

**René en Natasja maken zich kwaad over
armoe in Nederland** pagina 9

Uitkering geweigerd of ingetrokken?
Deurwaarder aan de deur?
Dreigende huisuitzetting?

Veembroederhof 109
1019 HD AMSTERDAM

Bel direct: **020 - 421 2145**

Gratis Spreekuur

Bel voor kennismaking en kort
advies op het gebied van
arbeidsrecht en sociale
zekerheid: **020 66 55 977**

Advokatenkollektief

OOST

Meer dan 25 jaar rechtshulp!

Uitkeringen en voorzieningen – Arbeidszaken – Bestuursrecht
Personen & familierecht – Strafrecht – Verblijfsvergunningen

Wibautstraat 29, 1091 GH Amsterdam – admin@akoost.nl – www.akoost.nl

Nog net zo strijdbaar als in 1988

MUG bestaat op de kop af twintig jaar. In deze jubileum-MUG blikken we terug en vooruit

pagina 6
De Miljoenennota: wat heeft dit kabinet voor de minima in petto?

pagina 10/11
Wijkaanpak: integratie kun je niet afdwingen

pagina 22
Portret: Raf Janssen vecht al dertig jaar tegen armoede

1988

2008

Redactioneel

Wat stampen we lekker

Een kindermopje: Olifant en muis lopen over een bruggetje. Zegt de muis: 'Wat stampen we lekker hè.' Zou zomaar over MUG kunnen gaan. MUG stampt alweer twee decennia lekker op alles wat in onze ogen niet oké is in onze stinkend rijke welvaartstaat. Neem nou Prinsjesdag 2008. Terwijl de Bentley's en Maserati's in de binnenstad niet zijn aan te slepen, belooft het kabinet dat de armen armer worden en degenen die al goed hebben het nog een beetje beter krijgen. Goed, er wordt hier en daar wel wat gerepareerd, bijvoorbeeld met vijf tientjes compensatie voor de gestegen voedsel- en energieprijzen, maar het doembeeld van de jaren dertig, de grote depressie, is lang niet zo dichtbij geweest. Neem de banken, die collectief op de fles gaan. Voorlopig alleen nog in Amerika maar hier wordt de crisis ook gevoeld. René Froger, over wie we al eerder schreven en die in dit jubileumnummer uitvoerig aan het woord komt - eigenlijk vooral zijn vrouw Natasja - stelt verbijsterd vast dat het aantal mensen dat een beroep doet op de voedselbank elk jaar stijgt. Schandalig, vinden René en Natasja. Daarom hebben ze een serie gemaakt over de voedselbank en de bijstand. Hadden we ons dat twintig jaar geleden kunnen voorstellen, dat we een Blaricum villa-echtpaar in MUG zouden opvoeren om een fenomeen als de voedselbank onder de aandacht te brengen? Niet dat het in de jaren tachtig allemaal koek en ei was maar de beginjaren van MUG waren toch een stuk minder cynisch. Armoede was er wel maar minder schrijnend en het aan de kaak stellen ervan was iets voor linkse blaadjes als MUG. Voedselbanken waren er sowieso nog niet. En dus blijven we lekker stampen bij MUG, zo lang als nodig is. Het lijkt erop dat dat nog héél lang het geval zal zijn. Namens de redactie bedank ik alle lezers van het eerste uur en alle nieuwe lezers.

De hoofdredactie

Inhoud

7 ACTUEEL: Steeds meer mensen doen beroep op voedselbank

12 t/m 18 JUBILEUM: 20 Jaar MUG, een terugblik op bewogen jaren

23 SPORT: marathonloper Simon Pols (56) gaat tot het uiterste

20/21 DOSSIER: van steuntrekker tot bijstandsgerechtigde

Foto voorpagina: Hilco Koke

Armoede: 'Werk alleen helpt niet'

Nog steeds leeft bijna een op de vijf Amsterdammers op of onder de armoedegrens. En dat zou wel eens zo kunnen blijven.

tekst

Michiel Wetzer

foto's

Ingrid de Groot

Dat blijkt uit de recentelijk verschenen Amsterdamse Armoedemonitor.

Het absolute aantal minimahuishoudens bleef vorig jaar ongeveer gelijk met dat van het jaar daarvoor. In 2007 werden 73.765 Amsterdamse huishoudens tot de minima gerekend: 18 procent van alle huishoudens. Vanaf 2004 was een lichte daling in de aantallen merkbaar; deze is nu tot stilstand gekomen. De armoedegrens is in Amsterdam sinds 2006 opgerekt van 105 procent tot 110 procent van het wettelijk sociaal minimum. De lichte daling die vanaf 2004 merkbaar was in het aantal gezinnen dat op of onder de armoedegrens leeft, is nu tot stilstand gekomen.

Hoewel er minder minima bijkomen, lukt het de mensen die in

een dergelijke situatie zitten steeds moeilijker om daar uit te breken. Het aantal huishoudens dat langdurig van het minimum moet rondkomen, stijgt dan ook. Het percentage minima met schulden is de laatste tijd toegenomen van 12 procent in 2002 naar 21 procent in 2007.

'Toch werpt ons beleid vruchten af', zegt Bartho Boer, woordvoerder van wethouder Freek Ossel van Werk en Inkomen. 'Het aantal mensen op of onder de armoedegrens met een bijstandsuitkering, daalt.' Boer verwijst ook naar het aantal mensen dat gebruik maakt van de voorzieningen in kader van armoedebestrijding, zoals de Scholierenvergoeding en de Plusvoorziening 65+. 'Dit is hoger dan ooit tevoren'. Ook werkt de

aanpak van schuldhulpverlening: de wachtlijsten zijn gedaald en het totaal aantal schulden daalt ook. 'Hoe succesvol we ook mogen zijn in de uitvoering, aan de andere kant wordt de problematiek niet kleiner.'

Volgens de monitor zijn er veel werkende armen in Amsterdam. Meestal blijven de huishoudens die voorheen bijstand hadden minima, maar verandert de inkomstenbron, aldus het rapport. 'Werk alleen helpt niet direct om uit de armoede te komen', zegt Boer. 'Maar met een baan blijft de kans op uitstroom het grootst.'

De hardnekkigheid van de gevallen vereist een andere benadering. Met name mensen met een bijstands- of WAO-uitkering hebben weinig kans

hun situatie te doorbreken: respectievelijk vier en drie procent lukte dat. 'Armoede is niet alleen een financieel, maar ook een sociaal probleem', zegt Boer. 'We kijken naar manieren om het armoedebudget beschikbaar te stellen op een manier dat mensen zelf uit hun situatie kunnen komen. We zetten het beschikbare geld voornamelijk in op financiële hulp. Nu gaan we nadenken over de sociale kant.'

Boer noemt de Scholierenvergoeding als voorbeeld. 'We vragen de ouders dat geld zelf te besteden aan zaken die de ontplooiing van het kind stimuleren. We willen het geld niet alleen maar inzetten om de gevolgen van armoede aan te pakken, maar ook de oorzaken.'

'noodgedwongen' in isolement

Hans (50) leeft al acht jaar op bijstandsniveau. Inmiddels heeft hij zich geschikt in zijn lot. Door een tegemoetkoming in de verhuiskosten kan hij wat schade inhalen en kan hij er weer even tegen.

De achterstanden bouwen zich op in de loop van de tijd, zegt Hans. 'Neem deze maand. Mijn kat moest naar de dierenarts én ik moest mijn identiteitsbewijs vernieuwen.' Bovendien heeft Hans sinds kort een watermeter. 'Dat geld werd vroeger met de huur verrekend. Dat merk je niet. Nu moet ik elk kwartaal een aparte rekening betalen. Deze maand was ik zo'n honderdvijftig euro extra kwijt. Dat knalt erin - als je weinig hebt.' Hans bouwt 'uiteraard' een schuld op. Ik kom toch aan het eind van elke maand een paar tientjes te kort. Die kan ik dan wel lenen van familie, maar het loopt aardig op in de loop van de jaren. Tot voor kort had ik een paar duizend euro uitstaan. Met alleen een bijstandsuitkering kom je daar nooit meer uit.' Schuld is een molensteen om je nek, vezucht Hans. 'Ik denk dat iedereen wel merkt dat ze minder met hun euro's kunnen doen. Maar mensen die op het bestaansminimum leven, voelen dat toch het eerst. Waarin zich dat bij mij uit? Ik zit veel werkloos thuis. Ik kan toch niets betalen. Als ik naar een koffiehuis ga, kost een kopje

koffie twee euro. En je gaat toch niet de hele dag op één kopje koffie zitten...' Hans zit 'noodgedwongen' in een sociaal isolement. 'Eigenlijk is mijn leven heel erg saai.' Hans heeft geen vriendin. Hij denkt dat hij ook geen interessante partij is. 'Zo'n vrouw heeft natuurlijk ook liever een man die een beetje voor zichzelf kan zorgen. Eentje die aan het einde van de maand een paar tientjes overheeft in plaats van te kort. Zodat we leuke dingen kunnen doen samen. Natuurlijk, er zijn ook dames in dezelfde situatie als de mijne. Maar die hebben al te weinig. Dan ga ik er vooraf al vanuit dat ze liever een man hebben met een paar tientjes over heeft.' Hans komt op dreef en somt zaken op die hij mist. 'Ik heb geen kind, geen auto, ben geen huiseigenaar en kan niet elk jaar op vakantie. Dat zijn zaken die als normaal worden beschouwd; een beetje het ideaal. Dat kan ik me niet veroorloven.' De schaarste is Hans inmiddels al lang voorbij. 'Je went er aan. Je past je aan aan je situatie. En die is nu eenmaal mi-

nimaal; dus zit ik thuis en kijk ik tv. Gelukkig heb ik er geen moeite mee om alleen te zijn. Toch word je afgerekend op wat je hebt. Je kunt scoren met een mooi huis of een mooie auto. Ik die zin ben ik niet succesvol. Niet dat het me veel interesseert: een miljonair is dezelfde mens als ik.' Misschien is het zelfs wel goed om eens wat minder te hebben, mijmert Hans. 'Het vormt je karakter als dingen niet al te makkelijk gaan. Maar het moet geen decennia duren; het mag niet uitzichtloos zijn.' Hoe Hans er over tien jaar bijzit? Vertwijfeld kijkt hij omhoog en zucht. Erg veel perspectief ziet hij niet. 'Ik ben laag opgeleid en inmiddels al vijftig. Mijn concurrenten zijn veel jonger - en goedkoper. Maar ik blijf solliciteren en dan hoop ik maar weer dat ik die cirkel kan doorbreken.' Tot die tijd moet hij zien te overleven. In zijn geval is de verhuiskostenvergoeding die hij recentelijk ontving, een verademing. Wat nodig moet gebeuren, doet hij zelf. De rest gaat naar de schulden. En zo kan Hans weer even door.

Medicijngebruikers

Als compensatie voor het eigen risico van 150 euro krijgen mensen die de afgelopen twee jaar langdurig medicijnen nodig hadden in november of december een extra-tje van 47 euro. Ook wie vorig jaar een half jaar aaneengesloten in een AWBZ-instelling verbleef, heeft daar recht op. Personen met hoge bloeddruk, migraine en maagaandoeningen krijgen niets. Ook gebruikers van hulpmiddelen vallen buiten de boot. Degenen die in aanmerking komen ontvingen in september een beschikking. Wie de beschikking niet ontving maar wel recht meent te hebben op de vergoeding kan alsnog telefonisch een aanvraagformulier opvragen bij de uitvoerende organisatie CAK: 0800-2108.

Deeltijdwerkers

Sinds 2005 neemt het aantal werkenden toe. De groei zit vooral in het aantal deeltijdwerkers. Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek telt Nederland bijna drie miljoen deeltijdwerkers, op een totaal van 7,4 miljoen werkenden. Vooral vrouwen werken vaak minder dan 36 uur in de week. Het CBS becijfert dat dit in 2005 het geval was voor 75 procent van de Nederlandse vrouwen. Bij mannen ligt het percentage deeltijdwerkers op 23 procent. Nederland is kampioen deeltijdwerk. Gemiddeld werkt in Europa 18 procent van de werknemers parttime.

Kerstbonus minima

Gezinnen met een minimum inkomen krijgen eind dit jaar een extra-tje van 50 euro, ter compensatie van de stijgende energiekosten en voedselprijzen. Ook mensen met iets meer inkomen zullen de gratificatie ontvangen. De grens ligt bij een inkomen tot 120 procent van het sociaal minimum. Staatssecretaris Aboutaleb is nog in overleg met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) over de uitvoering van zijn plan. De gemeente Amsterdam weet nog niet hoe en wanneer zij dit geld gaat uitkeren, aldus een woordvoerder van DWI.

Nieuwe directeur DWI

Christien Bronda is de nieuwe directeur Inkomen en Armoede van de Dienst Werk en Inkomen (DWI). Zij vervangt Coen van der Louw. Bronda werkte onder meer bij de gemeente Groningen en de Informatiseringsbank. DWI heeft vier directeurs. Bronda is nu collega van Bea Visser-Rose, directeur Dienstverlening, en van Ruud IJzelendoorn die Werk, Participatie en Re-integratie voor zijn rekening neemt. Algemeen directeur is Wim Schreuders.

Rectificatie Workstar

In MUG Magazine van september werd gesteld dat de gemeente geen zaken meer doet met het in opspraak geraakte re-integratiebedrijf Fourstar/Workstar. Woordvoerder Carmen Westra van DWI ontkent dit zo te hebben gesteld. 'Wij kunnen juridisch geen partijen van te voren uitsluiten voor een aanbesteding. Iedereen, dus ook Fourstar en de werkbedrijven van Fourstar, kan meedoen met een aanbesteding. Uiteraard worden de ervaringen met Fourstar wel meegenomen bij de definitieve gunning.'

Ossel: Bijstand niet zomaar afnemen

De Dienst Werk en Inkomen (DWI) zal in het vervolg eerst een 'persoonlijke afweging' maken voordat een uitkering wordt opgeschort of beëindigd. Dat heeft wethouder Freek Ossel toegezegd na kritiek van de Ombudsman.

Marjan ten Broeke

Begin september publiceerde de Gemeentelijke Ombudsman Ulco van de Pol een onderzoek naar de opschorting en beëindiging van bijstandsuitkeringen door DWI. Dit naar aanleiding van klachten van DWI-klanten, die door stopzetting van hun uitkering in de problemen waren gekomen.

Reden voor het opschorten of stoppen van een uitkering kan zijn dat een cliënt niet op een afspraak verschijnt of onvoldoende reageert op informatieverzoeken van DWI. Ook het te laat inleveren van een inkomstenverklaring kan leiden tot opschorting van de uitkering.

Uit het onderzoek van de Ombudsman blijkt dat een 'vermoeden van onrechtmatigheid' al voldoende grond kan zijn voor opschorting. Volgens de Ombudsman wordt er te weinig onderzoek gedaan naar de vraag of het opschorten of beëindigen terecht is. Van de Pol wijst erop dat er omstandigheden kunnen zijn waardoor de bijstandsgerechtigde niet aan zijn verplichtingen heeft kunnen voldoen.

Ombudsman Van de Pol (links) luistert aandachtig naar wethouder Ossel

Foto: Remco Visser

De Ombudsman vindt dat DWI onvoldoende rekening houdt met persoonlijke omstandigheden. Zo zijn er DWI-clënten die niet zelf hun administratie kunnen beheren.

Ook vindt Van de Pol dat DWI in sommige gevallen minder drastische maatregelen zou moeten nemen en bijvoorbeeld alleen zou moeten overgaan tot gedeeltelijke stopzetting van de betaling.

Ten slotte komt het voor dat de dienst automatisch een uitkering opschort, zonder beoordeling vooraf door een inkomensconsulent. Onac-

ceptabel, stelt Van de Pol. Er moet altijd persoonlijk contact met de cliënt zijn, voordat de dienst tot zo'n zwaar middel overgaat.

Wethouder Freek Ossel van Werk en Inkomen zegde toe in het vervolg beter naar persoonlijke omstandigheden te zullen kijken. Dit tot tevredenheid van Ombudsman Ulco van de Pol. 'Juist die persoonlijke afweging is belangrijk.'

Wethouder Ossel wil niet spreken van een nieuwe procedure. 'Het gaat erom dat de werkwijze flexibeler wordt. DWI gaat meer rekening

houden met verschillende soorten klanten.'

Bijstandsgerechtigden kunnen behoorlijk in de problemen raken door opschorting van hun uitkering. Ook als dat achteraf onterecht bleek, zit de uitkeringsgerechtigde met boetes en andere extra aanmaningskosten als gevolg van het te laat betalen van bijvoorbeeld de huur of de energienota. In dergelijke gevallen kan de klant een verzoek tot schadevergoeding bij DWI indienen. De extra kosten zullen dan door de dienst betaald worden.

Na tien jaar Elandsstraat verhuisde de redactie naar een voormalige verhandel in de Da Costastraat. 20 jaar MUG, zie pag 13 t/m 18.

Het mes gaat in de kinderopvang

Het kabinet wil 1 miljard euro bezuinigen op de kinderopvang. Door een toenemende vraag dreigen de kosten drastisch uit de hand te lopen. De overschrijding bedraagt dit jaar al 470 miljoen euro.

Sinds de invoering van de wet Kinderopvang in 2005 is het aantal ouders dat gebruik maakt van de regeling bijna verdubbeld. Ging het aanvankelijk nog om 375.000 kinderen, op dit moment maken 575.000 kinderen gebruik van opvang. Dit is ongeveer een kwart van alle kinderen in Nederland.

Het kabinet is van plan met name

de vergoedingen voor het gastouderschap te verlagen. Ook overweegt het de vergoeding aan de ouders te beperken tot maximaal twaalf uur per week. Op dit moment maakt 84 procent van de ouders voor meer dan 12 uur per week gebruik van gastouderschap. In totaal worden circa 140.000 kinderen na schooltijd opgevangen door gastouders.

Als de geplande bezuinigingen doorgaan, zullen naar verwachting ouders van een op de vijf gezinnen stoppen met werken. Dit blijkt uit een onderzoek van het Platform Kwaliteit Gastouderschap. Het kabinet is nog in overleg met de branche over de te nemen maatregelen.

Zorgen koopkracht gehandicapten

Er zijn naar verhouding veel minima onder de Nederlandse gehandicapten en chronisch zieken. Tot voor kort konden zij hun ziektekosten voor een groot deel aftrekken op hun belastingbiljet.

Die regeling is met ingang van dit jaar belangrijk versoberd. Belangenorganisaties Ango en CG-Raad maken zich daar ernstig bezorgd over. Kamerleden die tijdens de Algemene Beschouwingen kritische vragen stelden over mogelijk koopkrachtverlies van chronisch zieken kregen van premier Balkenende te horen dat in de koopkrachtcijfers niet alles wordt meegenomen en dat individuele ga-

ranties niet te geven zijn.

Onder de oude regeling konden veel onkosten worden afgetrokken, zoals brillen, tandartskosten en apothekerskosten. De nieuwe meerkostenregeling bestaat uit drie onderdelen. Chronisch zieken en gehandicapten krijgen een vast bedrag vergoed, variërend van 100 tot 450 euro.

Volgens cijfers van budgetinstituut Nibud gaan alleenstaanden met een minimum WAO-uitkering er in 2009 2,7 procent op achteruit, voor paren varieert de inkomensachteruitgang tussen de 0,2 en 5,5 procent. De CG-Raad roept het kabinet op de wet zodanig aan te passen dat dit inkomensverlies wordt gerepareerd.

Mantelzorgvergoeding blijft liggen

Van de 65 miljoen die in 2007 zijn vrijgemaakt om mantelzorgers een zogeheten compliment van 250 euro te geven ligt de helft nog op de plank.

Volgens Nico Heinsbroek, hoofd van de vereniging voor mantelzorgers Mezzo, komt dat door de strenge criteria waaraan men moet voldoen. De mantelzorger komt pas voor deze vergoeding in aanmerking als hij of zij werk uit handen van de AWBZ (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten) neemt. 'Wij vinden dat iedereen die langer dan een jaar gebruik maakt van de AWBZ recht heeft op het mantelzorgcompliment,' zegt Heinsbroek.

'Want je kunt er van uitgaan dat waar thuiszorg is ook altijd extra hulp uit de eigen kring komt, ook al hebben ze de maximale hulp van de AWBZ.'

Verder wijst hij op mensen die geen hulp leveren via de AWBZ. Deze mensen, die bijvoorbeeld hun moeder vier keer per week helpen, moeten ook in aanmerking komen voor de vergoeding.

Van de 32 miljoen die in 2007 overbleef, is pas vijftien procent besteed. 'Wij roepen onze leden op om bij de gemeentes aan te dringen om dit geld te besteden,' zegt Heinsbroek. Huisartsen en steunpunten Mantelzorg kunnen volgens hem een rol spelen bij het vinden van de juiste personen.

Wil jij tegen een leuke onkostenvergoeding (10 euro per keer) kinderen begeleiden tijdens de overblijf of kinderen van school naar het buurthuis begeleiden?
Meld je dan aan bij BOAS!!
Meer informatie: 020 521 0213

COMPUTER TRAINING TODAY

Windows, Word, Excel €119

Internet €79   Webdesign €187

PhotoShop of Gimp €173   Linux €158

Bouw je eigen computer €260

Tel 020-4650643 www.ctt-4u.com

PONTIUS ADVOCATEN

Dreigende huisuitzetting?
Deurwaarder aan de deur gehad?
Uitkering opgeschort of ingetrokken?
Ontslagen?
Verblijfsvergunning geweigerd?
Of andere juridische problemen?

Laat geen termijn verlopen en bel of mail direct voor een gratis afspraak binnen 24 uur **020 - 421 2145**

Veembroederhof 109
1019 HD AMSTERDAM
Telefoon: 020 - 421 2145
Email: info@pontius.nl

Denk aan:
- Kopie dagvaarding, beschikking of uitspraak
- Legitimatiebewijs
Ons kantoor is goed bereikbaar met tramlijn 26, halte Kattenburgerstraat

RECHTSHULP VOOR MINIMA

Uitkeringen - Arbeidszaken - Huurproblemen

Echtscheiding - Alimentatie

Verblijfsvergunningen - Strafzaken

LMH&C Advocaten 020 - 6000482

Afrikanerplein 1 (Amsterdam Oost, tussen Amstelstation en Metrohalte Wibautstraat)
Bijlmerdreef 310 A (Amsterdam Zuidoost tegenover het Stadhuis)

Het Amsterdams Patiënten / Consumenten Platform
behartigt de belangen van patiënten/cliënten. Het APCP biedt ook een aantal individuele diensten; Steunpunt Geestelijke Gezondheidszorg, Informatie Klachtenopvang Gezondheidszorg IKG "Signaal" en de Crisiskaart.

Steunpunt GGZ
Mensen die in aanraking gekomen zijn met de geestelijke gezondheidszorg (GGZ) kunnen met al hun vragen over behandeling, wonen, dagbesteding, inkomen, PGB e.d. terecht bij het Steunpunt GGZ.
Tel: 020 - 577 79 76
E-mail: steunpunt@apcp.nl

IKG "Signaal"
Informatie- en Klachtenopvang Gezondheidszorg.
Voor vragen en klachten over de gezondheidszorg en de invoering van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO).
Tel: 020 - 577 79 99
E-mail: signaal@apcp.nl

Crisiskaart ©
Een crisiskaart is een persoonlijk document waarop staat wat er moet gebeuren als er een (psychische) crisis optreedt.
Tel: 020 - 577 79 77
E-mail: crisiskaart@apcp.nl

APCP: Plantage Middenlaan 14-1, 1018 DD Amsterdam
www.apcp.nl

Dijkman Offset feliciteert Mug met haar 20-jarig bestaan

www.dijkman.nl
020-3980808

PREVENTIE & VOORLICHTING

Somber?
Zorgen om een familielid?
Angstig?
Stress?
Piekeren?

Vul de vragenlijst in op www.snelweerwel.nl

Wij bieden diverse (zelfhulp)cursussen en ondersteuningsgroepen voor mensen met psychische klachten en voor naasten van mensen met een psychische ziekte. Wij adviseren u graag over welke ondersteuning het beste bij u past!

Voor meer informatie: (020) 788 45 70
of www.GGZelfhulp.nl

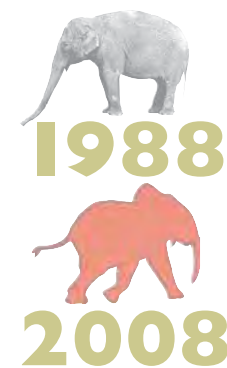
GGZ Buitnamstel
Preventie & Voorlichting
T (020) 788 45 70
E preventie@ggzba.nl

ggz buitnamstel

foto Sake Rijpkema

Handwerk. Het maken van de krant verliep in de beginjaren van MUG nog op ambachtelijke wijze. Na het schrijven van een stuk moest het letterlijk op maat worden geknipt, waarna de lijkkwast ter hand moest worden genomen om het in te plakken. Op bovenstaande foto is te zien hoe redacteur Fred Redemeijer zijn eigen artikel op maat knipt, Plaats van handeling: het eerste redactielokaal van de MUG aan de Elandsstraat, waar de redacteuren, vormgevers, bureaumedewerkers en later ook radiomakers dicht op elkaar zaten.

Meer met minder

MUG heeft een bijzondere relatie met zijn wethouders Sociale Zaken. Terwijl MUG ze regelmatig onder vuur nam, steunden ze ons door de jaren heen 'sans

rancune'. Het is mede aan oud-wethouder Ahmed Aboutaleb te danken dat MUG een bezuinigingsronde van de raad overleefde. De huidige staatssecretaris meende: 'MUG is voor Amsterdam te belangrijk om te laten vallen.' Ook Aboutaleb's opvolger Freek Ossel, wethouder Werk en Inkomen, draagt MUG Magazine een warm hart toe:

Soms vergeet je dat MUG de afkorting is voor Maandblad voor UiterkeringsGerechtigden. En dat is een compliment, want MUG Magazine is in twintig jaar uitgegroeid tot veel meer dan een blad voor alleen uitkeringsgerechtigden. MUG is bovendien meer dan alleen een magazine. Het is een broedplaats voor journalistiek en redactioneel talent. Menigeen vindt op die manier ergens anders een plek op de arbeidsmarkt, binnen of buiten de schrijvende media. MUG biedt ook nieuws en achtergrondverhalen, in het blad en op internet. MUG Magazine volgt de ontwikkelingen in de stad en houdt ons een spiegel voor. Ook als je geen uitkering hebt, is MUG de moeite waard. Bijvoorbeeld vanwege de tips voor mensen die 'meer met minder moeten doen'. En voor uitgaanstips, recepten, of sfeerbeelden uit de stad. MUG staat synoniem voor een stijl van leven waarin kwaliteit en menselijkheid voorop staan. Waarden die uitstijgen boven het gegeven of je als Amsterdammer moet leven van een uitkering. Twintig jaar MUG Magazine is juist daarom een felicitatie waard. Voor alle medewerkers en lezers. Omdat de MUG geen 'mug' meer is.

Freek Ossel
Wethouder Werk en Inkomen
Gemeente Amsterdam

Eerste zorgpremies 2009 bekend

De eerste premies voor de zorgverzekering van volgend jaar zijn bekend. Zoals gewoonlijk is de Schiedamse verzekeraar DSW het snelste.

De premies van DSW vormen doorgaans een indicatie voor de andere verzekeraars. Die zullen in oktober met hun premies voor volgend jaar komen.

De nominale premie daalt bij DSW met twaalf euro per maand. De premie voor de aanvullende verzekering gaat daarentegen met ruim acht euro per maand omhoog. Alles bij elkaar toch een verlaging van zo'n half procent per jaar. Het Kabinet verwacht voor volgend jaar een stijging van de premies van drie procent. Dat zou

duis kunnen meevallen.

Niet te vlug juichen, ook als je tot de gezonde Nederlanders behoort. Door het vervallen van de no-claim verdwijnt het jaarlijkse douceurtje van 255 euro.

Ook de wijziging in de TBU-regeling (Tegemoetkoming Buitengewone Uitgaven) kan ernstige gevolgen hebben. Door het vervallen van aftrekposten krijgen zo'n kwart miljoen mensen een hoger verzameleninkomen en hebben zij niet langer recht op huurtoeslag. De vakcentrale FNV stuurde hierover eind september, samen met de vakcentrales CNV en MHP, de CG-raad en de Woonbond, een brandbrief aan de Tweede Kamer. Deze behandelt de kwestie eind oktober.

Commissie ingesteld tegen armoede

Uit de elfde jaarlijkse hoofdstedelijke Armoedemonitor blijkt dat het aantal huishoudens met geldproblemen allerminst afneemt. Het Amsterdamse College van Burgemeester en Wethouders heeft besloten om hulp in te roepen.

Een 'zware' adviescommissie van deskundigen heeft de opdracht gekregen een frisse blik te werpen op het armoedeprobleem. In de commissie zitten ondermeer ex-topman Rutger Koopmans van de INGbank, ex-Humanitasdirecteur, nu voorzitter van de Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk Marius Ernsting en Diana Monissen, directeur-generaal zorg van het ministerie van VWS.

In haar advies, waarbij uitdrukkelijk ook de inbreng van (ervarings) deskundigen van buitenaf welkom is, moet de commissie nog vóór Sinterklaas voorstellen doen die kunnen leiden tot een fikse uitbreiding van het nu bestaande armoedebeleid.

De commissie werd meteen al op het hart gedrukt om vooral met praktische oplossingen te komen. Veel minimahuishoudens, ook en vooral van de laagstbetaalde werkenden die geen klant van DWI (meer) zijn, vinden moeilijk de weg naar de voorzieningen en regelingen die voor hen bestemd zijn. De tijdelijk adviescommissie Activerend Armoedebeleid moet oplossingen vinden die tot minder regeltjes, loketten en formulieren leiden.

Woonbond tegen kraakverbod

De Nederlandse Woonbond heeft zich uitgesproken tegen de plannen van een meerderheid van de Tweede Kamer om het kraken van gebouwen strafbaar te stellen. Ze vreest meer leegstand als deze plannen doorgaan.

CDA, VVD en ChristenUnie willen het kraken strafbaar stellen. Zij hebben daarvoor een wetsvoorstel ingediend. Met de steun van de PVV hebben zij een meerderheid in de Tweede Kamer. Hierdoor dreigt een totaal kraakverbod met straffen tot bijna drie jaar.

Evenals de Vereniging Nederlandse Gemeenten is de Woonbond tegenstander van de anti-kraakwet. Volgens de Woonbond kan kraken een

bijdrage leveren aan het tegengaan van de leegstand en daarmee aan het oplossen van de woningnood, die in de grote steden nog steeds nijpend is.

Het wetsvoorstel voorziet in een boete van 7.500 euro voor de eigenaar na zes maanden leegstand. Gemeenten kunnen verder makkelijker een leegstaand pand vorderen om het bijvoorbeeld te verhuren aan woningzoekenden. De wethouders volkshuisvesting van de vier grote steden vinden echter dat ze daarmee te veel verantwoordelijkheden van de eigenaar moeten overnemen. De gemeente moet bijvoorbeeld aantonen dat een pand geschikt is voor bewoning. Het wetsvoorstel kan op deze manier de leegstand zelfs vergroten, zo vreest de Woonbond.

Hyves misbruikt als Big Brother

Een op de vijf werkgevers gebruikt de profielensite Hyves om sollicitanten na te trekken op ongewenst gedrag. Orwelliaanse toestanden op de arbeidsmarkt?

Er wordt vooral gekeken naar het gebruik van alcohol en drugs door potentiële werknemers. Ook slecht of vulgair taalgebruik wordt door werkgevers niet op prijs gesteld.

Internet gaat een steeds grotere rol spelen bij solliciteren. Sinds 2006 is het aantal werkgevers dat via Hyves (naar het Engelse woord beehive, bijenkorf) naar wangedrag van sollicitanten speurt verdubbeld. Tweederde van alle werknemers maakt gebruik van de zoekmachine Google om toekomstige werknemers te screenen.

Voor werkzoekenden met een uitbundige levensstijl is het raadzaam om het Hyves-profiel alleen toegankelijk te maken voor vrienden. Dit kan heel eenvoudig op de profielpagina van de feestganger zelf ingesteld worden.

Overigens hoeft een uitbundige Hyvespagina niet altijd in het nadeel van een sollicitant te werken. Er zijn ook werkgevers die wel graag met hun werknemers borrelen.

Jelmer Rab van Learnit Trainingen, een bedrijf dat onder andere sollicitatietrainingen geeft kent het probleem. 'Een Hyvespagina zegt veel over je. Tegen onze sollicitanten zeggen wij: Jongens, zet hem even uit als je gaat solliciteren. En google eens op je naam om te zien wat je dan allemaal tegenkomt.'

De Miljoenennota voor minima

Meer mensen aan het werk, dat is het motto van dit kabinet. De grote lijn van de miljoenennota is dan ook: werkenden gaan er meer op vooruit dan uitkeringsgerechtigden.

tekst

Toine Graus

Peter van Lieshout

Illustratie

Pejo

type huishouding	verandering in procenten	verandering in euros
Bijstand alleenstaand	- 0,3	- 4
Bijstand alleenstaande ouder, 1 kind	- 0,6	- 9
Bijstand alleenstaande ouder, 2 kinderen	+ 1,0	+ 16
Bijstand alleenstaande ouder, 3 kinderen	+ 1,8	+ 29
Bijstand paar, geen kinderen	- 1,4	- 21
Bijstand paar, 2 kinderen	0,0	0
Alleenstaande uitkering 15.000,00	0,0	0
Alleenverdiener, geen kinderen, vervroegd pensioen, 20.000,00	- 2,4	- 37
Student basisbeurs + bijbaan 5.000,00	+ 0,9	+ 7
Alleenstaande werkend 15.000,00	0,0	- 1
Alleenstaande werkend 17.500,00	+ 0,2	+ 2
Alleenstaande werkend 20.000,00	+ 0,8	+ 10
Alleenstaande ouder, werkend, 1 kind, 15.000,00	+ 0,5	+ 9
Alleenstaande ouder, werkend, 1 kind, 20.000,00	- 0,9	- 17
Alleenstaande ouder, werkend, 2 kinderen, 20.000,00	+ 0,3	+ 5
Paar, 0 kinderen, alleenverdiener, werkend, 20.000,00	- 1,8	- 31
Paar, 1 kind, alleenverdiener, werkend, 20.000,00	- 2,2	- 41
Paar, 2 kinderen, alleenverdiener, werkend 17.500,00	- 0,7	- 14
Paar, 2 kinderen, alleenverdiener, werkend 20.000,00	- 0,9	- 18
Paar, 3 kinderen, alleenverdiener, werkend 25.000,00	+ 0,8	+ 17
Paar, geen kinderen, tweeverdiener, 20.000,00 + 10.000,00	- 0,5	- 12
Paar, 1 kind, tweeverdiener, 20.000 + 10.000,00	- 0,5	- 12
Paar, 2 kinderen, tweeverdiener, 25.000,00 + 10.000,00	+ 0,9	+ 23
Alleenstaande, 65+, AOW	+ 0,1	+ 1
Alleenstaande, 65+, AOW + 2.500,00	- 0,2	- 2
Alleenstaande, 65+, AOW + 5.000,00	+ 0,7	+ 10
Alleenstaande, 65+, AOW + 10.000,00	- 0,5	- 8
Echtpaar, 65+, alleen AOW	- 0,1	- 2
Echtpaar, 65+, AOW + 5.000,00	+ 0,6	+ 11
Echtpaar, 65+, AOW + 10.000,00	- 0,2	- 4

Ontwikkeling reële inkomens van huishoudens met een minimum en modaal inkomen tussen 2000 en 2008. (bron: Ministerie van Sociale Zaken)

Uitkering	
Alleenstaand	+3.25%
Eenoudergezin	+11.50%
Paar met kinderen	+10.25%
Uitkering 65 plus	
Alleenstaand	+9.25%
Paar	+6.75%
Werknemer	
Modaal	+3%

Koopkracht 2009. Zoek het huishouden op dat het meest bij uw situatie past.

De laatste groep dreigde er zelfs op achteruit te gaan maar dat kan natuurlijk niet in een kabinet, waarin de PvdA zit. Daarom wordt met allerlei toeslagen de koopkracht van mensen met een uitkering op peil gehouden.

Het kabinet gaat uit van een inflatie van 3,25% en een groei van de economie met 1,25%. Het zou een godswonder zijn als dat precies zo zou uitkomen. Inflatie hangt o.a. af van de olie- en voedselprijzen.. Probeer die maar eens te voorspellen. En dan is er de kredietcrisis. Donkere wolven pakken zich samen in het westen.

Mocht u nu denken dat uitkeringsgerechtigden altijd de pineut zijn dan moet u toch even naar bijgaand grafiekje kijken, waarin de koopkracht van deze categorie van het jaar 2000 tot en met 2008 is berekend. Een ontzuchtende ervaring misschien. Uitkeringsgerechtigden zijn er meer op vooruit gegaan qua koopkracht dan de modale werknemer!

Pluspen voor de minima

- De geplande BTW-verhoging van 19% naar 20% wordt geschrapt. Dat zou een verhoging van de inflatie met een half procent hebben betekend. Economische zelfmoord dus in een tijd waarin de inflatie de lucht in schiet.
- Werknemers betalen geen WW premie meer. Dat scheelt 38 euro (minimumloon) tot 88 euro in de maand.
- De arbeidskorting voor werkenden wordt met 60 euro per jaar verhoogd. Werken moet aantrekkelijker worden.

Veel is het niet. Belangrijker is dat de combinatiekorting voor de minst verdienende partner fors wordt verhoogd. Tot nu toe was het voor een partner (meestal de vrouw) nauwelijks lonend om een parttime baantje te nemen. Die verdiensten werden opgeteld bij die van de kostwinner en verdwenen naar de belasting. Zo'n parttime baan wordt nu een stuk lucratiever.

- Bonus voor ouderen boven 62 jaar, die door blijven werken. Die bonus kan 1500 euro tot 3500 euro bedragen. Een mooie stimulans om aan de slag te blijven. Ook wie na zijn 65ste door blijft werken houdt recht op die bonus.
- MBO-ers krijgen reiskosten vergoed. Deze scholieren krijgen tot 18 jaar voortaan reiskosten in het stads- en streekvervoer vergoed. Dat wordt dus geen OV-kaart zoals studenten die krijgen. Scholieren boven de 18 hebben wel recht op die felbegeerde kaart.
- Grote gezinnen krijgen extra kindertoeslagen. Grote gezinnen, die afhankelijk zijn van een uitkering of een laag inkomen hebben het moeilijker dan wie dan ook. Die gezinnen krijgen er nu enkele tientjes tot 100 euro per maand bij. Daarmee kunnen ze dan de kinderopvang betalen want die wordt wel duurder.
- Wajongers moeten ook aan het werk. Daarvoor is 34 miljoen uitgetrokken.
- 39 miljoen voor het tegengaan van schooluitval.
- 90 miljoen extra voor inburgering.
- De pardonregeling wordt verbeterd.

Alle ex-asielzoekers moeten in 2009 een woning hebben.

Minnen voor de minima

- Bovenaan dit lijstje staan de 'Buitengewone Uitgaven'. Die mochten worden afgetrokken van de belastingen. Zes miljoen mensen maakten gebruik van die regeling. Ze konden bijzondere uitgaven als een nieuwe bril, begrafenis kosten, kraamhulp of adoptie aftrekken van de belasting. Volgens staatssecretaris Jet Bussemaker werd er veel misbruik gemaakt van die regeling. Ze doelt op Armanibrillen of steunzolen. Van de nieuwe regeling kunnen alleen de echte gehandicapten en chronisch zieken profiteren. Maar het NIBUD (het Nationaal Instituut voor Budgetbewaking) rekende uit dat sommigen van die groep er zeer fors op achteruit gaat; 2,7% voor een alleenstaande met minimumloon tot zelfs 5,5% voor een stel. Dat is echt te veel. Het kabinet gaat bekijken of daar wat aan te doen is maar doet geen harde toezeggingen..
- Jongeren tot 27 jaar krijgen geen bijstand meer. In plaats van bijstand komt er een 'werk-leerrecht'. De bedoeling is dat jongeren tot 27 jaar ofwel op school zitten ofwel een baan hebben. Er komt extra geld om jongeren te begeleiden in de goede richting.
- De ouderbijdrage voor kinderopvang wordt hoger. Voor de lage inkomens zal die verhoging beperkt blijven, belooft staatssecretaris Sharon Dijksma. Gastouders, zoals oma's en opa's gaan veel min-

der verdienen. In plaats van zes euro mogen ze voortaan hooguit 2.50 euro per uur voor oppassen vragen.

- De alleenstaande ouderkorting wordt verlaagd. Alleenstaande ouders in de bijstand krijgen die korting gecompenseerd in de uitkering.

Koopkracht

En wat betekent dit alles nu voor uw koopkracht? Meestal niet zoveel. Lonen en uitkeringen gaan omhoog maar tegelijkertijd stijgen de prijzen. Alles wat u erbij krijgt gaat er dus (bijna) net zo hard weer uit.

Het NIBUD heeft voor een groot aantal inkomensgroepen precies berekend hoeveel ze er in het komend jaar op vooruit of achteruit zullen gaan. De uitkomst wordt zowel in percentages als in euro's gegeven.

Zo komen we dus bij de koopkrachtplaatjes. Dan is een ernstige waarschuwing op zijn plaats: hang u niet op aan een koopkrachtplaatje! Er is praktisch geen enkel huishouden dat precies in zo'n plaatje past. Bovendien houden die plaatjes geen rekening met veranderingen. Mensen krijgen een baan of worden ontslagen, worden ziek of juist beter, gaan trouwen of scheiden. Allemaal veranderingen die soms vergaande veranderingen betekenen in het inkomen. Niettemin, tot iemand iets beters verzint, moeten we het wel doen met die koopkrachtplaatjes.

Het NIBUD gaat uit van een inflatie van 3,17% en een gemiddelde loonstijging van 3,55% over het jaar 2009.

Toename van gebruikers voedselbank

Het aantal huishoudens in Amsterdam dat gebruik maakt van een gratis voedselpakket is het afgelopen jaar fors gestegen.

Marcel Schor

Uit cijfers van de Voedselbank Amsterdam (VBA) blijkt dat tussen september 2007 en augustus 2008 sprake is van een toename van 589 naar 730.

Ruim 700 voedselpakketten op een bevolking van driekwart miljoen mensen lijkt op zich weinig. Het is wel een stijging van ruim twintig procent. Volgens voorzitter Carla Sies van de Voedselbank Nederland is er landelijk een toename van ongeveer dertig procent. Amsterdam ligt dus onder het landelijk gemiddelde.

Tijdens de raadscommissie voor Werk en Inkomen op 18 september zei wethouder Freek Ossel: 'De toename is te verklaren door veranderingen in de stadsdelen Zuidoost en Noord. In Zuidoost werden sommige mensen geholpen door een niet officiële voedselbank. Die mensen stonden niet geregistreerd. Dat is inmiddels wel het geval. En dat heeft geleid tot een groter aantal geregistreerde klanten van de voedselbank. In Noord is sprake van een mogelijk aanzuigende werking van mensen uit andere stadsdelen die daar zijn gaan wonen.'

Dat laatste argument van de wethouder verklaart niet de algehele toename van het aantal huishoudens met een voedselpakket. Als arme mensen

Meer Amsterdammers bij de voedselbank

foto Hilco Koke

verhuizen naar Noord, dan stijgt daar het aantal voedselpakketten. En dan neemt het aantal pakketten juist af in andere stadsdelen.

Een mogelijke verklaring voor de relatief grotere toename bij de voedselbank in Noord is wellicht de grotere sociale samenhang. Directeur Paul Scheerder van het Leefkringhuis: 'Noord staat bekend om zijn hechte netwerken. Misschien dat onze voedselbank daardoor laagdrempeliger is, waardoor meer mensen ons weten te vinden dan in andere stadsdelen.'

Ossel gaf tijdens de commissiever-

gadering nog een andere verklaring voor de stijging van het aantal huishoudens met voedselpakketten: 'Het komt ook door een groter aanbod van voedselbanken.' Als dat zo is dan komt dat volledig voor rekening van het nieuwe uitgiftepunt in Zuidoost, want andere afhaalplekken zijn er het afgelopen jaar niet bijgekomen.

SP-raadslid Maureen van der Plicht reageerde op de verklaringen van Ossel: 'De wethouder suggereert dat er geen noemenswaardige stijging is. Ik vind van wel'.

Het raadslid Emre Ünver (PvdA)

voegde tijdens de vergadering toe: 'Ik heb gehoord dat ambtenaren mensen verwijzen naar de voedselbank, en niet andersom. Het doel van de voedselbanken is juist cliënten door te sturen naar de maatschappelijke dienstverlening.'

In 2007 heeft de gemeente met de voedselbank afgesproken dat alle cliënten zo snel mogelijk moeten worden doorverwezen naar de maatschappelijke dienstverlening. Wethouder Ossel: 'Het is vreemd dat een ambtenaar mensen doorverwijst, dat mag geen beleid worden. Ik ga dit uitzoeken.'

Distributie. Iedere maand, als de krant van de pers rolde, werd de MUG rondgebracht. Dat deden de medewerkers zelf, met fiets of bestelbus.

Subsidie Algemene Ouderenbond flink gekort?

De subsidie aan de Anbo (Algemene Nederlandse Bond voor Ouderen) wordt mogelijk per 1 januari 2009 gekort met 55.000 euro. Dit is het gevolg van een nieuwe wet die de subsidie aan belangenbehartigers, zoals de Anbo, beperkt tot 30.000 euro. Bovendien mogen er van dit bedrag geen personeelskosten worden betaald.

'Daar zou je dan de huur van kunnen betalen,' zegt Wilma Veldstra, bureaucoördinator van de Anbo in Amsterdam, 'maar niet de 0.83 werkkracht die ik nu samen met een administratief medewerkster heb. Samen stu-

ren we 650 vrijwilligers aan die op hun beurt weer 7700 leden begeleiden. Zonder onze coördinerende rol zullen de taken van de twintig afdelingen in Amsterdam overbelast en stuurlaag worden.'

De Anbo heeft haar bestaansrecht in de afgelopen tien jaar volgens Veldstra meer dan genoeg bewezen. Zo is hij voor veel ouderen in Amsterdam het eerste aanspreekpunt. Hun sociaal-juridische dienstverlening en belastingsservice voorzien in een grote behoefte bij ouderen.

'We hebben op dit gebied inmiddels een grote expertise opgebouwd. Waarom zou je iets dat vreselijk goed

draait weggooien?', vraagt Veldstra.

De Anbo heeft ook een signaleringsfunctie. Als dezelfde vragen binnenkomen wordt er gezocht naar een structurele oplossing. Zoals de klachten over het opnemen van de watermeterstand. Bij veel ouderen bevond de meter zich op een moeilijk toegankelijke plek, onder een zwaar luik in de vloer of hoog aan het plafond.

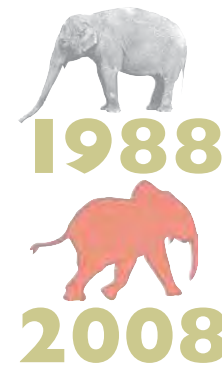
Het secretariaat biedt ook ondersteuning bij het opzetten van nieuwe activiteiten. Zes jaar geleden zijn leesgroepen voor 50+ gestart. Op dit moment zijn er 33 groepen die vijf keer per jaar bij elkaar komen om een boek te bespreken. Inmiddels doen de

openbare bibliotheken in Amsterdam ook mee, door ruimtes voor leesgroepen ter beschikking te stellen.

Een ander preventiemiddel tegen vereenzaming van ouderen zijn de wandelgroepen. Tijdens wandelingen in de omgeving van Amsterdam ontstaan er nieuwe vriendschappen en sociale netwerken. Deelnemers hoeven geen lid van de Anbo te zijn.

Ook de stageplekken voor de studenten van de afdeling Sociaal-Juridische Dienstverlening van de Hogeschool van Amsterdam zullen met de subsidiekorting verdwijnen.

Op 8 oktober 2008 wordt het plan in de raadscommissie besproken.

Luis in de pels?

De directeur van de Gemeentelijke Sociale Dienst (GSD) P.M.H. van Dijk wenste in oktober 1988 dat we van MUG een kwaliteitskrant zouden maken. Want: 'Te weinig wordt de stem van de uitkeringsgerechtigde gehoord', aldus Van Dijk. Twintig jaar later vindt de directeur van de Dienst Werk en Inkomen (DWI) dat MUG aardig is geslaagd in de opdracht van zijn voorganger.

Twintig jaar geleden wenste de toenmalig directeur van de Sociale Dienst MUG toe om uit te groeien tot een olifant. Hij bedoelde daarmee dat hij hoopte dat MUG zou uitgroeien tot een kwalitatief goed en invloedrijk blad voor uitkeringsgerechtigden.

Inmiddels twintig jaar later kan ik zeggen dat MUG inderdaad is uitgegroeid tot een behoorlijke olifant. Hoewel die olifant voor DWI soms fungeert als luis in de pels. En dat is alleen maar prima!

Ik heb de eerste MUG eens doorgebladerd. Leuk om te lezen dat er toen gesproken werd over het idee van een 'stadspas voor minima' en dat die stadspas inmiddels een groot succes is!

Wel schrok ik van het werkloosheidspercentage in Amsterdam twintig jaar geleden: 25 procent! En nu heeft DWI een klantenaantal van 36.500. Dat zijn gelukkig andere cijfers.

Maar ook al zijn de cijfers lager, achter dat cijfer schuilen mensen die nog steeds ondersteuning nodig hebben om een stap te kunnen maken in hun leven. Het liefst naar werk en als dat nog niet kan, zoeken we samen naar mogelijkheden om mee te doen.

ONS bestand kent nu geen werkloosheid meer. Voor een ieder die kan werken is er vandaag werk genoeg. Als je nu klant bent van DWI bent, dan komt dat omdat je nog niet kunt werken. Die klanten willen wij goed, rechtvaardig en klantvriendelijk ondersteuning bieden. Dat gaat gelukkig over het algemeen heel goed. Maar niet altijd en daar moeten we van blijven leren.

Gelukkig worden wij scherp gehouden, bijvoorbeeld door de Ombudsman, de Cliëntenraad maar zeker ook door MUG. En dat vind ik prima! MUG, van harte gefeliciteerd en ga zo door!

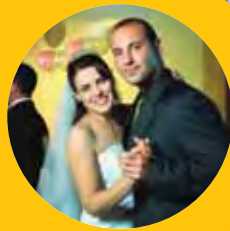
Wim Schreuders
Algemeen directeur
Dienst Werk en Inkomen

Gemeente Amsterdam
Stadsbank van Lening

'Dankzij de Stadsbank van Lening kon ik naar de bruiloft van mijn nicht'

Simpel, snel en betrouwbaar geld lenen!

Bij de Gemeente Amsterdam kunt u al sinds 1614 lenen op onderpand tegen lage kosten.

De voordelen van de Stadsbank van Lening:

- direct contant geld tegen inlevering van uw sieraden of gebruiksartikelen
- elke 6 maanden verlengen mogelijk
- u kunt op elk moment aflossen en uw bezittingen weer meenemen
- laag tarief: 1,4% per maand

Voor meer informatie: www.sbl.nl of telefoon 14020

van der Woude de Graaf **Advocaten**

Juridische Problemen?

U kunt bij ons kantoor terecht voor juridische problemen op het gebied van: arbeidsrecht, civiel recht, consumentenrecht, huurrecht, personen- en familierecht, sociale zekerheid, strafrecht en vreemdelingenrecht.

Kostenloos Spreekuur

Voor kennismaking en kort advies kunt u terecht op ons gratis spreekuur, donderdag tussen 17.00 en 18.00 uur. U kunt zich hiervoor op donderdag telefonisch aanmelden tussen 14.00 en 16.00 uur op 020 - 6792478 voor een afspraak op diezelfde dag.

Willemsparkweg 31 1071 GP Amsterdam T: 020 - 6766690
F: 020 - 6766695 E: info@woudegraaf.nl Web: www.woudegraaf.nl

Ons kantoor is bereikbaar met tramlijnen 2, 3, 5 en 12

DE LEUKSTE BIJBAAN MET LEUK WERK IN DE BUURT

- Bezorgen bij u in de buurt
- Flexibele werktijden
- Zelfstandig werken
- Aantrekkelijke bijverdienste

Word postbezorger!

Meld u aan: www.dhlpost.nl
of 0800 - dhlpost (3457678)

SELEKTMAIL

www.budgetfair.nl

BUDGET FAIR

- woensdag 10 december 2008
- Amsterdam Convention Factory
- tientallen marktkramen en informatiestands
- spetterende optredens en debat
- eten en drinken
- gratis toegang

Bedrijven en organisaties kunnen zich voor gratis deelname aan de Budget Fair opgeven bij MUG Magazine: 020 607 7600

initiatief van:

mogelijk gemaakt door:

DE MARKT VOOR EEN RIJK BESTAAN

De Frogers hadden 'effe geen cent'

Natasja en René behoorlijk nijdig op alle kritiek, want het is voor het goede doel

Met hun reality-soap 'Effe geen cent te maken' vragen René en Natasja Froger aandacht voor de voedselbank. Om de serie een beetje realistisch te maken leefden de Frogers een maand op bijstandsniveau.

tekst

Jos Verdonk

foto's

Hilco Koke

René en Natasja voor hun gedeukte Opel. Het werk ging gewoon door, net als ander lief en leed

René Froger zong in 1989: *'Ik kan niet zeggen dat ik iets tekort kom, geen idee geen benul wat de smaak van honger is'*. Inmiddels weet hij beter. Ten bate van de voedselbank en om te begrijpen hoe het is om van weinig geld rond te komen, verruilden de Frogers een maand lang hun Blaricumse villa voor een rijtjes-huis in Hilversum Noord. 'Absurd dat er anno 2008 voedselbanken nodig zijn', is zijn conclusie.

Natasja Froger doet open met een vertrouwdeheid alsof ze al jaren in de Vennecoolstraat woont. Heel gewoon allemaal, behalve dat René net wordt geschminkt, aan de tweedehands eettafel. Ze mochten hun huurwinkje voor duizend euro inrichten. Natasja: 'Zelfs daar kregen we kritiek op. Maar je duikelt zelden vanuit het niets in de bijstand. Ik sprak iemand die bijstand heeft en thuis een dure B&O stereoinstallatie, nog uit de tijd dat hij goed verdiende.'

Met alle gebruikte spulletjes ziet de kleine woning er huiselijk uit. De Frogers voelen zich er zichtbaar op hun gemak. Het enige wat afwijkt, zijn de webcams aan de muur. De tijdelijke woonkamer van de Frogers is tevens filmset.

Natasja Froger: 'Bij alle kritiek vergeten mensen dat wat we hier doen in de eerste plaats televisie is. We zeggen echt niet dat we nu weten hoe het is om jarenlang in de bijstand te zitten en schulden te hebben.'

Met hun reality-soap 'Effe geen cent te maken' proberen de Frogers vooroordelen te slechten. Bijvoorbeeld over de woon-situatie van bijstandsgerechtigden. De Vennecoolstraat ligt in een rustige, groene buurt. Geen achterstandwijk. Natasja: 'Toch leeft tachtig procent hier van een inkomen tussen bijstandsniveau en modaal.'

De locatie werd bepaald door de redactie. 'Toen we hier binnenkwamen, waren we ongelooflijk verrast', vertelt René. 'Dit klopt niet, dit kan niet.' Zelf had hij ook vooroordelen. Frogers vader is Bolle Jan, een bekende kroegbaas en zanger uit de Jordaan. 'Ik kom uit een redelijk modaal gezin. We hebben het nooit echt breed

gehad maar ik heb een redelijk zorgeloze jeugd gehad. Wel pas op mijn dertiende voor het eerst met vakantie. Het gekke is dat die zorgeloosheid altijd boven blijft drijven. Ik had nooit in de gaten of er wel of geen geld was.'

Natasja komt evenmin uit een heel arm milieu. Vader was kapitein op een chemicaliëntanker. Maar ook bij haar thuis moest op de centen worden gelet. Nu weer. Natasja: 'Ik ben enorm blij met al die reclamefolders, elke week. Uit die folders sprokkel ik de beste aanbiedingen van de supermarkten bij elkaar. Nee, dat deed ik voorheen niet. Die folders krijg je niet eens in Blaricum. Maar ik heb er wel van geleerd. Ik realiseer me hoe belachelijk het is om meer dan drie euro voor een pak cornflakes te betalen.'

Toen René met het plan thuiskwam, stonden Natasja en de twee kinderen niet te springen. 'Ik dacht, géén haar op mijn hoofd, als prinsesje op de erwt. Ik zie de krantenkoppen al.' Waarop René zei: 'We gaan iets voor een goed doel doen. Als je altijd gaat nadenken over wat mensen van je denken kun je nooit meer wat doen.' En dat is zo.'

Natasja schenkt thee in. 'Sorry, René is de enige hier die koffie drinkt en ik heb nog maar een paar koffiepads.' Het is de laatste dag van dit sociale experiment en het geld bij de Frogers is op.

Nog voor er één seconde van het programma was uitgezonden brak de kritiek los. Actualiteitenrubriek Netwerk sprak buurtbewoners die schamperend spraken over de nieuwe 'buren', die een maand lang 'deden alsof' ze geen cent te makken hadden. Natasja wordt er nog kwaad om: 'Ik heb me dat erg aangetrokken. Wij doen iets vanuit ons hart. Wat we nu al bereikt hebben. Nou ja, je zult het wel zien.'

Netwerk moet het ontgelden: 'Omdat ik altijd naar dat programma keek en dacht dat ik daar mijn verhaal wel kon doen. Dat zelfs Netwerk knipt en plakt alsof ze Boulevard of Shownieuws zijn, dat had ik niet verwacht. Ze hebben veel burens gesproken en die waren allemaal positief. Eén mevrouw zei: 'Oké, ze wonen hier maar één maand,

maar ze doen het wél.' Netwerk heeft dat 'maar ze doen het wél' eruit geknipt.'

René: 'Ze kwamen met een vooroordeel binnen en wilden scoren. Dan denk ik: lik me reet! Wij doen het niet om een overwinning te behalen maar we doen het voor de voedselbank. Maar we snoeren ze straks de mond. Klaar!' Wat de Frogers bereikt hebben, willen ze niet kwijt. 'Kijk straks maar.'

Wel vertellen ze graag over hun ervaring als 'bijstandsgesin'. Na aftrek van de vaste lasten hield het gezin 607 euro over om van te leven. Natasja stond erop dat daar ook nog de wegenbelasting en de autoverzekering vanaf werd getrokken, zo'n negentig euro per maand. Het viel niet mee om daarvan rond te komen. 'Het was zwaar,' vertelt René: 'ook omdat het nieuw was. We leven redelijk ruim, normaal gesproken. Bij alles wat je nu doet moet je vier keer nadenken. Elke euro moet 23 keer omgedraaid worden. En we zitten hier enorm op elkaars lip.'

Ook voor Maxim (12) en Didier (11) was het begin moeilijk. Natasja: 'Mam, jij ook altijd met je goede doelen', zei Maxim. 'Als meneer John de Mol dit zo'n goed idee vindt, waarom doet hij het dan zelf niet?' Maar de kinderen vonden het uiteindelijk prachtig. René: 'Het was wennen maar ze passen zich snel aan. Als ze willen voetballen, slepen ze twee stoelen naar buiten en hup, dan heb je een doel.'

De honden werden door het gezin Froger het meest gemist. 'Ze zouden hier nauwelijks ruimte hebben', legt Froger uit. 'Bovendien is het te duur.'

Natasja vertelt dat ze zijn begeleid door een gezin uit Amsterdam, dat echt in de bijstand zit en bij de voedselbank komt. 'Op een benedenetage in Amsterdam heb je gauw last van muizen en ze wilden dus een kat. Maar ze hadden uitgerekend wat een kat per maand kost. Dat kon dus niet.'

Door hun ervaring kijken ze anders naar bijstandsgerechtigden. 'Een paar huizen verderop woont Karin, een leuke intelligente vrouw, die vijf talen spreekt. Maar door ziekte en tegenslag is ze in de bijstand beland. Het is een misvatting dat alleen een bepaald type mensen in de bijstand zit.'

'Enorm blij met alle reclamefolders. Die krijg je niet in Blaricum'

Voor het huis van de Frogers staat een gedeukte, oude Opel, waarmee René naar zijn optredens rijdt. Want zijn werk ging gewoon door. En ook lief en leed. Niet ingecalculeerd was dat Frogers moeder in het ziekenhuis werd opgenomen en dat hij daar dus vaak op bezoek moest. 'Wat dat aan diesel heeft gekost.'

Toch heeft wonen in een kleine, gehorige woning voordelen. René: 'Als we straks teruggaan, denk ik dat we nog meer waarderen wat we allemaal gedaan hebben en waarmee we bezig zijn. Of ik nog wel terug wil? Ik zweer je. We zaten gisteren buiten met een kopje koffie, het zonnetje scheen. Ik had echt zoiets: Het is hier eigenlijk wel heel erg leuk!'

Natasja is het daar mee eens. 'We hadden hier altijd aanloop. Het enige wat ik echt mis is een tweede toilet. Als we met zijn vieren lang onderweg zijn geweest is het echt zo van: wie mag er eerst?'

'Effe geen cent te makken' wordt vanaf 16 oktober elke donderdag uitgezonden door RTL 4 20:30 uur (8 afleveringen)

Minister Ella Vogelaar heeft 17 Amsterdamse wijken als probleemwijk aangeduid. Het gat om buurten waar van alles mis lijkt, van slechte woningen tot hoge werkloosheid en onveiligheid. MUG Magazine volgt de komende jaren twee van deze wijken: de Indische Buurt en de Transvaalbuurt en vraagt zich af: Watskebuurt? Deel 5: participatie en integratie in de Transvaalbuurt.

Teksten

Peter van Lieshout, Eileen Ros, en Michiel Wetzer

Watskebuurt? Reageer!

Amsterdam investeert in werkgelegenheid, meer sociale samenhang en een beter onderwijsklimaat. De Amsterdamse Wijkaanpak moet ervoor zorgen dat probleembuurten 'pracht- en krachtbuurten' worden. 'Met volop ruimte aan initiatieven van bewoners', volgens verantwoordelijk wethouder Tjeerd Herrema. Maar wat merkt de Amsterdammer van de Wijkaanpak? Watskebuurt? MUG wil het graag van u weten. Mail reacties naar wijkaanpak@mugweb.nl.

De kwestie Zijn Transvalers betrokken?

De programmamanager Als programmamanager Wijkaanpak Transvaalbuurt is Pieter Klapwijk verantwoordelijk voor alle door het stadsdeel georganiseerde projecten in het kader van de wijkaanpak.

Dat uit cijfers blijkt dat de betrokkenheid van de gemiddelde Transvaler relatief laag is, wuift hij weg. 'Hoe meet je dat? Wanneer het stadsdeel hier iets organiseert, zie ik allemaal betrokken bewoners. Er is genoeg perspectief om samen het stadsdeel sterker te maken. Neem ons containerplan. Bewoners kunnen een afvalcontainer adopteren, er omheen schoonhouden en melding maken van grof vuil. Inmiddels zijn bijna tachtig procent van onze containers geadopteerd.'

In de diverse stukken over het stadsdeel is het hoofdstuk 'Participatie en Integratie' vaag. Er moet meer met bewoners gecommuniceerd worden en er wordt ingezet op de 'Aanpak achter de voordeur' Klapwijk: 'Het belangrijkste van alles is dat bewoners meedoen aan het gesprek. Het komende halfjaar wordt de bewonerscommissie betrokken bij het overleg. En in samenspraak met kinderen willen we een nieuw speeltuinplan ontwerpen.'

Programmamanager Klapwijk: 'Wanneer het stadsdeel hier iets organiseert, zie ik allemaal betrokken bewoners.'

Bewoner Vischjager: 'Het hart van veel bewoners van de Transvaalbuurt ligt in het buitenland'

De Bewoner 'De buurt, wie zijn dat?' Julius Vischjager (71) woont inmiddels 35 jaar in de Transvaalbuurt. Hij heeft de buurt zien veranderen. 'Vroeger kende men elkaar; tot aan de vuilnisman aan toe. Nu zijn mensen alleen maar bezig met geld maken of ze kijken televisie. 'De buurt' leeft niet. Bovendien is de Transvaalbuurt erg gedifferentieerd, er is geen eenheid.' Vischjager merkt op dat er de laatste decennia heel veel buitenlanders in de buurt zijn komen wonen. 'Dat geeft helemaal niet en is best gezellig, maar het hart van veel van die mensen ligt in het buitenland. Het buurtgebeuren is niet meer belangrijk, er is geen gevoeligheid voor een ander. De ander, die bestaat niet.'

Vischjager heeft weinig fiducia in de plannen van het stadsdeel. 'Aanpak achter de voordeur? Ha! Daar kom je niet eens binnen. Mensen zijn bang voor het stadsdeel en andersom, er is geen coördinatie en geen beleid. Ik heb zelf ook veel plannen voor verbetering van de buurt aangevraagd, maar daar is dan geen geld voor of men is simpelweg niet geïnteresseerd. Ik zou best me ze in gesprek willen. Maar er is weinig communicatie en participatie.'

Ondertussen in ... Den Haag

Minister Vogelaar zet Albert Heijn in als wapen in de strijd tegen probleemwijken. Alle vier de probleemwijken in Den Haag krijgen een nieuwe vestiging.

Het initiatief komt voort uit afspraken tussen Haagse wethouder Kool en Albert Heijn. Ze kwamen op de Haagse Participatietop in april vorig jaar overeen dat elke probleemwijk in Den Haag een vestiging krijgt met banen en stageplaatsen voor

buurtbewoners. 'Het personeelsbestand hoort een afspiegeling van de klantenkring te zijn', zegt perswoordvoerder Jan Christiaan Hellendoorn. 'Dus ook stageplaatsen voor scholieren uit de buurt.'

Het blijft niet bij Appie alleen. Gemeente, Rijk, bedrijfsleven en onderwijs maken ook harde afspraken om de werkgelegenheid in de wijken in de komende tien jaar op peil te brengen. Zo wil het Haag-

se midden- en kleinbedrijf oefenbedrijven inrichten, waar jongeren ervaring kunnen opdoen. Ook startende ondernemers in de wijken krijgen ondersteuning en advies. Bij de Haagse Participatietop beloofde staatssecretaris Heemskerk van Economische Zaken dat er hard gewerkt wordt aan voorstellen om vooral in de 'Vogelaarwijken' het vestigingsklimaat te verbeteren en de bureaucratie te verminderen.

Budget voor burgers

Het Rijk introduceert op 1 november een voucher-systeem om bewoners van probleemwijken actief te betrekken bij het verbeteren van hun wijken. Dit is een initiatief van het ministerie van VROM en het Landelijk Samenwerkingsverband Aandachtswijken (LSA). Wordvoerder Van Mierlo van het LSA: 'Iedere voucher vertegenwoordigt een bepaalde waarde die omgezet kan worden in een budget. Bewonersgroepen gaan dat geld beheren. Zij bepalen wat waardevol is voor de eigen buurt en krijgen de regie over het voucher-systeem.'

Aanpak overlast

Stadsdeel Oost/Watergraafsmeer heeft twee nieuwe mensen aangesteld voor het oplossen van druggerelateerde problemen in de Transvaalbuurt. 'Het gaat om een ervaren persoon die de overlast van drugspanden gaat aanpakken en een deskundige, die de horeca-overlast tegengaat, zegt voorlichter Oostzee van het stadsdeel. Voor Oost/Watergraafsmeer heeft het bestrijden van drugsoverlast in de Transvaalbuurt prioriteit. Het stadsdeel meldt succes met het terugbrengen van het aantal dealers, maar er is nog steeds sprake van drugsoverlast.

Inburgerproblemen

In Amsterdam nemen fors minder mensen deel aan een inburgeringscursus dan uit de officiële cijfers blijkt. Wordvoerder Okyay van de Amsterdamse Adviesraad Diversiteit en Integratie: 'In het traject van werving, selectie en aanbidding zijn dingen fout gegaan.'

Amsterdam ging vorig jaar uit van elfduizend cursisten. In werkelijkheid waren het er minder dan 5500. 'Er is door fouten in de gemeentelijke administratie dubbel geteld', zegt mevrouw Demir van Helpdesk, een aanbieder van inburgeringscursussen.

Achtergrond

Integratie regel je niet, dat gaat vanzelf

De Transvaalbuurt is volgens minister Vogelaar en de gemeente Amsterdam een buurt met integratieproblematiek. Allochtone Transvaalbewoners zouden niet genoeg meedoen in de buurt. Maar is dat wel zo?

tekst **Eileen Ros, Jos Verdonk** foto **Hilco Koke**

Vrouwen met hoofddoeken, mannen in jurken, maar ook jongens met petjes en hooggeblondeerde Anita's; tijdens een doordeweekse dag op het Krugerplein loopt alles door elkaar. Peter is een geboren en getogen 'Transvaal' en rookt een peuk naast de snackbar aan de overkant van het plein. 'Kijk, hier haal ik altijd m'n broodjes. Achmed maakt de lekkerste van de buurt. Dus ja, integratie, het zal me een worst wezen.' Peter vindt wel dat zijn multiculturele Transvaalbuurt ook keerzijden heeft. 'Ik werk in de Appie, maar sommige klanten spreken de Nederlandse taal niet. Dan halen ze er een zoon of dochter bij die dan voor hun vertaalt. Jammer, denk ik dan. Maar ja, het kost tijd zeg ik altijd maar.'

Raadslid Tiers Bakker (SP) is belast met welzijn, buurt en vrije tijd in Oost-Watergraafmeer en ziet integratie in de Transvaalbuurt als iets wat hard nodig is. Bakker: 'Mensen moeten elkaar kunnen verstaan. Dat haalt problemen weg. En daarvoor moet natuurlijk ruimte zijn', legt de sociaal bevlogen politicus uit. 'Wanneer naast een

Iftar

Het Breed Interreligieus Overleg (BIO) organiseerde op een donderdagavond tijdens de ramadan een wandeling door Amsterdam-Oost. De route voert langs een protestantse kerk, het monument van de aartsatheïst Theo van Gogh, een katholieke kerk en een moskee. In alle godshuizen worden de deelnemers hartelijk en zonder poespas ontvangen. Daarna is MUG uitgenodigd voor een Iftar, de traditionele, gezamenlijke maaltijd na een dag vasten. Een geestelijke zingt een kort gebed, daarna kan er gegeten worden. Op onderstaande foto's Ingrid de Groot een impressie van deze avond.

taal cursus volgen ook nog eens een heel gezin moet worden onderhouden, komt Nederlands misschien snel op een tweede plaats. Sociale voorzieningen als scholen en banen moeten in de Transvaalbuurt van goed niveau zijn om integratie mogelijk te maken.'

De Transvaalbuurt kent een aantal buurt huizen waar integratie wordt aangemoedigd in de vorm van cursussen en uiteenlopende activiteiten. In het kleine interculturele vrouwenbuurthuis 'De Bloem' is bijvoorbeeld een expositie te zien van creatieve vrouwen uit de buurt. Fatima's gehaakte bruidsschat staat naast Corrie's kleurrijke plastic hoeden. 'We hebben heel veel moeite gedaan om geld van de gemeente te krijgen', vertelt cursiste Aisha. 'Zo makkelijk gaat dat niet, terwijl hier zeven dagen in de week heel veel verschillende vrouwen komen en er zoveel belangrijke dingen gebeuren.'

Gerrit Jongeneelen, fractievoorzitter van de VVD in Oost-Watergraafmeer, vindt integratie in de Transvaalbuurt net als Bakker hard nodig, maar heeft van 'De Bloem' nog nooit gehoord. Jongeneelen: 'De Bloem? Waar zit dat dan? Ah daar, ja ja. Maar toch komen de mensen vaak niet naar een buurthuis. Dat is lastig. Kijk, als je over integratie praat, gaat het over moslims. Die tref je in de moskee, niet in een buurthuis. Daar zouden ze eigenlijk iets mee moeten doen.'

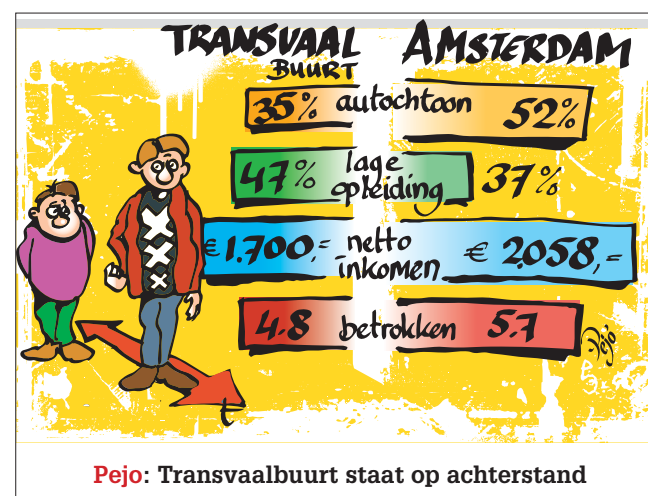
Ook raadslid Bakker twijfelt aan de rol van buurthuizen in de discussie over integratie in de Transvaalbuurt. Bakker: Ze werken in de centra langs elkaar heen. Dan wordt het voor ons lastig communiceren en aansturen. En dat heeft integratie wel nodig. Er zijn bijvoorbeeld mooie plannen gemaakt, maar het lijkt niet echt van de grond te komen. We moeten een manier verzinnen die wel werkt.'

Toch is het druk in 'De Bloem'. Ook in buurtcentrum 'Transvaal' is het een komen en gaan van buurtbewoners; mensen van allerlei komaf en kleur lopen er door elkaar. Daar waar de gemeente druk plannen maakt en discussieert, lijken deze kleinschalige initiatieven ongezien al jaren goed te werken. Rinie Schmidt, coördinator bij buurtcentrum Transvaal, legt uit dat integratie vanzelfsprekend is geworden voor de Transvaalbuurt. Schmidt: We passen ons hier aan elkaar aan en daardoor ga je dingen begrijpen. En omdat ik een andere cultuur leer begrijpen en zij de mijne, lukt het dingen op touw te zetten. Mensen van het stadsdeel zie je hier niet. Dat begrijp ik, zij doen hun werk en hebben het druk, maar toch missen ze daardoor noodzakelijke informatie

over wat integratie nou eigenlijk betekent. Integratie is een complex iets, dat regel je niet even, dat moet je ondergaan. En dat is ook geen spetterend verhaal. Het kost tijd en komt beetje bij beetje kleinschalig op gang.'

Het integreren van de Transvaalbewoners gebeurt eigenlijk vanzelf, vind ook jongerenwerker Ashok. Volgens de gedreven buurtwerker draait het daarbij niet alleen om beleid. Ashok: 'Natuurlijk, zonder geld en structuur zouden wij niet kunnen bestaan. Maar als je die jongeren hier goed bekijkt zie je pas wat ze doen. Overdag is Achmed de leerling op school, daarna is Achmed al balletjes trappend een jongen van de straat en 's avonds heeft diezelfde Achmed thuis een gesprek met tante Fatima over de Koran. De jongens en meisjes hier passen zich van nature aan. Eigenlijk is het niet de gemeente of minister Vogelaar en consorten, maar zijn zij de professionals waar het gaat om integratie. De kinderen krijgen in deze multiculturele buurt een rijkere bagage mee dan die oudere generaties. En nu heb ik het over zowel oudere Marokkanen als de witte wethouders.'

Terug naar de straat. Dishe staat met zijn vrienden wat rond te hangen. De Surinaamse jongens kijken raar op bij het woord integratie. Dishe: 'Wij wonen hier al ons hele leven en ik ken Yousef, Ibrahim - help effe jongens - al jaren.' Een hele waslijst aan namen wordt lachend genoemd. 'Dat zijn mijn vrienden van de straat. Voor mij allemaal dezelfde kleur. Als ik de heren en dames van dat integratiegedoe even mag spreken, weet ik zeker dat die dat niet kennen. Integratie bestaat niet weet je, dat gebeurt hier gewoon vanzelf.'

(ingezonden mededeling)

AA/DG Fractie Centrum feliciteert MUG!

Alweer 20 jaar! Wij zijn trots op dit prachtige initiatief uit de jaren '80...

Voor al uw zaken neem contact op met de raadsfractie van Amsterdam Anders/De Groenen in stadsdeel Centrum.

e-mail centrum@aadg.nl / telefoon 020 - 552 46 89

NEE JA Amsterdam Anders / De Groenen

Uitnodiging: Zeg ja/nee tegen AA/DG!

Heeft deze a-politieke, anarchistische, groene partij toekomst in Amsterdam?

Kom 15 november naar het debat voor alle oude en nieuwe vrienden van AA/DG in Plantage Dok

Voor meer info: www.aadg.nl

Pejo feliciteert MUG

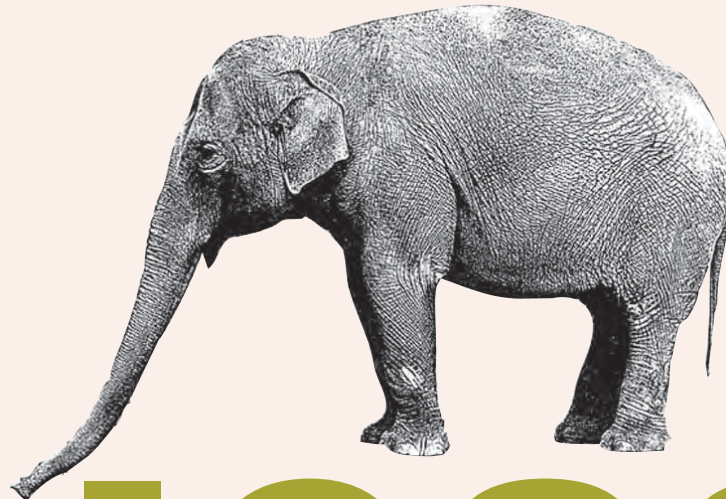

1988 2008
 Maandagochtend, redactievergadering. Op de zwart-wit foto hieronder MUG-redactie anno 1995. Helemaal onder: de huidige redactie.

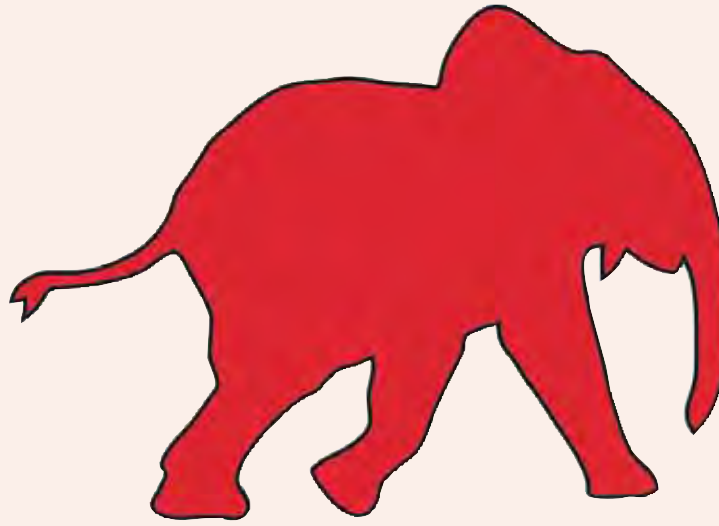

Begonnen als Maandblad voor Uitkerings-Gerechtigden is MUG uitgeroeid tot magazine voor mensen die 'meer met minder moeten doen', om wethouder Freek Ossel aan te halen. Onze lezers zijn uitkerings-gerechtigden, studenten, creatieve-lingen, kleine zelfstandigen, deeltijdwerkers, ouderen: iedereen die van een smalle beurs moet rondkomen. MUG brengt wat andere kranten laten liggen. Op deze pagina's kijken we met trots terug op twintig bewogen jaren.

Er is veel gebeurd sinds 1988. Stond de eerste olifant in ons logo nog wat stram, de nieuwe rent. Begonnen met vrijwilligers en wat subsidie, is MUG nu een bedrijf met vier mensen in dienst, freelancers, zo'n zeventien WIW'ers / PP'ers én nog steeds veel vrijwilligers. Onze oplage is 36.000; we liggen op ruim 500 plekken en hebben een eigen website (www.mugweb.nl). Je zou kunnen zeggen dat we van een mug een olifant hebben gemaakt. Op naar de volgende twintig jaar.

1988

2008

OKTOBER | 1988

OKTOBER | 1990

OKTOBER | 1994

OKTOBER | 1994

‘MUG moet kritisch blijven’

**Theo Schuyt, hoogleraar
filantropische studies aan
de Vrije Universiteit, en
Piet Dek, directeur van
Pantar, brainstormen
over MUG.**

Twintig jaar geleden was Schuyt bestuursvoorzitter van MUG en Piet Dek was de ambtenaar van de gemeente die de subsidie regelde.

Hoe ging dat met die subsidie?

Schuyt: ‘Elk jaar belde ik Piet en dan vroeg hij hoe het ging. Goed, zei ik. Oké, zei Piet en dan kregen we weer geld voor een jaar. Ik ben Piet heel dankbaar.’

Dek: ‘Ik las natuurlijk wel MUG elke maand. De output van dit project was heel gemakkelijk te controleren. Er werd wel gewerkt.’

Hoe kwamen jullie in contact met MUG? Schuyt: ‘Ik was toen wetenschappelijk medewerker en gepromoveerd op een onderzoek naar bevolkingsparticipatie in Amsterdam. Dat ging vooral over initiatieven van onderop. In kringen van krakers en activisten was dat wel bekend, vandaar dat Jan Bosman, de initiator van MUG, in 1987 bij mij kwam. Ik vond het een prima initiatief. Het kwam van onderop en werd gefaciliteerd door de overheid. Zo moet het. Tegenwoordig wordt particulier initiatief vermorzeld door de overheid. Ze nemen het helemaal over en controleren het kapot. Of de overheid neemt zelf het initiatief zoals met het Grotestedenbeleid. Daar is acht miljard aan uitgegeven. Als die geldstroom stopt, is het meteen ook helemaal afgelopen. Later kwam de vraag of ik voorzitter wilde worden van de stichting Behartiging Belangen Uitkeringsgerechtigden (BBU), die MUG uitgeeft. Als politiek ongebonden wetenschapper moest ik het boegbeeld zijn van MUG naar de gemeente toe.’

Dek: ‘Ik was toen hoofd van de afdeling Sociale Zekerheid en Werkloosheidsbestrijding. Een medewer-

ker kende de MUG van Rotterdam al en vroeg of wij in Amsterdam ook niet zo’n blad moesten uitgeven. Goed idee, maar wij gingen daar niet aan beginnen. Dit was duidelijk een project dat uit de samenleving zelf moest komen. Toen Jan Bosman zijn plan instuurde, hoefden we er niet lang over na te denken. Het was een goed initiatief. Ik wilde de man wel eerst zien. Ik zag dat hij van aanpakken wist, een ondernemerstype.’

Schuyt: ‘Jan Bosman was geen gemakkelijke. Hij stelde hoge eisen aan zichzelf en aan anderen. Hij en medestander Tjerk Dalhuisen waren strategische jongens.’

Dek: ‘Ik had wel vertrouwen in de man. Ik ben naar Piet Jonker gestapt, de wethouder Sociale Zaken. Die stond er nogal ambivalent tegenover, maar liet zich overtuigen. Ik vond het gewoon een kwestie van fatsoen om mensen die nauwelijks georganiseerd zijn en niet gehoord worden een stem te geven.’

Schuyt: ‘Prachtig toch dat zo’n project door een onorthodoxe ambtenaar als Piet op een non-bureaucratische manier van de grond kan komen.’

Dek: ‘Nou, er moest wel een projectvoorstel geschreven worden. Dat heb ik voorgelegd aan de wethouder en aan B&W en vervolgens moest het in de commissie behandeld worden. Sowieso kwam het hele project regelmatig uitgebreid aan de orde in de gemeenteraad.’

Schuyt: ‘Van die hele bureaucratie heb ik nooit iets gemerkt.’

Hoe liep het in de beginjaren van MUG? Dek: ‘Dat eerste jaar was best spannend. Zal die krant wel blijven verschijnen, dachten we. Dat viel mee. De organisatie zat goed in elkaar.’ Schuyt: ‘Naast statuten opstellen en handtekeningen zetten moest ik meedenken over de organisatie. Dat was een hele opgave. Ik moest leiding geven aan een stel chaoten, aan krakers die hun naam niet wilden noemen. Gelukkig ben ik vrijwilliger geweest op het woonwagenkamp aan de Osdorperweg. Daar heb ik leren vloeken. Ik was ook getraind in gesprekstechnieken, maar ik moest alles uit de kast halen om een vergadering in goede banen te leiden. Dan schreeuwde er weer iemand ‘dat komt niet in de

krant, over mijn lijk’ en moest je de rust weer terug laten keren. Ik regelde de subsidie met Piet. Ik zorgde er ook voor dat *Trouw*-journalist Johan van Workum hier op de V.U. ruimte kreeg om gratis cursussen journalistiek te geven.

Je viel in ieder geval nooit in slaap bij MUG. Het ging er soms hard aan toe, er werd regelmatig geschreeuwd, maar dat had alles te maken met de betrokkenheid en gedrevenheid van de medewerkers. Dat in combinatie met het totaal gebrek aan bureaucratie was het aardige van MUG.’

Voldoet MUG aan de verwachtingen, die jullie er toen van hadden? Schuyt: ‘Ik vind MUG goed, het blad blijft van een heel redelijke kwaliteit. Bovendien bleek MUG een prima reïntegratiebedrijf. Veel vrijwilligers hebben dankzij MUG een goede baan gevonden.’

Dek: ‘Ik lees geregeld artikelen waarvan ik denk, hé, wat leuk, maar MUG moet ook kritisch blijven. Soms vind ik dat het blad teveel gefocust is op de halfflege fles in plaats van op de halfvolle. Sommige mensen die via Pantar een baan hebben gevonden zijn daar heel gelukkig mee. Het lijkt wel of MUG bang is om dat te melden. We moeten ons natuurlijk niet bemoeien met de inhoud. Dat hebben we ook nooit gedaan, maar ik vraag me toch wel eens af of de mensen zich wel herkennen in MUG. Is er een klankbordgroep? Zitten de MUGjournalisten niet teveel in hun eigen kringetje? Bereikt MUG die 40 procent van de Amsterdamse allochtonen, die tot de doelgroep behoren?’

Wat zou een goede strategie zijn voor MUG voor de volgende tien jaar? Het is even stil, maar dan gaan de twee mannen van start: ‘Goeie vraag,’ zegt Schuyt, ‘daar moet je over nadenken.’ Hij staat op, pakt zijn laatste boek uit de kast ‘The power of the stranger’ en slaat het open. Je hebt drie opties: de ‘downward’ optie, zeg maar brullen tegen de overheid. Dat kan als je een achterban hebt die dat rechtvaardigt. Optie twee is de ‘upward’ strategie. Dan kruip je naar de overheid. Je wordt een serviceblad voor je doelgroep. Minder kritisch dus. De derde is de ‘independent’ op-

tie. Dat kan als je een professioneel blad bent.’

Dek: ‘Er zijn al bladen genoeg in optie twee en drie. Ik ben alleen geïnteresseerd in optie één.’

Schuyt: ‘Precies, maar dan moet je je afvragen wat de dragende groep nu is. MUG was een initiatief vanuit de kraakbeweging. Is de doelstelling van toen nu nog relevant of is het een speeltje geworden van een kleine groep? Gaat MUG wel met zijn tijd mee?’

Dek: ‘Wat doet MUG met Antilliaanse jongeren, met de Polen en Bulgaren in de stad. Moet je niet aansluiting zoeken bij nieuwe groepen?’

Theo Schuyt (links) en Piet Dek (foto Ingrid de Groot)

Allochtonen dus? Dek en Schuyt samen: ‘Nee, nee.’

Schuyt: ‘Dat is te simpel, de groep uitkeringsgerechtigden is veel diverser geworden in de laatste twintig jaar. Amsterdam heeft nu meer nationaliteiten dan New York.’

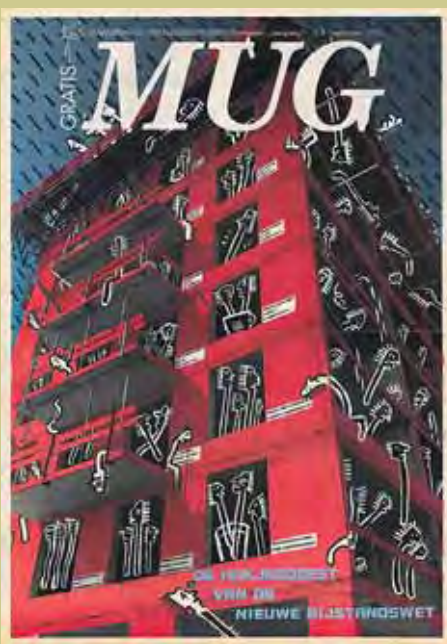
Dek: ‘De problematiek is veel complexer dan vroeger, maar de doelstelling van MUG is wat mij betreft nog steeds dezelfde: een stem geven aan mensen die niet gehoord worden.’

Schuyt: ‘Wie definieer je nu als je doelgroep, wie zijn de nieuwe gemarginaliseerden? Dat is de essentie.’

Dat kan nooit zonder subsidie?

Dek: ‘Als ik wethouder was dan zou ik niet schromen om die te geven op voorwaarde dat je een achterban hebt.’

Toine Graus

Niets te doen, doe het dan bij ons

Fred Berga (48) was een van de eerste journalisten bij MUG. Hij kwam al snel bij de eindredactie terecht. 'Het was een goede leerschool.'

In de tijd dat Berga bij de Mugredactie werkte, begin jaren negentig zag de samenleving er anders uit dan tegenwoordig. De omstandigheden op het werk en de arbeidsovereenkomsten waren socialer. In de maatschappij was meer ruimte voor andersdenkenden. Vreemdelingen werden veel minder dan nu als een bedreiging gezien. De individuele vrijheden van mensen waren groter. 'Er heeft een grote tot grove verrechtsing plaatsgevonden.' Berga doelt onder meer op de discussie over het kraakverbod, het aangescherpte asielbeleid en de identificatieplicht. Allemaal onderwerpen die inmiddels gemeengoed zijn geworden. 'Er is sprake van een 'nieuwe zakelijkheid': alles meetbaar en kwantificeerbaar willen maken', zegt Berga.

De oprichters van MUG hadden tot doel het behartigen van de belangen van uitkeringsgerechtigden. 'MUG bestond toen uit een bonte mengeling van linkse mensen', vertelt Berga. 'Vrijwilligers waren altijd welkom, want betaalde krachten bestonden niet. Er was behoefte aan alles en iedereen, je kon van alles doen. Het was op kantoor een zeer chaotisch samenzijn. Er waren mensen die veel konden, anderen die iets konden en enkelen die helemaal niets konden. Zo waren er mensen die minimaal één tekstkolom per maand zouden schrijven, maar zelfs dat kwam er vaak niet van.' Berga voegt er aan toe dat ze allemaal gedreven waren. 'In het begin was er veel goed bedoeld amateurisme. Er waren zelfs mensen bij die letterlijk contraproductief waren. Zij mochten erbij blijven omdat MUG ook zijn sociale component niet wilde verwaarlozen.' Berga weet nog wat indertijd de slogan was bij MUG: 'Heb je niets te doen, doe het dan bij ons.'

'Op de Mugredactie heerste het gelijkheidsbeginsel. Alle medewerkers waren in principe gelijk, er was geen baas. Iedereen mocht zijn zeggende doen. En naar iedereen moest worden geluisterd.' Berga herinnert zich nog hoe dat in de praktijk ging tijdens vergaderingen. 'We begonnen om tien uur, dan waren we om half twaalf bij punt twee van de agenda, terwijl we er vijf hadden. Op dat tijdstip kwam soms nog iemand binnen en dan konden we helemaal opnieuw beginnen. Iedereen kon meebeslissen over alles: de basisdemocratie, de totale horizontaliteit. Van de drie uur vergaderen zat je soms tweeënehalf uur voor Jan Lul.' Een maandkrant als MUG kon het zich permitteren om heel democratisch te zijn. Er waren geen dagelijkse deadlines, zoals bij dagbladen. Daardoor was er veel ruimte voor het gelijkheidsbeginsel. 'Mede door die horizontaliteit was het bij MUG heel gezellig', zegt Berga. 'Er hing een goede en relaxte sfeer. Er werd met veel plezier gewerkt. Het kwam voor dat de joint rondging op de redactie en dat op de vrijdagmiddag tijdens een potje bier de teksten nog een laatste keer werden besproken.'

Toen Berga na vijf jaar bij MUG wegging was mede door zijn toedoen de krant geprofessionaliseerd. Inmiddels gaat de joint niet meer rond op de redactie. Zelfs de ouderwetse sigaret is taboe op de werkplek. En de potjes bier worden door de redacteurs netjes in de kroeg genuttigd. De krant heeft zelfs een heuse baas. MUG is met z'n tijd meegegaan.

Berga heeft tegenwoordig een eigen bedrijf: journalistieke trainingen, eindredactie en tekstproducties; daarnaast: ontwerp en reparatie van glas-in-lood ramen

Marcel Schor

foto Hilco Koke

foto Remco Visser

MUG is een beetje braaf geworden

Tjerk Dalhuisen (45) heeft voor MUG gewerkt vanaf de oprichtingsvergadering in het voorjaar van 1988. Hij heeft van alles gedaan voor MUG tot hij in 1998 afscheid nam als bestuursvoorzitter.

'Die oprichtingsvergadering in Wijkcentrum Ceintuur was uitgeroepen door

Jan Bosman, de drijvende kracht achter de realisatie van MUG. Er kwamen tientallen mensen opaf: krakers, kunstenaars, vormgevers, schrijvers. Uit dat publiek is een hechte groep van ongeveer twintig vrijwilligers voortgekomen, die met MUG aan de slag gingen. We hadden gelukkig

van meet af aan een paar goede schrijvers: Louis de Jonge, Rob de Blok en Nies Miedema, bijvoorbeeld. Toof Brader, voorheen redacteur van *De Waarheid*, werd eindredacteur.

Jan Bosman had het allemaal goed voor mekaar. Hij had een professioneel bedrijfsplan geschreven met een goed verhaal: uitkeringsgerechtigden, die nauwelijks georganiseerd waren, moesten een stem krijgen. Daar kreeg hij subsidie mee los van de toenmalige wethouder van Sociale Zaken, Piet Jonker. We hadden goede contacten met ambtenaren en de politieke fracties. Theo Schuyt, hoogleraar aan de VU werd voorzitter van het bestuur. Bosman had ook een paar prominente journalisten uitgenodigd die de journalistieke kwaliteit van het blad moesten bewaken. Geert Mak, Derk Sauer en Trouw-journalist Johan van

Workum zaten erbij. We begonnen in de Elandstraat 84 in een gebouw waar vredesactivisten zaten. 'Vereniging ter verbreiding van de waarheid' stond er heel toepasselijk op de gevel. Het was niet veel, vijf bij acht meter schat ik. Achterin was een trappetje naar beneden en daar stonden twee computers. Op maandagmiddag was er redactievergadering. Dat ging heel democratisch, beslissingen werden collectief genomen. We hadden geen hoofdredacteur en iedereen was vrijwilliger. Banenpoolers kwamen pas later. Die vergaderingen duurden vaak de hele middag maar daardoor voelde iedereen zich ook heel erg betrokken. En het liep meestal goed, zelfs als we een redacteur terug naar huis moesten sturen met zijn artikel. We wilden elke maand een primeur in de krant, maar dat viel tegen. Jaarlijks kwamen er twee groepen vrijwilligers binnen na een oproep. Die kregen allemaal een cursus journalistiek schrijven. We begonnen met een oplage van 50 duizend kranten. We hebben de hele stad afgebeld of we MUG-mochten neerleggen. Zo hadden we vijfhonderd distributiepunten. De kranten moesten ergens in, maar een krantenbak kostte zestig gulden. Dat geld hadden we niet. Gelukkig konden we voor een prikkie gele bakken krijgen van de *Vrije Gids* die net was opgeheven. Ik zie ze soms nog staan. We brachten zelf de kranten rond.

We maakten elke maand een hartstikke mooie krant. De eerste krant was al een groot succes, dat was ons visitekaartje naar de gemeente. Die betaalde per slot van zaken de rekening. MUG is, journalistiek gezien, altijd een hoogstaand blad geweest. Heel wat generaties hebben daar met grote inzet aan gewerkt. Dat is ons steeds zo, hoewel ik vind dat MUG Magazine tegenwoordig een beetje braaf is geworden. De gemeente betaalt niet meer, heb ik gehoord. Dat is een slechte zaak. Een blad als MUG zal zichzelf nooit kunnen bedruipen. Dat moet je ook niet willen. De gemeente moet het belang van MUG inzien. Er zijn nog steeds mensen met een laag inkomen zonder enige organisatie. Ze worden niet gehoord. MUG geeft ze een stem. Ik hoop dat MUG de dertig jaar haalt.'

Toine Graus

NOVEMBER 1996

FEBRUARI 1997

FEBRUARI 1999

6661 THAY

‘Ik heb er veel geleerd, ook hoe het niet moet’

Twintig jaar MUG is ook een persoonlijke geschiedenis, van zo'n driehonderd mensen die als medewerker of vrijwilliger bij MUG betrokken zijn geweest. Hun verhaal levert soms een bekend, soms een verrassend tijdsbeeld op.

Marco Ploeger (redacteur sinds 1999) herinnert zich een niet altijd vrolijk makende wanorde. ‘Schreeuwpertijen, kwaad thuiszitten, we hebben het allemaal meegemaakt’. De inzet was dan bijvoorbeeld de lijn die het Maandblad voor UitkeringsGerechtigden zou moeten volgen. ‘Van een duidelijke visie was niet altijd sprake.’

En dan waren er de dreigingen van buitenaf. Ploeger: ‘De toenmalige Sociale Dienst wilde de subsidie een keer niet uitbetalen omdat we een te kritisch stuk hadden geschreven. Een paar jaar geleden besloot de gemeenteraad, tijdens de zoveelste bezuinigingsronde, de subsidie maar helemaal in te trekken.’

Dankzij dezelfde Sociale Dienst, inmiddels omgedoopt tot DWI, bleef MUG overeind. De subsidieregeling werd eind 2006 vervangen door een inkooprelatie met DWI.

Begonnen als vrijwilligersproject ontwikkelde MUG zich midden jaren negentig tot een werkervaringsplek voor ‘banenpoolers’. Zeker 35 mensen vonden via MUG een reguliere baan of kregen een freelance carrière. Een banenpooler van het eerste uur is Bert Vink (1991-2007). Hij begon als redacteur, maakte radio (het op zaterdag uitgezonden Loon op Zand), was hoofdredacteur en een jaar lang interim-voorzitter van de stichting die MUG Magazine uitgeeft. Vink is tegenwoordig bladenmaker, bezig zijn eigen tijdschrift op de markt te brengen. ‘Een van mijn mooiste ervaringen is dat we als Sinterklaas en Zwarte Piet cadeau-

tjes naar bijstandskinderen brachten. Ik deed dat samen met Eric van Beek, die nu redacteur bij Elsevier is.’

Vink lacht als hem naar de wanorde bij MUG wordt gevraagd. ‘Maar ik heb er wel mijn vrouw ontmoet. We waren trouwens echt wel serieus bezig. Zo kijk ik met plezier terug op een interview met toenmalig minister Ad Melkert. Rare man in de omgang, maar we kregen uiteindelijk een goed interview, dankzij vragen van lezers die we hem hadden voorgelegd.’

Altijd kritisch, soms té. Dat is MUG ten voeten uit. Vink bestrijdt het verhaal dat de Sociale Dienst ‘voor straf’ de subsidie dreigde te stoppen na een kritisch artikel. ‘We kregen wel op ons kop vanwege een stuk over goedkope ziektekostenverzekeringen, dat nogal met de botte bijl was geschreven. DWI was daar niet blij mee en terecht.’

Marty Langeler werkte vanaf medio jaren negentig bij MUG. ‘Ik heb alle stadia doorlopen. Ik begon als schrijver voor cultuur, werd later eindredacteur, projectcoördinator en kwam uiteindelijk in het bestuur. Het was een erg leerzame tijd, vooral ook om te zien hoe het niet moet. Ik heb vooral een geweldige herinnering aan de redactievergaderingen. Die duurden uren, degene met het meeste uithoudingsvermogen kreeg uiteindelijk zijn zin. Dat was nog in het oude pand. Na zo'n vergadering zat ik vaak uitgeput bij te komen in het keukentje. Door de dunne wanden hoorde ik de helft van de besluiten weer teruggedraaid worden. De besluitvorming was bijzonder omslachtig, ja. Dat merkte ik vooral toen ik bij een andere redactie ging werken. Maar de omgang met al die verschillende mensen, het hele redactionele proces, dat was zeer leerzaam.’

Marco Ploeger (foto Hilco Koke)

Martin Brandwagt

Terug bij de MUG-redactie

Na geruime tijd werkloos te zijn geweest in de jaren tachtig, de gouden tijd van de bijstandsuitkering, werd mij op een gegeven moment duidelijk dat het financiële niveau van de bijstand binnen niet al te lange tijd onder mijn bestaansminimum zou

zakken. Ook vond ik het tijd worden weer eens wat te ondernemen.

Na in het Amsterdams Stadsblad een oproep te hebben gelezen waarin het maandblad voor uitkeringsgerechtigden, MUG, schrijvers zocht die journalistiek wilden gaan bedrijven, ervaring was niet vereist, trok ik de stoute schoenen aan en meldde mij op het redactieadres aan de Elandsstraat. Ik was altijd al geïnteresseerd geweest in journalistiek.

We kregen met zo'n man of twintig een speech van oprichter Jan Bosman, die ons vertelde dat MUG een ‘anarcho-syndicalistische’ beweging was en een luis in de pels van de politiek moest worden. We moesten opkomen voor de belangen van uitkeringsgerechtigden en andere minima. Het woord uitkeringstrekkers was taboe en een belediging, want je had er immers recht op. Ook was de kraakbeweging nog springlevend en daar waren we erg bij betrokken. We waren immers ook links en alternatief.

In die tijd bestonden er verschil-

lende redacties (cultuur, sociaal-politiek, nieuwsdienst, eindredactie) met een coördinator aan het hoofd die, als mensen zelf geen ideeën voor een stuk hadden, met suggesties kwamen. Ondertussen vergaderden we ons suf, want alles moest ‘horizontaal-democratisch’ worden beslist. Omdat er geen duidelijke leiding was (elke vergadering had een andere voorzitter) ontstond er vaak een soort ruzie-achtige sfeer van discussiëren.

Na het vertrek van een eindredacteur kon ik bij de eindredactie komen en werd daar zelfs coördinator. Toentertijd werd kopij aangeleverd op floppy's, geredigeerd met Windows WP en daarna opgemaakt en op vellen geplakt door de lay-out. Vervolgens was de eindcorrectie op de geplakte vellen, die daarna weer opnieuw gemaakt moesten worden. De distributie van MUG deden we zelf, verschillende teams namen een bepaald gedeelte van de stad voor hun rekening.

Het verloop van vrijwilligers was altijd al groot geweest, zodat de kwaliteit af en toe gevaar liep en toen mensen op een gegeven moment alerhande last kregen van de sociale dienst, besloten we een soort vast team te formeren. En wie schetst mijn verbazing dat we er in de kortste tijd een banenpoolplek van wisten te maken, zodat ik vanaf dat moment zelfs betaald werd voor mijn ‘hobby’. En zo'n man of tien was min of meer gevrijwaard van last met de sociale dienst.

Toen het er na uit ging zien dat mijn andere vrijwilligerswerk, geluidstechnicus, ook een betaalde baan zou worden, ben ik weg gegaan bij MUG.

Ik heb 10 jaar met plezier theaterwerk gedaan, maar moest daar mee stoppen vanwege allerlei problemen en ben daarna teruggekeerd bij de MUG in mijn oude positie als eindredacteur. Tot mijn grote vreugde bleek MUG inmiddels behoorlijk geprofessionaliseerd te zijn en heeft het de ‘anarcho-syndicalistische’ structuur inmiddels met succes ingeruild voor een meer hiërarchische vorm, onder andere met een directeur op de werkvloer.

Martin Ottens

MEI 1999

JUNI 1999

MEI 2000

De vrijheid van een stelletje ongeregeld

Oud MUG-redactielid en hoofdredacteur Peter Schuite (41) weet zijn eerste dag bij MUG nog goed. 'Een stoffig hok vol discussiërende types.'

Schuite, een rustig sprekende jongeman met speels krullend haar kijkt uit de ramen van De Balie, zijn huidige werkplek. Een leuke baan, maar vergaderen bij MUG mist hij stiekem nog wel eens. 'Het mooie van een idee dat begint in je hoofd en eindigt met een artikel in de krant. Een proces waarin je samen met anderen naar invalshoeken zoekt. Sommige hoofdredacteurs beschikten over een heldere stijl van structureren, zelfs in de meest hectische vergaderingen. Want ruzies kwamen bij het stelletje ongeregeld bij MUG natuurlijk wel eens voor!' Schuite lacht. 'Maar toch werden de ruzies altijd weer opgelost aan het eind van de dag.'

'Voorheen,' vertelt Schuite verder, 'toen ik begon bij MUG, ik meen in het jaar 1997, zaten we nog in de Elandsstraat. Nou, dat was lichtelijk uitgedrukt een stoffige zoi. Maar het had wel wat. Een authentieke plek. Toen verspreidden we MUG ook nog zelf. Ik, samen met een paar andere redacteurs voorin het autootje, achter de ruimte volgepropt met krantjes, ja dat weet ik nog goed. Daar gingen we door Amsterdam, van het centrum naar de Bijlmer. En je maakte een praatje bij iedere stop. Dat zelf verspreiden gaf een bijzonder gevoel van betrokkenheid. Met het blad, maar ook met de lezers en de stad.'

Schuite denkt even en gaat dan verder over de verhuizing van de Elandsstraat naar de Da Costastraat. Hij vond het jammer, maar uiteindelijk een goede ontwikkeling. 'We kwamen in een heel ander gebouw, maar ook in een andere tijd. Niet alleen gingen we van donker naar licht en van geen indeling naar structuur, maar ook het activisme in de samenleving werd minder. Temidden van het frisse kantoor en

de nieuwe spullen en gezichten veranderde onze boodschap. Van het steunen van werkweigerers en idealistische werklozen naar een blad voor alle minima. We verplaatsten ons naar een bredere doelgroep en verloren zo een paar van onze wilde haren.'

'Toch, als ik terug denk aan de Elandsstraattijd bekruipt me een gevoel van nostalgie. Maar, aan de andere kant, verandering is ook goed. MUG heeft zich altijd met de tijd mee veranderd. Het gaat over de gewone mens in Amsterdam, die nu leeft. Die mens zie ik terug in MUG. Als ik bijvoorbeeld nadenk over al die interviews die ik heb mogen afnemen.'

Het wordt even stil. 'Eerlijk gezegd

vond ik reportages maken soms maar eng, maar een één op één gesprek, daarbij voelde ik me in mijn element. Dan ging ik bijvoorbeeld voor een interview naar een oudere dame die in de WW zat, had je eerst een hoop gezegd, maar iets later als zij was gewend aan de interviewer,

kwamen de verhalen. Al die levens van gewone mensen, mensen als jij en ik, prachtig. De meeste gezichten zijn me bijgebleven. En je kreeg er een hele pagina voor. Ik heb ze alleen nooit meer gelezen als ze waren gedrukt.

Misschien was ik bang voor een fout. Ik weet het niet. Ik heb de kranten ook nooit bewaard. Later, toen ik al weg was bij MUG, kwam ik erachter dat mijn moeder ieder stuk wat ik had geschreven in een plakboek had geplakt. Zo'n stapel!' Schuite houdt lachend de handen tegenover elkaar. Een meter tussenruimte verschijnt. 'Bij MUG kreeg iedereen de kans zich te ontplooiën en daarbij de begeleiding en de gezelligheid. Bij andere dagbladen waar ik wel eens heb rondgekeken, heb ik dat nooit teruggezien.'

Eileen Ros

foto's Hilco Koke

De allereerste vijf nummers van MUG

Toof Brader (56) werkte mee aan de eerste vijf nummers van MUG. De vragen die toentertijd speelden gingen over wat voor soort blad het zou moeten worden.

Het idee was om over het leven van uitkeringsgerechtigden en hun belangen te schrijven. Zo probeerde MUG men-

sen te vinden die met een uitkering interessante dingen deden, bijvoorbeeld in de culturele sector.

De redactie bestond in de beginfase uit veel onervaren mensen. Sommige medewerkers hadden nog nooit aan een krantje meege-
werkt. Brader had meer ervaring. Hij had

al voor *De Waarheid* geschreven. Omdat hij werkloos was geworden en toch met zijn vak bezig wilde blijven, werd hij actief bij MUG. Brader vond echter al snel weer werk en is daarom niet lang aan het blad verbonden geweest.

MUG had in het begin zo'n tien á vijftien medewerkers. Er werd veel gediscussieerd. 'Mensen wisten ook niet van elkaar waar ze wel en niet goed in waren', zegt Brader.

Wat hij zich nog herinnert van de eerste nummers was een groot artikel op de voorpagina over Klaas de Jonge. Deze anti-apartheidsactivist die asiel had gekregen in de Nederlandse ambassade in Johannesburg omdat hij in Zuid-Afrika vervolgd werd, was net terug in Nederland. Terug in Nederland met een uitkering natuurlijk. Dus reden voor een groot artikel. Ook was er een kraakpand naast de

Ijtunnel waarop de tekst geschreven stond: 'En, lekker gewerkt?' Een foto daarvan kwam op de voorpagina van MUG terecht.

'Twintig jaar geleden,' vertelt Brader, 'waren er grote veranderingen in de sociale zekerheid. De kabinetten Lubbers gingen voor het eerst in de geschiedenis bezuinigen op de sociale zekerheid. Bovendien was er een hoge werkloosheid, vooral onder jongeren. Tijdelijk werk of parttime werk bestond toen nauwelijks: of je had een vaste baan of je was werkloos. Er werden in de jaren tachtig ook veel discussies gevoerd over de vraag of werken, een baan, wel de vervulling van je leven was. Of je wel een baan moest hebben om mee te tellen. Veel mensen waren tevreden met hun uitkering. Ze deden gewoon wat ze graag wilden doen, met uitkering, en hadden weinig ambities om eruit te komen. Dat is tegenwoordig wel anders. Uitkeringsgerechtigden zien hun uitkering nu als iets tijdelijks. En ook de uitkeringsinstanties leggen de nadruk op werk, werk, werk en kijken bij arbeidsgehandicapten niet meer naar de beperkingen, maar naar de mogelijkheden.'

'In de jaren tachtig deed de gedachte de ronde dat iedere Nederlander een basisinkomen moest krijgen van de overheid', herinnert Brader zich. 'Als je daar dan niet voldoende aan had, kon je er bij gaan werken. De economie draaide prima en men dacht dat een vijftienvintigjarige werkweek voldoende was om de maatschappij goed te laten functioneren. Daar moet je nu mee aankomen! Nu vraagt men zich af of zesendertig uur werken wel voldoende is en anderen moeten ook doorwerken. Men had toen de gedachte dat men genoeg had. En nu is het nooit genoeg.'

Brader hoopt dat MUG aan journalisten die werkloos zijn geworden de kans blijft geven om hun vak uit te oefenen. 'Ik hoop dat het blad zo voor de tegenwoordige redacteurs hetzelfde effect heeft als het voor mij heeft gehad. Als je je werk kwijtraakt, loop je toch het risico in een isolement terecht te komen. MUG was voor mij de manier om actief te blijven en dat vond ik aantrekkelijk. Ik hoop dat dat nog steeds zo is.'

Lennert Ras

AUGUSTUS 2000

JUN 2000

OKTOBER 2002

JANUARI 2002

Zonder jullie was het nooit gelukt

Op deze pagina staan een paar honderd namen afgedrukt van mensen die de afgelopen twintig jaar bij MUG betrokken waren als schrijver, redacteur, fotograaf, distributeur, tekenaar enzovoort. De lijst is niet compleet. Zo ontbreken namen als oud-voorzitter John Leerdam (nu PvdA-Kamerlid), Geert Mak (schrijver/BN-er) en Derk Sauer (uitgever in Rusland). De laatste twee waren ooit adviseur van de redactie. De namen hieronder komen uit de colofons vanaf juli 1991. Vóór die tijd werden de namen van medewerkers niet in een colofon vermeld. Uiteraard hebben we niemand te kort willen doen. Op deze pagina bedanken we alle medewerkers, losse schrijvers, bestuursleden, adviseurs en anderen die ooit voor MUG in touw zijn geweest.

A
Clark Accord
Sybrandus Adema
Wilma van den Akker
Manon Albers
Senad Alic
Benita Barrientos
Aravena
Agnes Audier

B
Corine Bakker
Eva Bárdi
Eric van de Beek
Mirjam Beekhoven
Arnoud Beekman
Paul de Beer
Marjan van den Berg
Fred Berga

Oene Bergher
Marcel de Beurs
Sam van der Bijl
Karl Bijsterveld
Hanna van Binsbergen
Miranda Birney
Micha Blank
Laila Bloem
Carmencita
Boekhoudt
Harmen de Boer
Evelien Bogaart
Anna Bogdanovic
Annemiek Bongers
Jelske Boonstra
Lex van de Bosch
Renske Bosma
Andrea Bouma
Hans Bouton
Francine van Boven
Martin Brandwagt
Louise Bredero
Sylvia van den Bremen
Joost de Brieder
Joost van den Broek
Marjan ten Broeke
Eric Broers
Dieter Bruls
Loek Burg
Baukje Burggraaff

C
Jules Carati
Rick Charité
Peter Clara
Paul le Clercq
Huub Cleutjens
Jacqueline Constant
Dirk Creemers
Cym

D
Tjerk Dalhuisen
Jan van Dam
Frans Dijkman
Jos den Dikken
Jan Jaap Dondorp
Harald Doornbos

E
Piet Eimers
Hanneke Engelenburg
Hugo van Engelsdorp
Gastelaars
Monique van Evelingen

F
Lisette Feenstra

Suzanne Ferlinz
Bianca Fraanje

G
Hans van der Gaarden
Karel Gabler
Saskia Gaster
Geza
Miriam Glimmerveen
Esther Goedvolk
Thea Golverdingen
Eddo Gorter
Henk-Jan Gosseling
Anneke Gout
Michiel de Graef
Toine Graus
Karlijn Groet
Jeroen Gronert
Ingrid de Groot
Paul Gruter
Vivian Guda

H
Wouter de Haan
Hugo van Hamersveld
Niko Hartz
Margreet de Heer
Job Heiligers
Hans Hendriks
Donald van den Heuvel
Else van de Heuvel
Roel Hoerber
Louis Hoeks
Linda Hogenkamp
Sebastiaan Hol
Filia den Hollander
Danny Honig
Marcel Hoofst
Ivar Hooghof
Natasja van Hoorn
Leo Hoost
Annemiek Horst
Annuska Houtappels
Inge Huet
Joost Huls
Gerard Hülsenbeck
Marc Hurkmans
Hendrik Hutten
Mirjam Huygens
Joris van Huystee

I
Marjan Idema
Ruben Ing

J
Henriëtte Jansen
Vincent Jansen
Saskia Janssen

Toon Janssen
Dorthe de Jong
Jaap-Jan de Jong
Martijn de Jong
Brenda Jonker
Ellis Jonker
Ruud Jonkers
Jorg

K
Sandra Kamminga
Jeroen van Kan
Helena Karsten
Jeroen Katsburg
Joan Keijzer
Hannie de Keyzer
Christiaan de Kieft
Martin Klasen
Roeline Knottnerus
Hanneke Kock
Gijsbert Koeter
Michel Kok
Hilco Koke
Lieuwe Kool
Marianne Koopen
Els Koolhaas
C+Z Koldijk
Ellen Kossmann
Dave Krajenbrink
Rian Kriesels
Colette Krijl
Simonette van de Kuip
Peter Kuperus

L
Farida Laan
Mannus van der Laan
Joop Lahaise
Marloes Lambriex
Marty Langelier
Stephan Langeveld
Marlene Lauinger
Jan Laurier
Martijn Lefeber
Eric Lehman
Ruud Lekk
Peter van Lieshout
Marco van der Linden
Roeland Linssen
Jefka Lodewijks
Gandra Loose
Astrid Luchtmeyer
Angelique van der Lugt
Anita Luyendijk

M
Bart van Maanen
Jerry Mager
Najate Malki

Daniël Marcuse
Evan Mathiew
Emily Mattaka
Dominique Matton
Arthur Mebius
Ida Meertens
Gert Meijerink
Marco Menagé
Marina Metaal
Barbara Meter
Virginia van der Mey
Laura Meyer
E. Moens
Sally Mometti
Jan Monquil
Jan Mulder
Jouke Mulder
Monique Mulder
Tamara Muller
Peter Müller

N
Jos Nap
Marion Nap
Guus van Nifterik
Teun Nijst
Katja Noordam
Bart Nooy

O
Wang Hsu Oe
Monica Oldenburg
Pim van Olffen
Jan Onland
Jeanine Oomen
Marjo Oosterholt
Jettie Oostlander
Marcel van Oostveen
Rik Oskam
Jan-Jaap Osté
Martin Ottens
Paul Oud
Carla de Oude
Ekrem Ozçelik

P
Loeke Pam
Arnold Pannenburg
Rikco Pardoën
Debby Petter
Jella Pichotte
Martina Pieck
Marco Ploeger
Evert Polet
Jetta Post
Marjon Post
Ellen Posthuma
John Pouwels
Hans Puts
Jacques Peeters

Q
Esther Quatfass

R
Ger Rakhorst
Ger Ramaekers
Lennert Ras
Fred Redemeijer
Luciën Remmers
Annelies Rietveld
Sake Rijpkema
Magda Rijs
Amarins Rompkema
Iris Ronnes
Diemer Roodenburg
Eileen Ross
Paul Rùbsaam
Ferdi Rutenfrans

S
Ljuba Sabovljev
Nicole van Schaijk
Barbara Schilthuis
Jan Willem Schilt
Justins Schlingmann
Lex Scholten
Marlies Scholtens
Marcel Schor
Peter Schuitema
Daan van Seventer
Simone
Dick Sinnige
Seije Slager
Jaap van der Sluijs
Diana Snabilié
Adriano Soares
Arnoud van Soest
Barry Speekman
Andrea Spoon
Sterre Springers
Marah Spruitenburg
Stacy
Irene Start
Ingrid Steenhuis
Jolieske Steller
Kees Stelling
Gaby Steindl
Hein van der Steur
Clementine van Stiphout
Kees Straks
Tineke Straver
Tony Stribosch
Mieke Strooband
René van der Struik
André Stuyfersant
Kees Swart

T
Ivo Theunissen

Janet Thörig
Anita van Tilburg
Tanya Tool-van Eyck
Gina Törmey
Maarten Rijk
Toussaint
Sybrand Treffers

V
Marleen van Veen
Douwe-Jan Veltheer
Ronald Vendrik
Liesbeth Venicz
Joep Verbeek
Katja Vercouteren
Jos Verdonk
Jolanda Verhaar
Laurens Verhagen
Eva Verhoeven
Jeroen Verkroost
Hans Vinck
Bert Vink
Hans van Vinkeveen
Martin Visser
Remco Visser
Albert van der Vliet
Berend Vonk
Quiny Voorn
Peter Schuitema
Daan van Seventer
Simone
Dick Sinnige
Seije Slager
Jaap van der Sluijs
Diana Snabilié
Adriano Soares
Arnoud van Soest
Barry Speekman
Andrea Spoon
Sterre Springers
Marah Spruitenburg
Stacy
Irene Start
Ingrid Steenhuis
Jolieske Steller
Kees Stelling
Gaby Steindl
Hein van der Steur
Clementine van Stiphout
Kees Straks
Tineke Straver
Tony Stribosch
Mieke Strooband
René van der Struik
André Stuyfersant
Kees Swart

W
Fransje de Waard
Yan Warmink
G. Wasco
Joop Wassenaar
Lydia van der Weide
Aristide Weitenberg
Dave Wendt
Michiel Wetzter
Neeltje Wiedemeyer
Tanya Wijngaarde
Julia Wilpert
Helma Winter
Sabine Wulfse

X
C. Ximone

Z
Fred van der Zee
Helena Zomer
Fro Zuidema
Monique van Zuiden
John van Zunderen
Ron Zwagemaker

Agenda Politiek

MAANDAG 6 OKTOBER

De 'losgezongen' elite

Derde debat in de serie 'Hoezo democratie in crisis', in samenwerking met dagblad Trouw en Forum voor Democratische ontwikkeling.

LOCATIE Rode Hoed, Keizersgracht 102 AANVANG 20:00
RESERVEREN 638 56 06 TOEGANG 9,00 IN VOORVERKOOP 8,00

MAANDAG 6 OKTOBER

Nationalisme in de 20e eeuw

Joep Leerssen over hoe nationale en etnische identiteit nog steeds leiden tot polarisatie en radicalisering.

LOCATIE Crea, Turfdragerspad 16 AANVANG 20:00
RESERVEREN 525 14 20 TOEGANG 5,00

DINSDAG 14 OKTOBER

De kansen van de kleurrijke stad

Lezing van Jan Rath. Van oudsher is de stad de plek waar mensen elkaar ontmoeten. Burgers, boeren en buitenlui; nu ook uit verre buitenlanden. De gevolgen halen de krant: onbegrip, wrijving en confrontatie. Er is echter ook een goede, minder belichte kant.

LOCATIE Volksuniversiteit, Rapenburgerstraat 73 AANVANG 20:00
RESERVEREN VIA www.volksuniversiteitamsterdam.nl
TOEGANG 9,00

DONDERDAG 16 OKTOBER

Allah houdt niet vrouwen

De uit Egypte afkomstige columnist Nahed Salim bundelde haar bijdragen aan NRC Handelsblad en Opzij in het boek 'Zwijgen is verraad'. Over vrouwvriendelijke praktijken, bedreven in naam van de Islam.

LOCATIE Openbare Bibliotheek Indische buurt, Soerabajastraat 4 AANVANG 20:00 RESERVEREN via www.oba.nl TOEGANG 5,00

ZATERDAG 18 OKTOBER

Nacht van de geschiedenis

Een bonte mix van serieuze geschiedenis en vermaak met een glimlach, gepresenteerd door Matthijs van Nieuwkerk. Met interviews, debatten, filmvoorstellingen en de verkiezing van de 'Nieuwe Maarten van Rossem', waarbij aanstormende historici een gooi naar de eeuwigheid doen.

LOCATIE Krasnapolsky, Dam 9 TIJD 20:00 - 01:00 RESERVEREN 0900 - 300 112 50 TOEGANG 19,50

MAANDAG 20 OKTOBER

De logica van de media

Slotdebat van de serie 'Hoezo democratie in crisis'. Met de journalisten Marc Chavannes, Ben Rogmans, Henri Beunders, Willem Breedveld en Jan Schinkelshoek.

ADRES Rode Hoed, Keizersgracht 102 AANVANG 20:00
RESERVEREN 638 56 06 TOEGANG 9,00 IN VOORVERKOOP 8,00

VRIJDAG 24 OKTOBER

Bart Tromplezing 'De wereld in alle staten'

Journalist en hoogleraar politicologie Ko Colijn over de grootmachten van (wan)orde.

LOCATIE Rode Hoed, Keizersgracht 102 AANVANG 20:00
RESERVEREN 638 56 06 TOEGANG 8,00 IN VOORVERKOOP 7,00

DONDERDAG 16 OKTOBER

Het begin van Amsterdam

Stadsarcheoloog Jerzy Gawronski over het ontstaan van onze stad.

ADRES Openbare Bibliotheek, Oosterdokskade 143 AANVANG 20:00
RESERVEREN VIA www.oba.nl TOEGANG 5,00

Agenda Cultuur

TOT 9 OKTOBER

Try-out abonnement FRASCATI

Met het try-out abonnement kunt u voor een mooi bedrag naar vier nieuwe voorstellingen in de Nes-theaters Frascati en De Brakke Grond: Lex van d'Electric, 'De martelaar': een kickbokstragedie van het Volksoperahuis, 'Pax Islamica V: Hadj' van De Nieuw Amsterdam en 'The Idiots' van Laura van Dolron.

LOCATIE De Brakke Grond, Nes 45 INFO www.theaterfrascati.nl PRIJS 48,00 MET STADSPAS 40,00
MET OKTOBERBON 20,00

I T/M ZA 11 OKTOBER

Kinderboekenweek

Het thema van de Kinderboekenweek is poëzie onder het motto 'zinnenverzin' Dit is de titel van een gedicht dat Joke van Leeuwen speciaal voor deze Kinderboekenweek heeft geschreven. Hans Hagen schreef het Kinderboekenweekgeschenk en Het Prentenboekje is van Penseelwinnares Charlotte Dematons. In Amsterdam zijn er veel activiteiten in de Openbare Bibliotheek.

INFO www.kinderboekenweek.nl en www.oba.nl

I EDERE DINSDAG

Open bak

Al 30 jaar presenteert Theater De Engelenbak elke dinsdagavond om half negen de Open Bak, hét open podium van Amsterdam. Daar zie je zowel gelouterde professionals die hun nieuwe programma willen testen als jonge ambitieuze talenten die zich voor het eerst presenteren voor een kritisch en onbevengend publiek. De presentatoren zijn van 7 t/m 28 oktober: Martijn Hillenius, Pien Ankerman, Roemer van der Steeg en Maarten van Roozendaal.

LOCATIE De Engelenbak, Nes 45 INFO 6266866 en www.engelenbak.nl AANVANG 20:30 TOEGANG 8,50

WOENSDAGEN IN OKTOBER

De grachten op met Het Zwanenkoor

Lekker varen op de Amsterdamse grachten onder het genot van een glaasje fris is op zich al heerlijk. Maar als er leden van Het Zwanenkoor meevaren, wordt het helemaal een beleving. Zij zingen met hart en ziel bekende Amsterdamse liederen voor u onder muzikale begeleiding van Piet Schmidt. En: meezingen mag, graag zelfs. Reserveer snel, want de boten zitten zó vol

VERTREK: vanaf Holland International, Prins Hendrikkade 33a t/o Victoria Hotel INFO EN RESERVEREN 622 77 88 VERTREKTIJDEN 13:00 en 15:00 PRIJS 17,50 MET STADSPAS 12,50 MET OKTOBERBON 2,50

ZA 11 T/M 26 OKTOBER

Cinekid

Het 22ste Cinekid Festival vindt in Amsterdam plaats op het Westergasfabriekterrein en in The Movies. Op het festival worden films uit de hele wereld vertoond. Er is een selectie van de leukste televisieprogramma's en de nieuwste 'nieuwe' media. Er zijn films, documentaires, animaties, en crossmedia-producties te zien. Maar je kunt ook spelen met nieuwe mediaproducties en interactieve installaties en de CinekidStudio gebruiken om zelf animaties en andere producties te maken. En je kunt leren spelen, sorry acteren!

INFO www.cinekid.nl

TOT 9 NOVEMBER

Censuur! 11-9/9-11

De expositie toont een keuze uit de bijzondere objecten, boeken, periodieken, pamfletten en politieke prenten uit de eigen collecties van het Permuseum en het IISG. Thema's als het relatief tolerante Nederland van de zeventiende en achttiende eeuw, censuur op politieke en religieuze uitingen, majesteitsschennis, censuur op uitingen van alternatieve stromingen en de vervolging van politiek tekenaars komen aan de orde. Belangrijk onderdeel zijn de vormen van ontduiking en verzet tegen censuur. De geëxposeerde objecten tonen hoe censuur werkt en de vaak bijzonder slimme vindingen om de opgelegde censuur te ondermijnen.

LOCATIE Permuseum, Zeeburgerkade 10 INFO 692 88 10 en www.persmuseum.nl OPEN di-vr 10:00 - 17:00 zo v.a. 12:00 TOEGANG 3,50 MET STADSPAS 2,50

VANAF 17 OKT

Nederland Leest

Het boek 'Twee vrouwen' van Harry Mulisch staat centraal in de derde editie van Nederland Leest van 17 oktober t/m 14 november 2008. De roman wordt gratis uitgedeeld aan de leden van de openbare bibliotheken. De lezers worden daarbij uitgenodigd met elkaar in discussie te gaan over dit boek.

INFO www.oba.nl

ZA 18 OKTOBER

Home Movie Day

In 2002 werd de internationale Home Movie Day in het leven geroepen. Vorig jaar organiseerden digitaliseringsbedrijf SuperSens en het Filmmuseum de Home Movie Day voor de eerste keer in Nederland (in het Post CS-gebouw). Dit jaar wordt het evenement in het Filmmuseum gehouden. Vanaf 12.00 uur kan iedereen er terecht met (oude) familiefilms, op 8mm, Super8, 9.5mm en 16mm. De films worden gecontroleerd, waar nodig schoongemaakt en gerepareerd door Filmmuseumconservatoren en smalfilmspecialisten van SuperSens. Daarna worden ze op het grote doek vertoond in de historische Parisien-zaal van het Filmmuseum. De opvallendste film van de dag zal professioneel worden gerestoreerd.

LOCATIE Filmmuseum Vondelpark, Vondelpark 3 INFO 5891 400 en www.filmmuseum.nl AANVANG 12:00 TOEGANG gratis AVONDPROGRAMMA 7,80 MET STADSPAS 6,50

ZA 18 EN 19 OKTOBER

Poppentheater

In 1902 schreef Beatrix Potter het onsterfelijke verhaal over het ondeugende konijn Peter. In deze voorstelling krijgt konijn Peter krijgt het aan de stok met de boer. Hij raakt zijn schoenen kwijt, zijn jasje en weet niet meer hoe hij thuis moet komen. Als hij dan, geholpen door wat musjes en een muis, eindelijk bij zijn moeder is, hangt zijn jasje in de moestuin aan de vogelverschrikker. Hoe moet hij dat weer terug krijgen? Beeldend theater, vanaf 4 jaar.

LOCATIE De Krakeling, Nieuwe Passeerdersstraat 1 INFO 6245123 of www.krakeling.nl AANVANG za 16:00 zo 14:30 TOEGANG 11,00 BEGELEIDER 9,00 T/M 17 J 8,00 MET STADSPAS 1,00 korting

ZA 18 EN 19 OKTOBER

Storytelling Festival

De haven van de NDSM-werf staat in het teken van verhalen. Stoere verhalen, oude verhalen, ontroerende verhalen, alles komt aan bod in de ruimten van de verschillende schepen die er liggen. Met als verbindend thema: water en scheepvaart. Het Storytelling Festival presenteert voorstellingen van nationale en internationale vertellers verspreid over twee dagen. Overdag voor jong en oud en 's avonds voor volwassenen.

LOCATIE NDSM-werf, TT Neveritaweg 15 INFO www.storytellingfestival.nl AANVANG za 14:00 zo 11:00 ENTREE JEUGDVOORSTELLINGEN 6,00 (kinderen) / 8,00 (volwassenen) ANDERE VOORSTELLINGEN 10,00 / 12,50 MET OKTOBERBON gratis / 2,50

DI 28 OKTOBER

Quattro stagioni is niet alleen een pizza

De concerten van de IJ-Salon in het Muziekgebouw aan 't IJ zijn bijeenkomsten met een eigen karakter, vol muziek en gezelligheid. In oktober in de IJ-salon Soirée Quattro Stagioni, een vrolijke clash van Italiaanse en Amerikaanse levensvreugde met het jonge viooltalent Jeroen van der Wel, de Amerikaanse fiddler-guru Mark O'Connor en musici van het Koninklijk Concertgebouworkest.

LOCATIE Muziekgebouw aan 't IJ, Piet Heinkade 1 INFO www.muziekgebouw.nl RESERVEREN 788 20 00 AANVANG 19:00 TOEGANG 19,50 MET STADSPAS 16,00 MET OKTOBERBON 5,00

DO 23 EN 24 OKTOBER

Kafka in Cavia

Kafka in de meest kafkaëske bioscoop van Nederland. Het werk van de auteur Franz Kafka wordt wereldwijd bewonderd. Ook veel filmmakers bewonderen zijn boeken en laten zich door zijn stijl en verhalen inspireren. Er zijn alleen al meer dan zestig verfilmingen van boeken en verhalen van Kafka te vinden. In Filmhuis Cavia wordt twee avonden aandacht besteed aan de verfilmingen van Kafka. Beide dagen om 20:00 uur 'The Trial' van Orson Welles. Om 22:00 uur een selectie uit het veelzijdige aanbod van korte films, variërend van zandanimatie tot Japanse anime. Enkele titels uit het programma zijn 'Byt' van Jan Svankmajer, 'Menschenskörper' van Tobias Frühmorgen en 'The Metamorphosis of Mr. Samsa' van Caroline Leaf. Zaterdag na afloop 'Metamorfose' van videoprojecties van VJ Martijn.

LOCATIE Filmhuis Cavia, Van Hallstraat 52-1 INFO www.filmhuiscavia.nl TOEGANG 4,00

ZO 26 OKT, ZA 1 EN 2 NOV

De Mikado bij Thalia

De Mikado is een operettekomedie vol met Engelse humor en aanstekelijke muziek. Centraal in dit satirische stuk staat Nanki-Po, de zoon van de Mikado van Japan, die vermomd als zanger door het land trekt op zoek naar het meisje Yum-Yum. Zij is echter al verloofd met haar voogd Ko-Ko, de opperbeul van de fantasieplaats Tipitu. De Mikado wordt in het Nederlands uitgevoerd door koor en solisten van Thalia en het Zaans Opera- en Operetteorkest.

LOCATIE Zuider Amstelkanaal Theater, Frederik Roeskestraat 84 INFO www.thalia-amsterdam.nl AANVANG: zo 14:00, za 20:00 TOEGANG 22,50 MET STADSPAS 17,50 MET OKTOBER- OF NOVEMBERBON 10,00

Van steuntrekker tot

Van Sociale Dienst tot Dienst Werk en Inkomen

Twintig jaar geleden, bij de start van Mug, toen nog voluit ondertiteld als 'Maandblad voor Uitkeringsgerechtigden', had de Sociale Dienst Amsterdam al drieëntwintig jaar ervaring met de uitvoering van de Algemene Bijstandswet.

Bij de start in 1965 telde men slechts 25.000 klanten, waarvan tweederde ouder dan 65 jaar, en waaronder precies 672 ambtenaren. In 1988 toonden de cijfers een ander beeld. De economische recessie van de vroege jaren tachtig deed de aantallen snel groeien. De werkloosheid steeg in rap tempo van vier naar tien procent van de beroepsbevolking, landelijk gezien. In Amsterdam was het nog een graadje erger. In de eerste helft van het decennium groeide het aantal bijstandsontvangers met bijna duizend per maand aan tot 72.000. Dat betekende dat tussen 1985 en 1988 ongeveer een kwart van de beroepsbevolking afhankelijk was geworden van een bijstands-, werkloosheids- of arbeidsongeschiktheidsuitkering. De kosten die daarmee gemoeid waren, rezen de pan uit, ook al werd er ietsje bezuinigd door krakers en andere samenwoners te trakteren op een 'voordeurdelerskorting' van tien procent. Dat resulteerde in veel acties en demonstraties, maar de gemeente zette straf door, al was het maar om dreigende boetes vanuit Den Haag te ontlopen.

Toch moest op de Sociale Dienst bezuinigd worden, met zeventien procent van de totale begroting zelfs. Toenmalig wethouder Walter Etty verdeelde daarop de stad in zestien stadsdelen. De kantoren van de Sociale Dienst centraliseerden mee. Dat leverde dertig procent personeelsreductie op plus heftig verzet daartegen van bedreigde werknemers en hun vakbonden.

Sinds die tijd bleef binnen de muren van de uitkeringsfabriek verandering en reorganisatie de enige constante factor. Uiteindelijk resulteerde dat in 2006 in de vorming van de huidige Dienst Werk en Inkomen. De weg daarheen bleek lang, kronkelig en glibberig. Het beste bewijs daarvoor is het feit dat de Sociale Dienst in krap elf jaar tijd evenzoveel directeurs

wist te verslijten. Elk met een eigen insteek en aanpak uiteraard, en door de jaren heen aangestuurd door een bonte reeks wethouders van verschillende politieke kleur en pluimage. Sommigen daarvan, zoals de Groenlinkse Frank Köhler, gingen daarbij van de gedachte uit dat uitkeringsgerechtigden gewoon op tijd hun centjes moesten krijgen, zonder al teveel drang, dwang en controle. Anderen, PvdA'er Jaap van de Aa voorop, wilden juist de nadruk leggen op werk, werk en nog eens werk.

Een serie maatregelen kwam van de grond. Enkele daarvan mislukten al meteen, of dreigden dat te doen. Zo was er het beruchte Jeugdwerkgarantieplan, al snel Jeugdwerkvakantieplan genoemd. In het kader daarvan kregen 1500 werkzoekende jongeren een baan met bijpassend salaris. Dat was althans de bedoeling. Jammer allen dat al snel bleek dat de banen niet voor het oprapen lagen. Vijfhonderd jongens en meisjes gingen daadwerkelijk aan de slag, de overige duizend ontvingen zonder tegenprestatie hun maandelijks loonstrook. Een grootscheepse banenmarkt, voorloper van de latere Megabanenmarkt, moest soelaas brengen. Aanwezigheid was verplicht, niet verschijnen betekende subiet ontslag.

In de loop van de jaren negentig kwamen de gesubsidieerde banen in trek, eerst de Banenpool (nu WIW) en al snel de Melkert-banen (omgedoopt tot ID-regeling). De uitvoering daarvan werd uitbesteed aan de gemeentelijke dienst Maatwerk en de private onderneming NV Werk.

Begin deze eeuw besloot de gemeente om de Sociale Dienst, Maatwerk en NV Werk samen te voegen tot één Dienst Werk en Inkomen. Een voor sommigen slopend proces van reorganisatie, herinrichting en samenvoeging volgde. Dat resulteerde per 1 januari 2006 in de vorming van de huidige DWI. Die boekt toenemend succes met het aan het werk, of althans in beweging krijgen van haar klanten. De dienst werkt ook volop aan de bestrijding van de nog steeds actuele armoede, ook die van de slecht betaalde werkenden, die in aantal dat van de uitkeringsgerechtigden inmiddels overtreft.

'Mensen met een vlekje'

De bijstand bestaat al 45 jaar. Sinds de invoering is deze wet altijd omstreden geweest. Inmiddels komt de Bijstandsbond al dertig jaar op voor mensen die met deze regeling te maken hebben.

In de voormalige behuizing van Lettergieterij "Amsterdam" v/h N. Tetterode worden allang geen letters meer gegoten en boeken gedrukt. Tegenwoordig kun je er terecht voor allerlei vormen van advies. Een grote, houten deur verschaft toegang tot een soort binnenplaats, met woningen, kantoren en bedrijfsruimten. In een van de panden delen de Vereniging Bijstandsbond Amsterdam (VBA), de Werklozen Belangen Vereniging Amsterdam (WBVA) en een advocaat een rommelige kantoorruimte. Wekelijks worden hier spreekuren gehouden.

De Algemene Bijstandswet (ABW) werd in 1965 ingevoerd door minister Klompé. Sindsdien is er veel veranderd. 'De Bij-

stand is oorspronkelijk ingevoerd als een bescherming en verzekering tegen werkloosheid,' trapt Jacques Peters (WBVA) de discussie af. 'In die tijd werd werkloosheid beschouwd als iets wat je overkomt. Tegenwoordig wordt het vooral als een probleem gezien. Als iemand werkloos raakt, ligt het aan zijn houding of zijn kleding, is de algemene opvatting. Het probleem wordt in het werkloze individu zelf gezocht en niet meer in de maatschappij.'

Peters' kompaan Piet van der Lende is voorzitter en boegbeeld van de VBA. De VBA of Bijstandsbond komt voort uit de landelijke Vereniging Bijstandsbond en is sinds 1979 een zelfstandige vereniging. De bond heeft een rijk en activistisch verleden, maar de tijden zijn veranderd. Voor demonstraties krijg je de mensen de straat niet meer op. Tegenwoordig houdt de bond zich vooral bezig met het helpen van mensen die problemen ondervinden met hun uitkering en met het te woord staan van

journalisten, heel veel journalisten. 'De afbraak van de welvaartsstaat dateert van begin jaren tachtig, het tijdperk Thatcher,' doceert Van der Lende. 'Het waren de jaren van Van Agt en Wiegels en de structurele massawerkloosheid. Het aantal mensen met een uitkering nam enorm toe en toen werd er gekozen voor een andere tactiek: overheidsbedrijven werden geprivatiseerd en de belastingen voor bedrijven en de rijken werden verlaagd, terwijl op de uitkeringen bezuinigd werd. Men liet de markt het werk doen.'

In twintig jaar bijstand is er veel veranderd. 'Twintig jaar geleden was een bijstandsgerechtigde slechts verplicht te solliciteren,' vervolgt Van der Lende. 'Tegenwoordig moet een bijstandsgerechtigde verplicht aan allerlei re-integratietrajecten deelnemen. Hij wordt niet langer als iemand zonder betaald werk gezien, maar als iemand met een probleem, een persoon met een vlekje.'

Sinds de invoering van Wet Werk en Bijstand in 2004, in de volksmond Wet Water en Brood geheten, is het er alleen maar strenger op geworden. Toch roept deze nieuwe wet maar weinig verzet op. 'De sociale onderklasse is murw geslagen door alle regeltjes en veranderingen,' vervolgt Van der Lende. 'Wanneer er een enveloppe van het DWI op de mat valt, boezemt dat angst in.' Derhalve is het moeilijk om bijstandsgerechtigden te mobiliseren om in verzet te komen.

Theo Veenboer is vrijwilliger bij de VBA en is inmiddels ook aangeschoven. Hij was ooit maatschappelijk werker, bij wat toen nog de Sociale Dienst heette. Naar eigen zeggen deed hij zijn werk te goed, omdat hij zich te sociaal opstelde tegenover zijn cliënten. 'Als iemand niet helemaal in de normale maatschappij past, wordt hij tegenwoordig als abnormaal gezien. De DWI zit er dan niet mee om zo iemand even tot een 'normaal' mens te kneden.'

bijstandsgerechtigde

Twintig jaar bijstand

In de twintig jaar dat Mug bestaat, is er voor mensen in de bijstand veel veranderd. De Sociale Dienst bestaat niet meer: Dienst Werk en Inkomens - DWI - luidt de naam sinds enkele jaren. Wat veranderde er zoal en hoe ervaren mensen het hebben van een uitkering? Is de bijstand een feest of een drama?

Teksten

**Martin Brandwagt, Peter van Lieshout,
Marcel Schor, Jos Verdonk**

Illustratie

Monique van Evelingen

Het feest van de bijstand

Tijden van grote werkloosheid, leegstand en een dalende economie. Het moge een kwelling zijn voor kostwinners die een gezin te onderhouden hebben. Voor alleenstaanden die meer geven om vrije tijd dan om het slijk der aarde, is het een zegen. Zeker in een land als Nederland, waar je vroeger gemakkelijk aan een uitkering kon komen.

Wat een paradijs was het, de bijstand. Een paar vrijwilligersbaantjes, liefst bij cinema's en theaters zodat je 's avonds altijd ergens heen kon, zelf je werktijden kon bepalen en kon feesten tot diep in de nacht. Het woord 'armoede' of 'minimumlijder' kwam geen moment in je op. Het waren de tijden van de gulden, de koopkracht was hoog voor iemand die weinig om materiële zaken gaf.

Elf jaar volgehouden, bij vijf verschillende sociale diensten gezeten en, met uitzondering van twee niet noemenswaardige affaires, nooit enige problemen gekend. Die twee keer dat er een huisbezoek plaatsvond, wisten de bezoekers van de 'soos' niet hoe snel ze moesten wegkomen. Het waren kraakpanden, de aanwezige Oost-Europeanen boezemden blijkbaar enige angst in. Misschien vanwege de armoedige uitstraling van deze gelukszoekers, die alleen maar konden dromen van een rooie rug in de maand.

Aan het eind van de twintigste eeuw kwam de kentering. Toen moesten de gemeenten ineens een kwart van de uitkeringskosten betalen. Daarvoor was dat slechts vijf procent en kon het de gemeenten eigenlijk geen barst schelen hoeveel mensen er in hun bijstandbestand zaten, al mochten ze dat natuurlijk nooit hardop zeggen.

Nog nooit had ik een uitnodiging van het - toen nog - Arbeidsbureau mogen

ontvangen. Vanaf 1998 kwamen ze regelmatig en zag het er naar uit dat ik dit keer de 'dienstplicht' niet zou ontlopen, al heette deze dan 'werkplicht'. Baantjes in Zaandam en Amstelveen kon ik nog vermijden, een kortstondig en desastreus verlopen baantje op de Universiteit van Amsterdam maakte me duidelijk dat ik niet voor elk werk in de wieg gelegd was.

Eind 2000 diende zich een baan bij de Mug aan, dezelfde werkplek waar ik al vier jaar vrijwilliger was. Ik solliciteerde, bleek de enige kandidaat en werd aangenomen. En zo zit ik nu al zeven jaar opgescheept met de zorgen van de minimumlijders, de hervorming van de sociale zekerheid, Megabanenmarkten en een lange reeks aan wethouders en sociale dienst of DWI-directeuren. De echte wereld blijkt een stuk harder dan de escapistische wereld van filmvoorstellingen, kaartavonden en liftreizen. Niet minder interessant, maar wel een stuk lastiger.

'Het kille van de uitkering, de warmte van een baan', een van de platitudes die ik regelmatig hoorde aan het begin van de grote hervorming van de sociale zekerheid. Zoveel gaat je leven er niet op vooruit. Vervelende collega's, veeleisende directeuren, ruzies, ik heb ze in beide periodes meegeemaakt. Zo geweldig is dat werken niet, het beetje geld dat je meer verdient dan in de bijstand is eigenlijk de moeite niet waard.

Het was een feest dat een keer moest ophouden, maar een feest was het. Dan hebben we het wel over de gouden jaren van de bijstand, de jaren tachtig en negentig. Een tijd zonder re-integratiebedrijven, participatiebanen, disciplineringsstrategieën. Hoe er tegenwoordig met bijstandsgerechtigden wordt omgesprongen, je zou van ellende gaan werken.

Martin Brandwagt

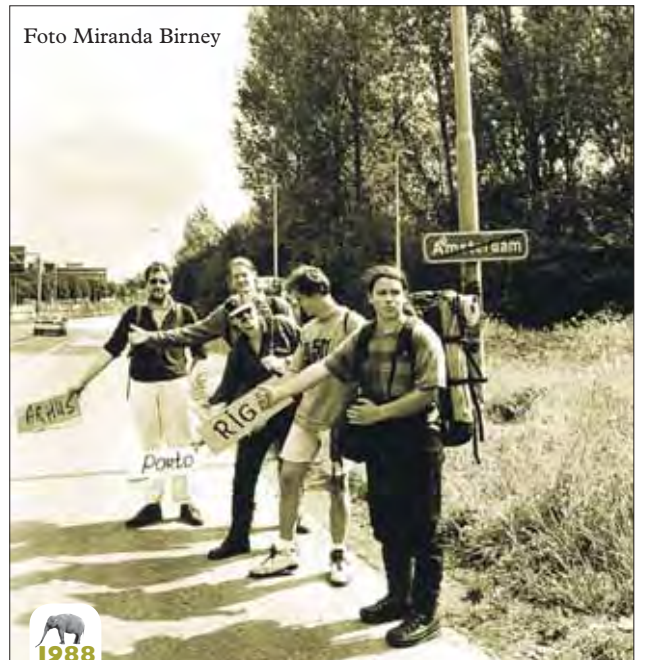

Foto Miranda Birney

1988
2008

Goedkoop op vakantie. Vijf MUG-medewerkers namen de proef op de som om te zien hoever je kon komen door te liften. De reisdoelen waren Århus, Riga en Porto. Alleen Martin Brandwagt wist zijn reisdoel, Århus te bereiken. De anderen haakten voortijdig af of smokkelden door toch de trein te nemen.

'Het was Kafka op zijn best'

Er zijn net zoveel bijstandsgerechtigden als verhalen. Iedereen die om wat voor reden dan ook in de bijstand verzeild is geraakt heeft een andere achtergrond en andere ervaringen.

Mark Bos (43) was, voor hij in het voorjaar van 1998 in de bijstand terecht kwam, een zelfstandig fotograaf die veel voor universiteitsbladen en studentenkrantjes werkte. Het was door zijn idealistische levenshouding dat hij in de problemen kwam. Bos wilde namelijk niet teveel voor zijn foto's vragen en had er principieel moeite mee om achter niet betalende opdrachtgevers aan te zitten.

Op 31 maart van dit jaar zegde Bos zijn uitkering op. 'Op grond van mijn levensovertuiging zeg ik het vertrouwen in de Sociale Dienst op', schreef hij op zijn maandelijkse inkomstenverklaring. Een dag ontving hij een brief van Dienst Werk en Inkomens (DWI), waarin zijn opzegging werd bevestigd. Dat was geen één aprilgrap.

In de tien jaar dat Bos in de bijstand zat, stuitte hij op veel weerstand en onbegrip: 'Mijn klantmanager zag mij niet als een persoon, maar als een stapel dossiers en papieren. Het was een jonge vrouw die waarschijnlijk net haar mbo-opleiding had afgerond. Ik kon geen open, menselijke discussie met haar aangaan, maar het was niet haar schuld dat ze zich niet in mijn situatie en achtergrond kon verplaatsen.'

Door het opzeggen van zijn uitkering raakte Mark Bos vrijwel direct in de problemen. Hij kon zijn rekeningen niet meer betalen en werd bijna zijn huis uitgezet. 'Ik heb zelfs aangeklopt bij de voedselbank, maar dan moet je op papier kunnen aantonen dat je honger hebt. Omdat ik niet langer een uitkering had, kon ik dat dus niet. Ook het maatschappelijk werk kan niks voor je doen als je niet in het uitkeringcircuit zit. Het was Kafka op zijn best.'

'Mijn mentaliteit is niet gangbaar,' vervolgt Bos. 'Ik heb niet zoveel geld nodig om te kunnen leven en ik wil zoveel mogelijk doen en daar zo weinig mogelijk voor terugkrijgen.'

Inmiddels heeft hij parttime werk gevonden in een drankwinkel. 'Ik slijt,' verklaart hij niet zonder ironie. Zijn salaris is lager dan zijn bijstandsuitkering van vorig jaar.

De naam Mark Bos is gefingeerd.

'Gestraft voor eerlijkheid'

Boris Bloem (57) heeft sinds drie jaar een bijstandsuitkering. Afgelopen juli heeft de Dienst Werk en Inkomens (DWI) zijn uitkering opgeschort. Hij is daar zeer verontwaardigd over: 'Ik krijg sterk de indruk dat ik moet boeten voor mijn eerlijkheid.'

Bloem is niet een type van achterover leunen. Hij wil graag aan de slag. 'Afgelopen zomer heb ik op eigen kracht van half juli tot half augustus werk gevonden. Ik kon in die periode iemand vervangen die op vakantie was. De DWI was op de hoogte van mijn tijdelijke baan. Tot mijn verbazing ontving ik eind juli een brief van de DWI, waarin stond dat mijn uitkering per 1 juli was opgeschort. Ik zou de uitkering pas weer krijgen als mijn tijdelijke werkgever alle financiële details over mijn aanstelling zou opsturen.'

Hij heeft inmiddels al bijna drie maanden geen uitkering meer. Bloem vervolgt: 'Dat is toch niet mijn schuld, mocht het zo zijn dat mijn tijdelijke baas geen sociale lasten heeft afgedragen. Ik heb alles uitgelegd aan de DWI. Ik heb brieven geschreven, telefoongesprekken gevoerd en informatie aangeleverd. Tot op de dag van vandaag heeft dat allemaal nog niets opgeleverd.'

'De kwaliteit van de dienstverlening vind ik slecht tot zeer slecht,' zegt Bloem. 'De procedures werken belemmerend en de DWI is weinig flexibel en oplossingsgericht. Als iets afwijkt van het normale, dan worden ze star. Ondeskundige medewerkers - uitzendkrachten - verschuilen zich uit angst om fouten te maken achter allerlei niet ter zake doende regeltjes. Er is sprake van een afschuifstelsel,' vult Bloem aan. 'Brieven worden slecht gelezen, documenten raken zoek en de betrokken afdelingen werken langs elkaar heen. De DWI houdt onvoldoende rekening met mijn omstandigheden en blokkeert op basis van vermoedens mijn uitkering.'

Bloem is een strijdbare man, die zich niet snel laat inpakken. Hij heeft contact gezocht met de Bijstandsbond. Half september heeft hij een klacht ingediend bij de DWI. In oktober hoopt hij een reactie te ontvangen.

De naam Boris Bloem is gefingeerd.

Opheffing Sjakuus: denktank kwijt

Raf Janssen confronteert de samenleving met armoede

Gedurende dertig jaar was Raf Janssen voortrekker van Sjakuus, de landelijke anti-armoede-beweging. Hij blikt terug op dertig jaar sociale zekerheid. 'Ik wilde de stem van de uitkeringsgerechtigden versterken'.

tekst

Marco Ploeger

'Veel mensen zullen nooit profvoetballer worden, maar ze willen wel graag mee voetballen'

Als je armoede wilt bestuderen, moet je rijkdom onder de loep nemen. Hoe men rijkdom vergaart en hoe die rijkdom verdeeld wordt. In die processen ontstaat armoede.' Aan het woord is Raf Janssen, een bedachtzame, innemende man. Hij stond aan de wieg van de organisatie die jarenlang de belangen behartigde van de minima: Sjakuus. De naam Sjakuus refereert naar de titel J'accuse ('Ik beschuldig') boven een publicatie van Emile Zola. De Franse schrijver stelde de

'Door kopen, kopen, komt de brave burger bij de voedselbank terecht'

Dreyfus-affaire (in 1894 werd deze Franse officier onterecht tot levenslange gevangenis veroordeeld wegens hoogverraad) aan de kaak, Janssen beschuldigt op zijn beurt de rijke samenleving waarin zoveel armoede blijft bestaan.

Over het ontstaan van Sjakuus vertelt hij: 'Dat kwam eigenlijk door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). Om ze beter aan te kunnen sturen en efficiënter te werken, zette VWS een aantal welzijnsorganisaties bij elkaar. Dat gebeurde ook bij landelijke organisaties. Die moesten gaan samenwerken, hoewel ze heel verschillend waren.'

Raf Janssen was indertijd werkzaam bij een van die organisaties: de Commissie Oriënteringsdagen voor Problemen van Maatschappelijke Achterstelling. Hij legt uit: 'Die commissie ondersteunde buurtwerkers die werkten met achtergestelde groepen. 'Onmaatschappelijkheidsstrijd' heette dat toen. Zogenaamde associaties werden bij elkaar gezet in bepaalde wijken, woonscholen, waar ze 'sociaal' gemaakt moesten worden. Die buurtwerkers werden zo nu en dan bijgeschoold en dat gebeurde door de Commissie Oriënteringsdagen.'

Janssen had daarvoor in Nijmegen sociologie gestudeerd bij Harry Hoefnagels, ook wel De Rooie Pater genoemd. Diens

colleges hebben hem gevormd. 'Daar leerde ik om als uitgangspunt te nemen dat de definitie van een probleem ook de wijze bepaalt waarop je het aanpakt.' Zijn specialisatie was de ontwikkeling van sociale theorievorming.

Toen hij als secretaris in dienst kwam bij de Commissie Oriënteringsdagen deed hij wat niemand anders daarvoor had gedaan: hij begon gesprekken met de onmaatschappelijke zelf. 'Dat waren helemaal geen zielepieten. Ik kreeg te maken met krachtige, strijdbare mensen,' zegt hij. Hij liet hen bijeenkomen en hun eigen verhalen vertellen. Daar deed hij verslag van in landelijke publicaties. 'Dat is wat ik vanaf '75 stelselmatig heb uitgebouwd.' De werkwijze sloeg aan. De stem van deze mensen met een smalle beurs werd versterkt en werd ingebracht in het landelijke debat. Ook lokale groepen werden ondersteund om hun stem te laten horen en te vechten voor een verbetering van de positie van arme mensen.

Er waren regelmatig grote landelijke bijeenkomsten. 'Programmatische bijeenkomsten', noemt Janssen ze. Sjakuus koos hiervoor telkens een thema dat leefde onder de minima, bijvoorbeeld: verandering van de bijstandswet; de verkleuring van de armoede of de 18+ problematiek (over alleenstaande ouders die opeens minder inkomen krijgen als het jongste kind ouder dan achttien wordt). Janssen: 'We luisterden naar wat mensen bezighield en gaven dat door. En aan de hand van de verhalen bepaalden we onze standpunten.' Zo'n pu-

blicatie met verbetervoorstellen ging ook richting ministers en Tweede Kamer. 'Daar was meestal wel een gewillig oor voor', vertelt Janssen. 'We behaalden kleinere successen, maar krachtadige verbeteringen bleven vaak uit. De politieke wind zat in de verkeerde hoek.'

In 2004 kwam er een einde aan de samenwerking tussen Sjakuus en het ministerie van VWS. Janssen: 'Men gaf aan dat we bij het verkeerde ministerie zaten.' Hij vervolgt: 'Op zich hadden ze gelijk. Maar ik zag het somber in, want ik wist dat ze bij Sociale Zaken geen ervaring hadden met interne kritiek.' Hij kreeg gelijk: SZW hield de deur dicht, omdat ze het sociale beleid gedecentraliseerd hadden. 'Wij pasten niet meer in het plaatje', zegt Janssen droog. Hij is er niet verbitterd over. 'Dat zit niet in mijn aard,' zegt hij. 'Het heeft ook nieuwe kansen opgeleverd. Stichting CliP, de voortzetting van Sjakuus, is doorgegaan, met name met het ondersteunen van cliëntenraden.' Maar diep in zijn hart betreurt hij dat het zo gelopen is. 'Het ergste vind ik dat minimagroeperingen hun denktank kwijt zijn. Dat vind ik jammer.'

Op dit moment is hij bezig met een nieuwe publicatie. Janssen: 'Ik breng de dagelijkse praktijk van de voedselbanken in relatie met hoe we vastlopen in onze samenleving. Want in onze maatschappij ben je een goeie burger als je veel consumeert, maar juist door dat kopen, kopen, kopen komt een aantal van die brave burgers terecht bij de voedselbank. Die moeten dan afleren waartoe de samenleving de mensen

dwingend aanzet: geld uitgeven. Ik zie die paradoxen. Paradoxen waar mensen onder bedolven worden. Die wil ik blootleggen'

In feite doet Janssen dus nog steeds wat hij deed bij Sjakuus. Janssen: 'Wat ik doe is de samenleving confronteren met mensen die in de misère zitten. Er wordt vaak met een beschuldigende vinger naar mensen gewezen waar wat mee aan de hand is, maar het is de samenleving die mensen in bepaalde posities plaatst. Dat geldt voor de winnaars, maar ook voor de verliezers.'

Over de waarde van zijn publicaties blijft hij bescheiden. 'De wereld zal niet ophouden met draaien als ik wel of niet een publicatie uitbreng,' zegt hij. 'Waar het om gaat, is dat je mensen die in de misère zitten, serieus neemt. Ik vind het belangrijk dat die mensen een stem krijgen.'

In de ontwikkeling van de sociale zekerheid onderscheidt Janssen twee omslagen. 'In de jaren '70 betekende de bijstand: vrijwaring van armoede. Nu, twintig jaar later is bijstand juist de beste garantie voor armoede. Die omslag is heel tekenend.'

'Die tweede omslag is er eigenlijk gekomen in de jaren '90. Toen is de sociale zekerheid gekanteld onder de neo-liberale politiek. Het is nu geen instrument meer om mensen te beschermen tegen de markt. Het is hoe langer hoe meer een instrument geworden om mensen in dienst te zetten van de markt. De vraag is hoelang de samenleving dat verdraagt.'

Janssen vindt dat het systeem van sociale zekerheid niet meer doet wat het moet doen. 'Je moet niet aan uitkeringsgerechtigden gaan sleutelen en onrealistische hoge eisen gaan stellen. Het is niet voor iedereen weggelegd om een winnaar te worden. Veel mensen zullen nooit profvoetballer worden, maar ze willen wel graag mee voetballen. Bij mij in het dorp is bijvoorbeeld een bouwmarkt waar mensen met een verstandelijke beperking werken. Dat soort dingen. Als je die mensen nou gewoon mee laat doen... Niet op een zijveldje, maar op het hoofdveld, waar het spel dan ook anders moet worden gespeeld. Dan pas ben je echt met verandering bezig.'

Raf Janssen (Helden, 1945)

Na het behalen van zijn gymnasiumdiploma studeerde hij sociologie in Nijmegen. Na drie jaar gewerkt te hebben als opbouwwerker in Nijmegen, werd hij in 1975 secretaris van de Commissie Oriënteringsdagen. Deze bouwde hij uit tot Sjakuus, een landelijke denktank van de minima. Tussendoor promoveerde hij op een proefschrift over de verarming van mens en milieu als nieuwe sociale kwestie. Sinds 2006 is hij wethouder in de gemeente Helden. Hij is getrouwd, heeft drie kinderen en vier kleinkinderen.

Rennen langs de poorten van de hel

‘Voor de Spartathlon moet je een beetje knots zijn’

De Spartathlon! Dat staat voor zesendertig uur non-stop hardlopen. Door hitte en kou, over een afstand van tweehonderdzesenvestig kilometer.

tekst

André Stuyfersant

foto

Hilco Koke

‘Trainingsweken van meer dan tweehonderd kilometer’

Die Pheidippides toch! Die kon je nog eens om een boodschap sturen. Als boodschapper van het Griekse leger rende hij, vijfhonderd jaar voor Christus, van Athene naar Sparta om Koning Leonidas een bericht te overhandigen. Het begrip ‘Spartaans’ kreeg een extra dimensie toen Pheidippides, zesendertig uur onafgebroken gerend, als beloning een kom water kreeg. ‘Pheid’ nam een slok en viel prompt dood neer. De geschiedschrijver Herodotus verhaalde over de oervader aller marathonlopers en stond daarmee meteen aan de wieg van een waanzinnige, apocalyptische ren, want aan de hand van zijn geschriften werd het parcours gereconstrueerd. In 1983 vond de eerste moderne versie plaats.

Rennen langs snelwegen waarbij je rakelings gepasseerd wordt door denderend vrachtverkeer, maar ook in het pikkedonker, over onverharde paden, langs gapende afgronden, want een berg van duizend meter moet beklommen worden. Huiveringwekkend en levensgevaarlijk. Tussen Athene en Sparta worden jaarlijks de grenzen van het fysieke, maar ook van de verbeelding, ruimschoots gepasseerd. Met meer dan zeventig procent uitvallers behoort de Spartathlon tot de zwaarste loop in zijn soort.

Dat je voor de Spartathlon een beetje ‘knots’ moet zijn kan Simon Pols, 56 jaar, van harte beamen. Volgens hem moet er wel een steekje bij je los zitten om je daaraan te wagen. Natuurlijk overdrijft Pols een beetje. Als hardloper is hij gestaald en gehard. Meer dan honderdveertig marathons raffelde hij af en tientallen ultralopen staan op zijn conto. Met trainingsweken van meer dan tweehonderd kilometer stond Pols, samen met driehonderdvijftig andere ‘liefhebbers’, aan de voet van de Acropolis in Athene.

‘Ik ben geen type met een brok in de keel’, begint Pols, in het dagelijks leven werkzaam bij de Hema. ‘Maar starten aan de voet van zo’n historisch complex doet toch wel wat met je. ‘s Morgens zeven uur werden we weggeschoten. Athene is druk, warm, veel smog en dus weinig zuurstof. We hebben twee uur lang door de stad gerend, langs olieraffinaderijen met de door-

Ondersteund door Carel Schrama, links, raakt Pols de voeten van Leonidas aan

dringende geur van walmende schoorstenen, langs scheepswerven met heel veel vrachtverkeer.’

Over de Spartathlon had Pols het nodige gehoord. Verhalen waaruit een beeld naar voren kwam dat er langs de poorten van de hel gerend moest worden, waar maar dertig procent de finish haalde. Dat klopte: er wachtte hem pure horror, pijn en andere lichamelijke ongemakken. Maar ook een vriendschap voor het leven. Een paar kilometer buiten Athene kwam Pols samen te lopen met een andere Nederlander, Carel Schrama.

‘We hadden niets afgesproken, maar bleven tot de finish wel bij elkaar. Mentaal kan je elkaar dan beter steunen. Na tachtig kilometer begon ik last te krijgen van kramp. Normaal gesproken is dat einde verhaal. Maar ik had het geluk dat het gebeurde voor één van de tachtig verzorgingsposten. Een masseur slaagde erin om de krampen weg te krijgen.’ Kramp is erg maar de lakmeproef moest nog komen. Na honderdzesentwintig kilometer doemde de Sangiapas op. Een berg van duizend meter die in het pikkedonker genomen moest worden. ‘Ik had een hoofdlampje op. In het donker zag je

geen steek. Een weg was er niet, wél onverharde karrensporen. Hardlopen of wandelen was er niet meer bij. Dat was puur klimmen over gigantische rotsen, langs gapende afgronden. Het was huiveringwekkend, levensgevaarlijk. Ondanks al die risico’s heb ik die nacht heerlijk gelopen.’

Terwijl Pols door de Griekse duisternis ijlt, tikt de klok door, uren verglijden, als lokale hanen kukelend een nieuwe dag inluiden. De zon laat zijn eerste stralen over de vlakte van de Peleoponesus vallen en Sparta is nog ‘maar’ tachtig kilometer ver. Normaal is zo’n afstand voor Pols een ‘stukkie om’ maar niet met een brandende zon op je kop.

‘De zon scheen ongenadig en het was meer dan vijfendertig graden. De laatste veertig kilometer voerde langs een autosnelweg. Totaal geen schaduw. Ik had al twee dagen onafgebroken in de hitte gerend. Dat begon mij op te breken. Het hardlopen moest ik afwisselen met wandelen. Het was heel moeilijk me steeds op gang te trekken. Mentaal steunde Schrama mij, en wachtte telkens. De Spartathlon is een ‘sloper’, vertelt Pols geheel overbodig. ‘Mijn spieren verbrandden zoveel, dat het voedsel dat ik

‘Het was huiveringwekkend, levensgevaarlijk’

nam niet eens mijn darmen haalde. Ik heb niet één keer hoeven te poepen.’

De horrorverhalen die Pols over de Spartathlon gehoord had bleken dus echt te zijn. Pols werd bevangen door de hitte. Uitgedroogd, licht hallucinerend, zwalkend en op pure wilskracht kwam de Amsterdammer Sparta binnen, waar hem een heldenontvangst te wachten stond. Een kwartier voor de limiet van zesendertig uur haalde hij de finish. In de historie van de Spartathlon fikten slechts zeventien Nederlanders eerder dat kunstje. Gebrek aan gevoel voor geschiedenis kan je de Grieken niet ontzeggen. De finishstreep was getrokken bij het standbeeld van Koning Leonidas, waar Pols het idee kreeg in een tot leven gekomen Griekse mythe beland te zijn. Pols gaat vertellen.

‘De laatste kilometers stonden duizenden mensen ons toe te juichen. Aan de streep stond de burgemeester van Sparta en van meisjes in klassieke dracht kreeg ik een lauwerkrans op het hoofd, maar ook een kom water. De traditie schrijft voor dat je vervolgens de voeten van het standbeeld even aanraakt.’

En toen gebeurde er iets wat sport nou zo leuk en boeiend maakt. Ondersteund door zijn loopvriend Carel Schrama raakte Pols het beeld aan en nam vervolgens een slok water. Op dat moment moet Pheidippides, aan gene zijde, ongetwijfeld grijnzend geknikt hebben: Pols viel flauw. In een rolstoel, gekoppeld aan een infuus, werd Simon Pols afgevoerd.

‘Ik was uitgedroogd en kreeg via het infuus vocht toegediend. ‘s Avonds zat ik weer aan het bier. Op een beetje spierpijn na was ik volkomen hersteld.’ Of iemand met een volledige baan en op zijn leeftijd nog een keer zo’n helse tocht gaat rennen, daar is Pols duidelijk over. ‘Dit was mijn laatste ultraloop. De Spartathlon was een kroon op mijn werk. Ik loop nog wel wat marathons zoals eind deze maand in Amsterdam.’

Gemeente Amsterdam Dienst Werk en Inkomen

De PC-voorziening is uitgebreid

Wist u al dat dit jaar meer kinderen een computer kunnen krijgen? Dit jaar is het voor alle jongeren in het voortgezet onderwijs, die ouders met een laag inkomen hebben. En u kunt de PC-voorziening nu na elke 4 jaar opnieuw aanvragen.

De gemeente Amsterdam vindt het belangrijk dat alle jongeren in het voortgezet onderwijs kunnen internetten. Dat moet ook mogelijk zijn voor jongeren die opgroeien in een gezin waar wat minder geld is te besteden.

Kapotte computer

Stel, de computer van uw kind is net kapot, en hij of zij heeft deze echt nodig voor zijn werkstukken in het voortgezet onderwijs. U hebt niet eerder een computer van de gemeente gehad. Ook

hebt u geen geld om een computer te kopen, omdat u een laag inkomen hebt en al veel andere uitgaven. In zo'n situatie kan de gemeente Amsterdam u helpen met de PC-voorziening.

Wat is de PC-voorziening?

Met de PC-voorziening kunnen kinderen in het voortgezet onderwijs een computer met printer krijgen als hun ouders een laag inkomen hebben. Daarbij zit ook een internetabonnement voor 3 jaar.

De PC-workshop

Hebt u recht op de PC-voorziening? Dan moet uw kind eerst een korte cursus volgen. Tijdens deze cursus leert uw kind om met een computer te werken. De cursus duurt ongeveer 2,5 uur. Als uw kind slaagt voor de cursus, krijgt u zo snel mogelijk de computer, printer en het internet.

Anna (16 jaar) las op school over de PC-vergoeding. Anna's computer was ouder dan 4 jaar en haar ouders met laag inkomen konden geen nieuwe betalen. Ook een internetabonnement was te duur voor het gezin. Ze belde het telefoonnummer van de Dienst Werk en Inkomen (DWI), dat op de poster stond. Anna vroeg aan de medewerker die ze aan de lijn kreeg of zij er ook voor in aanmerking kwam. Het antwoord was 'ja' en de medewerker stuurde haar een aanvraagformulier toe. Haar ouders vulden het aanvraagformulier in en stuurde deze terug naar DWI. Vervolgens is de aanvraag door DWI goedgekeurd. En nu hoopt Anna de computer, printer en internet snel in huis te hebben! Wel moet ze nog een PC-workshop volgen. Maar dat vindt ze alleen maar leuk.

Voor wie is de PC-voorziening?

De voorziening is voor alle Amsterdamse kinderen die:

- op 31 december 2007 jonger waren dan 18 jaar;
- in 2008 voor het eerst naar het voortgezet onderwijs gaan of al op het voortgezet onderwijs zitten;
- in een gezin wonen dat in de afgelopen 4 jaar niet eerder een computer van de gemeente heeft gekregen.
- bij ouder(s) of verzorger(s) wonen, die in 2007 een laag inkomen* hadden;

* U hebt een laag inkomen als uw fiscaal jaarinkomen (dit is het hoogste bedrag op uw jaaropgave) in 2007 niet hoger is dan: € 18.305 voor een alleenstaande ouder; € 19.932 voor een gezin.

Hoe kan ik de PC-voorziening aanvragen?

Denkt u recht te hebben op de PC-voorziening? Bel dan met DWI op nummer (020) 346 3684. U krijgt het aanvraagformulier dan opgestuurd.

LET OP!

U kunt de PC-voorziening voor dit schooljaar nog tot 1 december 2008 aanvragen.

Werken in de haven

De Amsterdam haven is de grootste cacaohaven ter wereld, groeit hard in onder meer olieproducten en containers en is de snelst groeiende haven van de Noordwest-Europese havens. Rens de Vries werkt in de haven en hoopt hier nog lange tijd te blijven. "Er is altijd genoeg te zien en te beleven."

Rens de Vries (19) begon op zijn 16e met een ICT-opleiding. Dat was geen goede keuze. Omdat Rens niet goed wist wat hij wilde, heeft iemand van Streetcornerwork hem daarbij geholpen. DWI werkt soms samen met Streetcornerwork om jongeren aan werk te helpen. "Door met iemand te praten, kwam ik erachter wat allemaal mogelijk was en wat ik wilde." Nu doet Rens doet een BBL-opleiding (beroepsbegeleidende leerweg). Dat houdt in dat hij 1 dag in de week naar school gaat en 4 dagen werkt in de haven. In de haven voelt hij zich op zijn plek.

Afwisselend werk

Rens werkt nu een jaar in de haven. Elke 4 maanden doet hij ervaring op bij een ander bedrijf in de haven. Zo heeft hij eerst met granen gewerkt, toen met cacao, daarna met kolen en nu laadt hij containers uit voor het bedrijf Ter Haak. "Je ziet echt van alles voorbij komen op het terrein, zoals een partij LCD-schermen, hairextensions uit Ghana en oude bussen. Ook komt de douane vaak langs. In de tijd dat we moeten wachten vermaak ik me altijd goed met om me heen kijken."

Jezelf bewijzen

Rens is deze week bij Ter Haak begonnen en is erg te spreken over het bedrijf. "Ter Haak biedt mij goede kansen, ik kan mezelf hier bewijzen. Vaak krijg je in het begin de rotklusjes, maar als je laat zien dat je 't goed kan en dat het bedrijf op je kan rekenen, dan krijg je veel mogelijkheden." Zo vertelt Rens dat hij vandaag, op zijn 5e dag bij Ter Haak, al pallets mocht wegzetten. "De heftruck krijg ik steeds beter onder de knie. Het is echt passen en meten met zo'n heftruck in een vrachtwagen."

Goede toekomstmogelijkheden

Rens ziet zichzelf nog lange tijd in de haven werken. "De haven biedt goede toekomstmogelijkheden. Ten eerste is er een tekort aan personeel en de CAO is goed. Er zijn ook veel toeslagen, bijvoorbeeld voor vuil of zwaar werk." Rens vertelt dat hij nu als leerling al goed verdient en dat hij ook nog ploegtoeslag krijgt als hij in de avond of nacht werkt. Hij vindt het wel fijn om 's nachts te werken. "Dan hoeft je niet zo vroeg je bed uit. 's Avonds is trouwens ook wel lekker, dan kan ik donderdag na het werk nog de stad in."

start ook als havenmedewerker

M/V

De Amsterdamse Haven zoekt nieuwe collega's

Volop werk voor jong en oud.

Een vak leren? In de Haven is volop werk in de transport, logistiek, techniek en metaal. Goede banen met een goed salaris, opleiding en carrière mogelijkheden.

Kijk op www.werkenindehaven.nl

Op deze site vindt u actuele vacatures en opleidingen voor werk in de Haven. Of ga voor vacatures naar het Marktplaatsplein bij u in de buurt.

Goed nieuws

De Gemeentelijke Ombudsman onderzoekt hoe de gemeente omgaat met de burger. 16 september is er nieuw rapport verschenen, waarin staat hoe 19 gemeentelijke organisaties en 14 stadsdelen met klachten omgaan. De Dienst Werk en Inkomen (DWI) kwam als beste naar voren. DWI gaat goed om met klachten van klanten.

Als u niet tevreden bent met hoe DWI u behandelt, dien dan een klacht in. Als u het niet eens met een besluit over u uitkering, maak dan bezwaar. U leest hier alles over in onze brochure Klachten en bezwaar. Vraag de brochure aan, bel (020) 346 3636, of kijk op www.dwi.amsterdam.nl > Ik ben klant > Brochures.

De gemeente Amsterdam feliciteert MUG met zijn 20-jarig bestaan.

foto: E. van Eis

Van harte gefeliciteerd met het 20-jarig bestaan van MUG! Twintig jaar is lang; wie dat volhoudt, heeft ook succes in de toekomst!

Met vriendelijke groeten,
Job Cohen
Burgemeester van Amsterdam

Hansje Kalt: 'De stad kan op ons rekenen'

foto: Fred van der Zee

Hansje Kalt, voormalig gemeenteraadslid voor Amsterdam Anders/De Groenen, is sinds afgelopen voorjaar voorzitter van stichting BBU. De stichting werd ruim twintig jaar geleden opgericht om maandblad MUG uit te geven. BBU staat voor stichting ter Bevordering van de Belangen van Uitkeringsgerechtigden. Het bestuur van BBU is een bestuur op afstand.

'We kijken graag mee over de schouder van de directeur/hoofdredacteur om te bewaken dat MUG de krant van iedereen met een smalle beurs blijft. De doelstelling van de stichting is nog steeds dezelfde. Alleen definiëren we onze doelgroep een stuk breder dan in 1988. Er zijn nu eenmaal tegenwoordig heel veel mensen die geen uitkering krijgen maar toch elke maand weer moeite hebben om de eindjes aan elkaar te knopen. Armoede in Nederland is ontoelaatbaar. Aan de andere kant is MUG er ook voor mensen die bewust 'meer met minder doen'. Denk aan studenten of aan mensen die ervoor hebben gekozen om tijd over te houden voor gezin, hobby, mantelzorg of vrijwilligerswerk.'

Hansje Kalt nam het stokje over van interim-voorzitter Bert Vink, die voordat hij tot het bestuur toetrad jarenlang directeur/hoofdredacteur van MUG was. Kalt: 'Voorzitter zijn van MUG past me prima. Ik ben altijd met bladen bezig geweest en ben als stadsocioloog natuurlijk erg geïnteresseerd in alles waar MUG Magazine over schrijft. Ik zie MUG als

een typisch Amsterdams fenomeen, niet sneu maar zelfverzekerd, niet passief maar altijd scherp. MUG is ook typisch een blad dat uit de jaren tachtig voortkomt, de hoogtijdagen van de kraakbeweging, de *do it yourself*-cultuur. Niet bij de pakken neerzitten maar in beweging blijven. Niet wachten tot de overheid wat doet maar zelf regelen. En als dat nodig is, de overheid op haar verantwoordelijkheid aanspreken.'

Naast Hansje Kalt telt het bestuur op dit moment nog vijf leden. Robert Sandelowsky is oud-bestuurder van de effectenbeurs en deelraadslid in Amsterdam Centrum, Patrick Vernack is uitgever, Ivo Rigger is strafrechtadvocaat, oud-journalist Mark van Dongen is griffier in Naarden en deelraadslid in Zeeburg en Fred Vermeulen is oud-journalist van onder meer *Het Parool* en *Het Vrije Volk*.

Kalt: 'Namens ons allen wens ik MUG nog vele jaren toe. Het is een klus om van MUG een gezond bedrijf te maken, dat ideëel bezig blijft én toch de huur, drukkerij en onze bescheiden loonkosten kan blijven betalen. Gelukkig steunt de gemeente MUG nog steeds waar zij kan. Terecht, want behalve dat MUG Magazine er voor de minima is, helpen we ook met succes mediawerkers aan een loopbaan. En we hebben de Budget Fair bedacht, die hopelijk binnenkort zijn eerste editie mag beleven. Maar we zijn er nog lang niet. Ik reken op de stad, zoals de stad de afgelopen twintig jaar op ons heeft kunnen rekenen, op al die mensen die ooit aan MUG hebben gewerkt.'

Soms tandenknarsend en soms juichend over de berichten en reportages hebben wij 20 jaar lang de Mug gelezen. Maar vooral: in de Mug staat uitgebreide informatie die je elders niet vindt. Een onmisbaar medium voor mensen met een minimaal inkomen.

De Bijstandsbond
Amsterdam 020 - 6898806

Heeft U problemen met Uw uitkering?

- Zoals:**
- het uitblijven van betalingen
  - afwijzing van uw uitkering
  - beëindiging van uw uitkering
  - terugvordering
  - strafkorting

Wij bieden u deskundige hulp. Cliënten met een inkomen op minimumniveau zijn geen (of zeer weinig) kosten verschuldigd. Het eerste gesprek is altijd gratis.

U kunt zich inzetten voor de rechten van het kind!

Stichting Defence for Children International Nederland, kinderrechtenorganisatie gevestigd in de Amsterdamse wijk Zeeburg, zoekt enthousiaste vrijwilligers voor secretariële, administratieve en archiefwerkzaamheden.

Voor meer informatie over het vrijwilligerswerk kunt u contact opnemen met Annousch Eekman via a.eekman@defenceforchildren.nl of op dinsdag t/m vrijdag via 020-4203771. Voor meer informatie over de organisatie kunt u kijken op www.defenceforchildren.nl

Help ons vechten voor kinderrechten!

Advocatenkantoor

Walker & Wittensleger

Hunzestraat 70 • 1079 WE Amsterdam
Tel (020) 6730055 • Fax (020) 6730091

Ben jij een vroege vogel die veel geld wil verdienen?

Ga dan als verdeler aan het werk op de bloemenveiling in Aalsmeer!

- Tence! zoekt per direct medewerkers die:
- (tijdelijk) parttime beschikbaar zijn
  - in ieder geval op maandag kunnen werken
  - een goede lichamelijke conditie hebben
  - minimaal 1.65 meter zijn
  - om 6.00 uur in Aalsmeer kunnen zijn
  - de Nederlandse taal goed beheersen

Heb je interesse? Bel dan met 0297 - 39 81 00.

Legmeerdijk 313 ECA-Kantoor 140.38, 1431 GB Aalsmeer
T 0297 - 39 81 00 E bloemenveiling@tence.nl | tence.nl

Uw hart luchten? Dat kan bij het

Cliënten nformatiepunt

Linnaeushof 4, 1098 KH Amsterdam 020 - 4685647 www.clienteninformatiepunt.nl

Advocatenkantoor de Binnenstad

sociale advocatuur • gematigde tarieven

Binnengasthuisstraat 148
1012 ZG Amsterdam
T 020 - 627 18 16

- Bijstandswet en andere uitkeringen
- Arbeidsrecht
- Familierecht
- Strafrecht
- Vreemdelingenrecht

www.binnenstadadvocaten.nl

& Advocaten
Van Doorn, Breukelaar & Willemsen

Gaat u scheiden? Bent u ontslagen? Heeft u een huurgeschil? Problemen met uw uitkering? Strafzaak?

GRATIS ADVOCATENSPEEKUUR IEDERE MAANDAG VAN 16.00 UUR - 17.00 UUR

TEL. 020 6935544 - WWW.VANDOORNCS.NL - BATJANSTRAAT 5 - ZEEBURG

Ervaringen met (psychische) problemen in het dagelijks leven uitwisselen en delen?

Kom naar de Multiloog®-bijeenkomsten 2008 in Amsterdam-Westerpark!

Data najaar 2008: 7 en 21 oktober
4 en 18 november - 9 december.

Tijdstip: 20.00 - 22.00 uur. Plaats: Buurtcentrum de Waterval, Van Hallstraat 10, Amsterdam West hoek Van Hogendorpstraat, tram 10 eindhalte, en bus 21. Organisatie: Stichting IPC i.s.m. INCA-PA.
Informatie: www.inca-pa.nl telefoon 020-6848012 / 020-4120032.

STICHTING SOCIALTECH Ict-Sociaal

Activiteiten: Internet-inloop, Computertrainingen

Gevraagd: Vrijwilligers, Stagiaires, Afgeschreven computers

Computerclub Kids Computerclub Volwassenen

Tel 020 - 486 31 79

www.social-tech.org

Wet & Wijzer

Sociaal Raadslieden

Bij de Sociaal Raadslieden kunt u terecht voor kosteloos sociaal-juridisch advies.

Een andere bezoeker

Bij de Sociaal Raadslieden kan iedere buurtbewoner terecht met alle mogelijke vragen op alle mogelijke gebieden. We krijgen dan ook de meest uiteenlopende vragen.

Een bijzonder voorbeeld: wat er kan gebeuren als je je post niet openmaakt. Om twee minuten voor twaalf staat daar een deur van de zoon gebruikte, oudere vrouw in afgedragen kleren. 'Ik heb geld en onderdak nodig', zegt ze zacht. Op de vragen naar het waarom en wat er gebeurd is, komt geen duidelijk antwoord.

Wel vertelt ze in een schuurtje gewoond te hebben, maar daar niet meer in te kunnen, omdat er een ander slot op is gezet. Als ze na veel vragen het adres waar ze woonde en de naam van de verhuurder noemt, kan deze vertellen wat er is gebeurd: 'Ach, die mevrouw, die is al langer dan een jaar geleden ontruimd wegens huurschuld.'

Hoe kan dat? Daar moeten toch brieven over geschreven zijn? Uit haar schuchtere antwoord valt op te maken, dat ze veel brieven die ze kreeg niet open maakte. Ze haalt haar schouders op bij de vraag of ze schulden had. Of ze wel een inkomen had? 'Ja, twee pensioentjes.' Met moeite valt te achterhalen welke instanties die pensioenen misschien verstrekten. Na veel bellen en doorverbonden worden blijkt dat ze na de overname van het bedrijf waar ze heel haar leven had gewerkt, met een 'regeling' was ontslagen. Twee instanties betaalden die regeling uit, maar allebei waren een kleine twee jaar geleden gestopt met betalen omdat 'mevrouw niet reageerde op schriftelijke verzoeken om informatie.' Als ze weer een adres had, zou ze het achterstallige bedrag zo kunnen krijgen. Dat achterstallige bedrag liep in de duizenden euro's.

Deze zwerfster was dus niet arm, maar nu had ze geen cent. Ze had wel een bankrekening, maar haar pinpas was inmiddels verlopen. Misschien was haar ooit een nieuwe pas toegestuurd, maar die kwam met de post... Ze zou natuurlijk wel een nieuwe pinpas kunnen krijgen, maar dan zou ze zich wel moeten legitimeren en een paspoort of rijbewijs had ze niet. Een identiteitsbewijs aanvragen kon ook, maar dat kost ook geld en dat had ze niet.

De oplossing ligt voor de hand: een voorschot, het benodigde geld voor pasfoto en identiteitsbewijs regelen en dan met nieuwe pinpas erachter komen of er nog geld op de bankrekening staat. Inschrijven bij een opvangadres en de achterstallige bedragen innen; daarmee de huurschuld aflossen en een nieuwe woning vinden. En: voor de toekomst: zorgen dat ze haar post openmaakt.

Peter Hendriks
Sociaal Raadsman

Gang van Zaken

In 'Gang van Zaken' worden problemen van uitkeringsgerechtigden in een breder kader geplaatst.

Veranderende inzichten

Zo, de Troonrede 2008 zit er ook weer op. (Mooie hoedjes dames, mijn complimenten. Nou ja over smaak valt überhaupt niet te twisten, althans dat dacht ik altijd. Daarover echter aan het eind van dit stuk meer) Het was weer veel van het oude liedje. Er komen slechte tijden op ons af. En voorzichtigheid betreffende overheidsuitgaven is geboden (vakjargon voor dat de uitkeringen niet omhoog kunnen) En pats, daar was die ene zin. De werkloosheid zal door de kredietcrisis oplopen tot zo'n 350.000 personen.

Deze zin maakte dat ik rechtop ging zitten in mijn stoel. Was ik plotseling in een of ander marxistisch hoorcollege terechtgekomen? Werkloosheid die oploopt door een of andere crisis. Dat kan toch niet. Welke flut econoom heeft dit verzonnen.

Jarenlang hebben ze zitten te beweren dat werkloosheid terug te voeren is op persoonlijke redenen. Je hebt nog niet genoeg werkervaring. Je opleidingsniveau is van dien aard dat je niet interessant bent voor een werkgever. Of je mist nog sociale vaardigheden, waardoor je vooralsnog niet in een groep kunt werken. Je sollicitatiebrief deugt van geen kanten, waardoor je niet aangenomen wordt. En ga zo maar. En de oplossing voor jouw werkloosheid is ook heel simpel.

Hup, je hoeft alleen maar een van de duizenden trajecten te volgen bij de honderden re-integratiebedrijven die Nederland rijk is en je bent zo aan het werk. Dat is wat die bureautjes ons doen geloven. En in het kielzog hiervan laten wetenschappers in tientallen rapporten zien dat de re-integratietrajecten vruchten afwerpen. Men gaat zelfs zover dat als je na het zoveelste traject nog geen baan hebt, dat ze dan wel heel letterlijk op en zelfs in je huid gaan zitten. Jouw uiterlijk is dan van dien aard dat je geen werk vindt. Jouw werkloosheid is simpel terug te voeren op je kleding. De gemeente Amsterdam organiseerde zelfs op 6 december 2005 een congres over dit thema, waar tientallen betrokkenen zaten te keuvelen over jouw kledingvoorkeuren of jouw mascara.

Het gevolg is een kledingbank waar sollicitanten gratis kleren konden ophalen. Hup, schone kleertjes aan en de volgende dag kon je al die kleertjes vies maken aan de lopende band! Bij onderstaande organisatie komen zelfs mensen op het spreekuur die een yoga-cursus moeten volgen, anders zetten ze hun uitkering op het spel. Hoe verzin je het.

Trouwens niets is de heren en dames politici te gek om werkloosheid tot een persoonlijk probleem te maken. Het is jouw werkloosheid en dat heeft niets te maken met hoe de maatschappij in elkaar zit en hoe het productieproces georganiseerd is.

En nu vertelt een of andere minister dat door een economische crisis de werkloosheid zal oplopen. Zo zie je maar. Het kan verkeren.

Jacques Peeters,
Werklozen Belangen Vereniging Amsterdam (WBVA)

Het Juridisch Loket

het Juridisch Loket
www.juridischloket.nl
0900-8020

Het Juridisch Loket richt zich op het verstrekken van gratis informatie en advies aan burgers in geval van juridische vragen.

Contract bij overname

Als uw werkgever zijn onderneming verkoopt, wat betekent dit dan voor uw arbeidsovereenkomst? De wet geeft op deze vraag uitgebreid antwoord. Het uitgangspunt is dat de nieuwe werkgever het personeel onder dezelfde voorwaarden overneemt.

Onder onderneming verstaat de wet niet alleen een geheel bedrijf, maar ook een bedrijfs onderdeel. Dit bedrijfs onderdeel hoeft niet als zelfstandige eenheid te opereren of winst te maken. Wat de rechter precies als een bedrijfs onderdeel ziet, hangt af van de branche. Van belang is dat het bedrijfs onderdeel een eigen identiteit heeft.

Wat niet van belang is, is of de overnemende ondernemer wist dat hij personeel zou overnemen. Zelfs een afspraak met de verkopende ondernemer dat de nieuwe ondernemer geen personeel zal overnemen is niet van belang. De wet bepaalt dat u dus mee overgaat, ook als de overnemende ondernemer niet wist dat hij u zou overnemen en dat u mee overgaat, ook als de ondernemers onderling een andere afspraak maakten; zij kunnen de wet niet middels een onderlinge afspraak negeren.

De verplichting om personeel mee over te nemen, geldt niet als de werkgever failliet is. In dat geval kan een overnemende onderneming weigeren de werknemer mee over te nemen. Hierbij is wel van belang dat de overname niet tot stand is gekomen vóór het faillissement. In dat geval is er wel weer sprake van een overname.

In de praktijk neemt de nieuwe eigenaar van de onderneming in geval van faillissement een beperkt aantal werknemers over. Deze biedt hij dan een contract voor bepaalde tijd aan. De Hoge Raad heeft deze mogelijkheid beperkt, want deze heeft bepaald dat het contract bij de nieuwe werkgever een opvolgend contract is. De Hoge Raad telt derhalve de periode dat de werknemer bij het failliete bedrijf werkte en de periode die de werknemer bij de verkrijger werkt bij elkaar op. Gevolg hiervan is dat als het contract bij de verkrijger een vierde contract is of als de totale duur van de contracten langer is dan 36 maanden, de werknemer een contract voor onbepaalde tijd heeft. Leidt dit nog niet tot een contract voor onbepaalde tijd dan geldt bovendien dat de indiensttreding voor bepaalde tijd bij de verkrijger wordt gezien als het omzetten van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd in een contract voor bepaalde tijd. Voor de beëindiging van het laatste contract voor bepaalde tijd is toestemming van het CWI vereist.

Indien een werknemer in dienst treedt bij de overnemende onderneming dan blijven de arbeidsvoorwaarden in beginsel gelijk. De functie, de bevoegdheden, het salaris en de onkostenvergoeding blijven ook gelijk. Een werknemer is wel verplicht een arbeidsovereenkomst met de nieuwe werkgever te ondertekenen, maar de werknemer hoeft niet in te stemmen met een wijziging van de arbeidsvoorwaarden.

Dominic Knosp
Juridisch Loket

Juridisch Loket Amsterdam
tel. 0900-8020
10ct per minuut
9:00 - 20:00

Bezoekadres
Vijzelgracht 21-25
ma t/m vr 9:00 - 17:00

Postadres
Postbus 20659, 1001 NR Amsterdam

website
www.hetj.nl

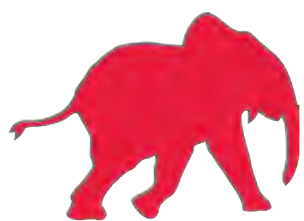
Sociaal Raadslieden Amsterdam Centrum
1e Laurierdwarsstr. 6
St Antoniebreestr. 32-46
Kleine Wittenburgerstr. 1
Haarlemmerstr. 132/136
tel. 557 33 33

Sociaal Raadslieden Amsterdam Zuidoost
tel. 314 16 18
e-mail: info@madizo.nl

Sociaal Raadslieden Amsterdam Noord

- Nieuwendam: Volendammerweg 51B
- Tuindorp Oostzaan: Aldebaranplein 2C
- Midden Noord: Hagedoornplein 1B
- Banne Buiksloot: Botterstraat 185B
tel. (cliënten): 435 45 55

website
www.sociaalraadslieden.nl

MUG Magazine zoekt Versterking!

Verslaggevers, AV-Journalisten en een Webmaster/PHP-er
Bij voorkeur vrijwilligers/stagiaires op zoek naar **werkervaring** in de media

Geïnteresseerd in één van deze functies?
Stuur je CV en korte **motivatie** naar: directie@mugweb.nl

GRATIS ADVOCATENSPREKUREN!

IEDERE MAANDAG

- 16.00 – 17.00 uur:
Dienstencentrum Bos en Lommer,
Bos en Lommerplein 156-3
- 17.00 – 18.00 uur:
Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133
- 19.00 – 20.00 uur:
Buurtcentrum Cascade,
Eerste Schinkelstraat 40

IEDERE DONDERDAG

- 19.30 – 20.30 uur
Stadsdeelkantoor Geuzenveld, Plein '40-'45 no.1
Centrum De Brug, Uiterwaardenstraat 550
Buurtcentrum De Waterval, Van Hallstraat 10
- 15.30 – 17.00 uur:
Buro St. Doras, Statenjachtstraat 2 (Amsterdam-Noord)
- 16.00 – 17.00 uur:
Buurtcentrum Oosterpark, 3e Oosterparkstraat 159

foto Miranda Birney

 1988
2008

Een betaalde baan. Daar moest op gedronken worden. In 1995 kregen acht medewerkers van MUG een contract als banenpooler. De banenpool-status betekende dat het voortbestaan van de organisatie gegaran-

deerd was. MUG hoefde niet meer te lenen of louter vrijwilligers. Op de foto heffen (van links naar rechts): Jacques de Vos, Tony Strijbosch, Eva Verhoeven, Fred Redemeijer, Ruben Ing, Martin Ottens, Ar-

noud Beekman en Bert Vink het glas. Allen zijn inmiddels uitgestroomd. Ze vonden ander werk, gingen met pensioen of zochten hun heil elders. Martin Ottens is na een jaar of tien juist weer teruggekeerd op het honk.

Sinds enkele maanden bekleedt hij opnieuw de functie van eindredacteur bij MUG. Door de jaren heen hebben in totaal 23 mensen met een gesubsidieerde baan bij MUG gewerkt.

Nuttige adressen

Amsterdams Centrum Buitenlanders
627 94 60
Kabelweg 37
Amsterdams Steunpunt Wonen
523 01 30
Nieuwezijdsvoorburgwal 32
ANBO voor 50-plussers (ouderenbond)
624 40 67
Plantage Middenlaan 14
Belasting- en Wetwinkel
624 70 03
Oudemanspoort 2-3
Dienst Gemeentebelasting
652 45 24
Bijlmerplein 395
Bijstandsbond

689 88 06
De Costakade 162
Clëntenraad DWI
346 12 34
Jan van Galenstraat 323
Formulierenbrigade
346 36 36
(Algemeen verwijsnummer)
Gehandicapten Overleg Amsterdam
577 79 55
Plantage Middenlaan 14-1
Gemeentelijke Kredietbank Amsterdam
626 66 33
Gemeentelijke Ombudsman
625 99 99
Singel 250

Huurcommissie Amsterdam
0800-4887243
De Ruyterkade 7
Juridisch Loket
0900 8020
Vijzelgracht 21-25
Kinderrechtswinkel
626 00 67
Staalstr. 19
Klachten & Adviesburo politieoptreden
552 35 05
Meldpunt discriminatie Amsterdam
638 55 51
Vijzelstraat 77/1
Ombudswerk voor vrouwen
675 80 91

Praatlijn voor ouderen
627 33 85
Rechtswinkel Amsterdam
673 13 11
Dusartstraat 50/52
Rechtswinkel Bijlmermeer
525 33 17
Kempering 100b
Rechtswinkel Migranten
675 05 51
Wilhelminastraat 78
SOS Telefonische Hulpdienst
675 75 75
Steunpunt werk en handicap
672 20 05
Schipbeekstraat 13

Vereniging Basisinkomen
Igor Strawinskisingel 50,
3069 MA Rotterdam
Vrijwilligerscentrale
530 12 20
Hartenstraat 16
Vrijwilligerscentrale regio Nieuw West
408 10 40
Jan Tooropstraat 6a,
Werklozen Belangenvereniging
618 18 15
De Costakade 162
Wooninformatiecentrum
552 79 87
Zuiderkerkhof 72

Voedselbanken

Komt u in aanmerking voor een voedselpakket? Ga naar www.amsterdam.voedselbank.org en klik op 'Ik heb voedsel nodig'.

Baarsjes
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 499 05 591.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke donderdag tussen 18:30 en 19:30 uur op de Admiraal de Ruyterweg 148, gebouw Westerwijk

Bos en Lommer
Om voedselhelp aan te vragen, bel 412 01 11, op dinsdag tussen 14:30 en 17:00 uur.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke woensdag tussen 13:30 en 17:00 uur op de Erik de Roodestraat 21

Centrum
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 507 43 951.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke woensdag tussen 15:00 en

16:30 uur op de Marnixstraat 248
Diemen
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06-309 55 360.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke vrijdag tussen 14.00 en 16.00 uur op de Verrijn Stuartweg 3

Geuzenveld-Slotmeer
In dit stadsdeel is het initiatief "Voedselbox" gestart: eenmaal per maand wordt een basispakket uitgedeeld aan hulpvragers. "Voedselbox" is op geen enkele wijze verbonden aan de Voedselbank Amsterdam.
Om voedselhelp aan te vragen, bel 480 20 84

Noord
Om voedselhelp aan te vragen, bel 636 25 39, elke dag tussen 09:30 en

16:00 uur.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke donderdag tussen 16:00 en 18:00 uur op de Akkerwindweg 2 (hoek Kamperfoelieweg)

Oost / Watergraafmeer
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 122 51 872.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke donderdag tussen 19.30 en 21.30 uur op de Derde Oosterparkstraat 271, Gebouw Leger des Heils

Osdorp
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 383 73 468.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke donderdag tussen 14.30 en 16.00 uur op de Osdorperban 130, Sint Lucasparochie

Oud-West
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 507 43 951.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke woensdag tussen 15:00 en 16:30 uur op de Marnixstraat 28

Oud-Zuid
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 105 72 032, tussen 09:00 en 17:00 uur.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke donderdag tussen 15.00 en 16.00 uur op de Vredeskerkplein 1 (Vredeskerk)

Westerpark
Het aanvragen van een voedselpakket gaat via een intakegesprek. Dit gesprek vindt plaats in de huiskamer van "Effe bij Moeder An", Knollendamstraat 9, elke woensdag tussen 18:00 en 19:30

uur. Hiervoor hoeft u van te voren geen afspraak te maken.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke donderdag tussen 13.00 en 15.00 uur in de Polanenstraat 213, gebouw Hebron.

Zeeburg
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 122 51 872.
Voedselpakketten kunnen worden opgehaald elke vrijdag tussen 14.00 en 15.30 uur op de Javastraat 118a, Wijkgebouw Elthetokerk

Zuid Oost (Bijlmer)
Om voedselhelp aan te vragen, bel 06 134 22 100.

Colofon

MUG MAGAZINE

Hoofdredactie en directie: Joop Lahaise
Redactie: Martin Brandwagt, Toine Graus, Peter van Lieshout, Marco Ploeger, Marcel Schor, Jos Verdonk, Michiel Wetzler
Eindredactie: Martin Ottens, Marlies Scholtens
Grafische vormgeving: Jelske Boonstra, Eddo Gorter, Gert Meijerink, Jaap van der Sluijs
Fotografie: Ingrid de Groot, Hilco Koke, Remco Visser, Fred van der Zee
Illustraties: Monique van Evelingen,

Pejo
Aan dit nummer werkten mee: Marjan ten Broeke, Thea Golverdingen, Filia den Hollander, Hans Puts, Lennert Ras, Eileen Ros, Hans Vinck
Deadline kopij: Kopij voor het novembernummer dient uiterlijk 15 oktober in ons bezit te zijn.
Telefoon redactie: 020 607 76 00; fax: 020 607 76 01
E-mail: redactie@mugweb.nl

SECRETARIAAT
Secretariaat en distributie: Tony Strijbosch, Fred van der Zee
Telefoon secretariaat: 020 607 76 00

Abonnementen: € 24,50 per jaar, met Stadspas € 16,50 per jaar. Steunabonnement voor verenigingen en instellingen € 89,00 (meerdere exemplaren per maand).
Adres: Postbus 6259, 1005 EG Amsterdam. Antwoordnummer 10520, 1000 RA Amsterdam

ADVERTENTIES
Contactpersoon: Quiny Voorn, Telefoon: 020 607 76 02 / 020 641 58 57
E-mail: advertentie@mugweb.nl

MUG is een uitgave van stichting BBU en wordt gemaakt door een onafhankelijke redactie, bestaande uit vaste medewerkers

en vrijwilligers. MUG is gratis verkrijgbaar op 552 distributiepunten: bibliotheken, buurthuizen, DWI's, medische centra, scholen, supermarkten, ziekenhuizen en culturele instellingen.
Oplage: tenminste 38.000
Druk: Dijkman Offset, Diemen

MUGWEB
Redactie: Martin Brandwagt, Marco Ploeger, Hans Vinck, Jos Verdonk
Webmaster: Ger Rakhorst
Audiovisueel: Louise Bredero, Ivo Theunissen
Website: www.mugweb.nl

Ook een klassieker: het Waterlooplein

In de rubriek Klerenzooi wordt elke maand gekeken hoe je voor weinig geld leuk kunt kleden.

Tweedehands kleding heet tegenwoordig *vintage* en van stinkende bergen textiel is in tweedehands kledingzaken en op markten als het Waterlooplein al lang geen sprake meer. Voor veel kopers van vintage is het een uitdaging om thuis te komen met een kledingstuk uit bijvoorbeeld de jaren vijftig, dat niemand anders heeft. Originaliteit is het sleutelwoord voor kopers van vintage. Ook trendsetters en modeontwerpers halen hun inspiratie uit lang vervolgen tijden. Of je nu iets wilt kopen of alleen maar wilt rondsnuffelen, het Waterlooplein is en blijft een enorme trekpleister voor iedereen die in vintage is geïnteresseerd.

'Eigenlijk is het allemaal zo'n twintig jaar geleden begonnen', zegt marktkoopman Gerrit Jansen. Hij staat al ruim dertig jaar op het Waterlooplein, de vlooiemarkt van internationale faam. 'Goede doelen zoals Mensen in Nood, het Leger des Heils en de Zak van Max gingen bij mensen thuis kleding ophalen. Dat werd dan naar pakhuizen ge-

bracht waar de kleding gesorteerd werd. Vervolgens werd de kleding verkocht aan marktkooplieden en winkels. Het geld wat daarmee werd verdiend ging naar de Derde Wereld. Mensen denken vaak dat de kleding zelf naar arme landen wordt gestuurd maar dat is niet zo. Mensen in die landen hebben natuurlijk niets wintertruien of afgetrapte schoenen.'

De tijd dat tweedehands kleding stonk, is volgens Jansen lang voorbij. 'Dat is iets van meer dan dertig jaar geleden', zegt de marktkoopman. 'Kooplieden gingen vroeger met een handkar door de straten om kleding op te halen. Dat bleef dan vaak een tijd op de kar liggen en dat ging stinken. Tegenwoordig komt alles gewassen en gestreken bij de verzamelaars binnen. Er komt zelfs iemand langs om de kleding op hygiëne te keuren.'

Het Waterlooplein bestaat al sinds 1880. In die tijd waren het vooral joodse handelaren die er hun goederen verkochten. Uiteindelijk groeide de markt uit tot een vlooiemarkt waar tegenwoordig plaats is voor ongeveer driehonderd kraampjes. In de jaren zeventig van de vorige eeuw moest het Waterlooplein plaats maken voor de bouw van de metro en de Stopera. De markt werd verplaatst naar het toen braakliggende terrein

tussen de Rapenburgerstraat en de Valkenburgerstraat. In de jaren tachtig van de vorige eeuw verhuisde de markt weer terug naar het Waterlooplein, tussen Stopera en Mozes en Aäronkerk.

Behalve tweedehands kleding is er op deze markt ook kleding te koop uit India, Senegal en andere verre landen. Amsterdammers scoren er betaalbare tweedehands kleding - al dan niet exotisch - en vintage. De markt is ook een toeristische attractie. Voor Kate Yvonne Nymarte, Julie Piros en Marit Moe uit Noorwegen is het Waterlooplein een waar walhalla. 'We houden erg van vintage en van een alternatieve kledingstijl', zegt Maria Moe. 'In Noorwegen hebben we weinig tweedehands kledingwinkels. Er zijn wel vlooiemarkten maar die verkopen niet veel. Het is misschien leuk om te vertellen is dat we in Drammen in Noorwegen een vintage-winkel hebben, die kleding importeert uit Nederland. Deze rode jurk komt daar vandaan. Misschien komt mijn jurk ook wel van het Waterlooplein maar dat weet ik natuurlijk niet zeker...'

tekst: Thea Golverdingen
foto's: Remco Visser

Krant met korting, gratis of gewoon MUG

dat televisie een zware concurrent was en dat de ontzuiling een rol speelde. Een minder gehoorde verklaring is dat de krant voor velen te duur werd.

De gedrukte pers knokt voor zijn voortbestaan. Oplagecijfers staan onder druk. Zelfs *De Telegraaf* maakt moeilijke tijden door. Het verschijnen van de gratis dagbladen *Metro*, *Spits*, *De Pers* en *Dag* maakt het er voor de betaalde pers niet makkelijker op. Daarbij eist het internet zijn tol. Bij al die overvloed aan gratis informatie is een dagelijkse papieren krant in je brievenbus extra luxe.

De Amsterdamse krant *Het Parool* probeert lezers vast te houden door iets goedkoper te zijn dan de concurrent (240 euro per jaar). Succesvoller is *nrc.next* (in kleine letters geschreven, met een moderne punt in plaats van een verbindingsstreepje), het jeugdige en vooral goedkopere broertje van *NRC-Handelsblad*. Een abonnement op *nrc.next* kost 171 euro. Nog steeds veel geld voor wie het krap heeft en ook nog tv wil kijken, mobiel bellen en internetten - mét gratis toegang tot alle *on line*-dagbladen.

Korting voor lage inkomens kennen de kranten niet; wel hebben de dagbladen goedkopere abonnementen voor studenten en soms voor jongeren in het algemeen. *Het Parool* biedt ruim 50 procent korting aan zelfstandig wonende jongeren van 18 tot 25 jaar. Ook *De Telegraaf* geeft korting aan jongeren.

De bladen van uitgever PCM zijn elitairder. *Trouw* en *de Volkskrant* zijn alleen voor studenten goedkoper (50 procent) en ook *NRC* en *nrc.next* geven flinke korting aan studerende. Wie niet bij de Informatie Beheer Groep geregistreerd staat, krijgt op

Gratis kranten en MUG hebben gemeen dat je er moeite voor moet doen.

de PCM-titels geen korting. Jammer voor de werkende jeugd.

Voor hen bieden gratis kranten soelaas. Maar gratis kranten zijn niet voor niets gratis. *Metro*, *Spits* (*Telegraaf*) en *Dag* (PCM) zijn *low budget*-kranten met kleine redacties, die doorgaans niet leveren wat de kritische lezer van een serieuze krant verlangt. Voor een beetje verdieping of duiding van het nieuws, laat staan voor serieuze onderzoeksjournalistiek, ben je bij de gratis kranten niet aan het goede adres. Alleen *De Pers* heeft een betere reputatie.

Gratis kranten en MUG hebben gemeen dat je er moeite voor moet doen.

Anders dan huis-aan-huisbladen ploffen gratis bladen en MUG niet ongevraagd op de mat. Voor MUG geldt dat al twintig jaar; het ligt op meer dan 500 plekken in Amsterdam en randgemeenten in een oplage van 35.000 (stand september 2008).

Het zou flauw zijn zijn MUG Magazine op één lijn te zetten met de dagbladen, of zelfs met de gratis pers. MUG verschijnt immers maandelijks, terwijl gratis kranten minstens vijf keer per week met nieuws komen. Daar kan MUG niet aan tippen, hoewel ook onze website www.mugweb.nl actueel probeert te zijn.

MUG past eerder in de traditie van

bladen als *Bluf!*. Ook MUG heeft zijn roots in de jaren tachtig, de kraakbeweging, de *do it yourself*-cultuur. Maar anders dan *Bluf!* (1982-1988, daarna *Ravage* tot 2005) is MUG geen actieblad maar een serieus nieuws- en opinieblad dat de journalistieke regels in acht neemt. Ook: betrokken en niet te beroerd om het voor zwakkeren in de samenleving op te nemen. Dat is ook het grootste verschil met de rest van de gratis pers: MUG is al twintig jaar de spreekbuis van iedereen met een smalle beurs, kritisch en onafhankelijk.

tekst Joop Lahaise
foto: Remco Visser

MUG geeft elke maand consumententips. Ofwel, hoe voor- kom je dat je wordt uitgeklee- d, als je toch al niet veel te beste- den hebt.

Een abonnement op *de Volkskrant* kost zo'n 260 euro per jaar. Dat kan niet iedereen betalen. Gratis dagbladen zijn een oplossing voor wie toch op de hoogte wil blijven. MUG Magazine verschijnt al twintig jaar gratis, zij het niet dagelijks. Een rondgang langs de gratis pers.

Een stukje geschiedenis: twintig jaar geleden kende Nederland nog een 'echte' linkse krant, die ook nog betaalbaar was. Dagblad *De Waarheid* verscheen voor het laatst op 28 april 1990. Oorspronkelijk was *De Waarheid* het partijblad van de toenmalige Communistische Partij van Nederland (CPN). Al voordat de CPN eind jaren tachtig in GroenLinks opging, probeerde *De Waarheid* een krant voor heel links Nederland te zijn. Dat mislukte. Hoewel laag geprijsd en modern op tabloid-formaat verschijnend, dukelde de oplage tot een diepte die voortzetting zinloos maakte. Daarmee verloor de 'arbeidersklasse' zijn spreekbuis.

Fusies en faillissementen waren al in de jaren zeventig en tachtig aan de orde van de dag. Zo verdween ook het progressieve *Het Vrije Volk*. Aan het waarom van het verdwijnen van kranten zijn vele studies besteed. Zeker is

Beeldbuis en ether

■ Gooische meisjes

Na de Gooische vrouwen is het tijd voor Gooische meisjes. Dit keer zijn ze echt en geen actrices. Ze luisteren naar prachtige namen als Bo, Pauline, Kimberly, Florine en Leslie en ze houden van luxe, shoppen en golf.

Maar zelfs geboren worden met een gouden lepel in je mond is geen garantie voor geluk. Ook deze meiden kampen net als hun modale en minimale leeftijdgenootjes met onzekerheid, liefdesperikelen en vriendschappen die in zwaar weer verkeren. In de reality-soap 'Echte Gooische meisjes' worden hun goede en slechte tijden acht weken lang gevolgd.

Echte Gooische meisjes, vanaf donderdag 16 oktober 21:30, RTL 5

■ De bevestigingen van Harry

Harry Kurt Victor Mulisch werd op 29 juli alweer 81 jaar. Gelukkig is er altijd wel een aanleiding om de laatste overlevende van De Grote Drie te eren. De NPS doet dat met een documentaire van filmmaker Cherry Duyns. 'Harry Mulisch en de bevestiging' gaat over zijn geboortestad Haarlem, over zijn ouders, het huis van zijn eerste herinnering en het huis van zijn eerste verhaal, maar ook over sterren, Mulisch' voorliefde voor tekkels en een meisje in de kast komen aan bod.

Wie dan nog niet genoeg heeft van Harry Mulisch kan dan nog van 17 oktober tot en met 14 november naar de openbare bibliotheek. Op vertoon van uw bibliotheekpasje krijgt u daar Mulisch' roman Twee vrouwen cadeau.

Het uur van de wolf: Harry Mulisch en de bevestiging (NPS), vrijdag 17 oktober 22:50, Ned 2

Cyberspace

■ Herfststukjes

Herfst: Een jaargetijde, begint op 1 september voor de weerkundigen, 21 september voor de kalender en 22 september om 17:44 als we op de zon afgaan. Dat alles weet de Wikipedia te melden, en ook dat 'Uit onderzoek is gebleken dat mensen die in de herfst geboren zijn gemiddeld zes maanden langer leven dan mensen die in het voorjaar geboren zijn. Dit is te verklaren doordat zwangere vrouwen in de zomer meer verse groente en fruit eten, wat een positief effect heeft op de baby.' Qua woord wordt 'herfst' wel beschouwd als een van de moeilijkste rijmwoorden in de Nederlandse taal.

Ik zie nu voor het eerst dat er ook een WikiWoordenLuisterBoek is, daar kun je zelfs het woord herfst horen. Handig voor mensen die Nederlands studeren als tweede taal. Natuurlijk even therapeut ingetikt om te horen of het wel met een 'ui' is en niet met de 'eu' van peut. Dan blijkt al gauw dat het woordenboek zich gedraagt als een encyclopedie, het woord therapeut overslaat en meteen doorverwijst naar therapie. Het woordenboek geeft ook een spreekwoord: 'Ook de herfst heeft zonnige dagen'. Wie wil mag daar een betekenis aan geven, iedere wolk heeft een zilveren randje, bijvoorbeeld.

De tweede site die Google aanraadt is wel een leuke: 'Dit is herfst' is de weinig verullende titel. Achter de site zit Internetwijzer 2008: Thema's voor het basisonderwijs 2008. Vroeger moesten juffen en meesters zelf dingen verzinnen, tegenwoordig kijken ze op internet en zoeken wat leuks uit. Ik word geïntrigeerd door 'Vouwwerkjes site, Klik op "Inhoudsopgave" voor leuke vouwsuggesties'. Het is nooit te vroeg om te beginnen met een regencap en sinterklaas zijn mantel. Ook deze site verwijst naar Wikipedia 'Voor meer informatie over de herfst'. Nuttiger zijn de lessuggesties voor kringactiviteiten en voor constructieve activiteiten. Zelfs enig gevaar wordt niet geschuwd, getuige het volgende recept: 'Kastanjes poffen: een leuke activiteit om met de klas te doen! Zorg voor een koekenpan met een dikke bodem. Kerf de tamme kastanjes in door ze een kruis te geven, anders ploffen ze uit elkaar. Doe een beetje boter in de pan en laat ze op een laag vuur poffen, met de deksel op de pan.'

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Herfst>; <http://nl.wiktionary.org/wiki/herfst>
<http://www.internetwijzer-bao.nl/herfst/>

Vers van de pers

■ Leeslicht leest makkelijk weg

Een op de drie Nederlanders heeft moeite met lezen en schrijven. Anderhalf miljoen volwassenen, waarvan tweederde van allochtone herkomst, missen de vaardigheid om een beroepsopleiding af te ronden, formulieren in te vullen of brieven van instanties te doorgronden. De stichting Lezen en Schrijven werkt aan oplossingen. Overheden, bedrijfsleven, bibliotheken en onderwijs doen hun opperste best om iedereen die dat nodig heeft alsnog te helpen het lezen en schrijven onder de knie te krijgen. Dat gaat met aangepaste schoolboeken en ander lesmateriaal, maar dat is niet genoeg. Lekker lezen vraagt meer om leesstof die voor volwassenen interessant en boeiend is. Daarom verschijnen bij uitgeverij *Eenvoudig Communiceren* steeds meer bewerkte boe-

ken van bekende en beroemde schrijvers in de serie Leeslicht. Ingekort, dat wel, maar op een zodanige manier (korte zinnen, uitleg van lastige woorden) dat de verhalen van bijvoorbeeld Kader Abdolah, Herman Brusselmans, Yvonne Kroonenberg, Ronald Giphart en Marjan Berk makkelijk leesbaar zijn. En naast bewerkingen van beroemde boeken als Moby Dick, Robinson Crusoe en Dracula verschijnen ook spannende misdaadverhalen in heldere taal. En voor leerlingen van het voortgezet (praktijk)onderwijs zijn reeksen leuke, spannende en leerzame boeken en boekjes beschikbaar.

Alle uitgaven van Eenvoudig Communiceren zijn verkrijgbaar via de boekhandel en bibliotheken. Prijs per boek: tussen 8,00 en 14,50 euro. Scholen krijgen bij groepsbestellingen korting. Meer informatie: www.eenvoudigcommuniceren.nl.

Lekker leven met weinig geld

Lekker bewegen is een belangrijk onderdeel van de campagne Lekker Leven van GroenLinks Amsterdam. Sporten is niet alleen gezond, maar ook gewoon leuk voor kinderen. Maar wat als je geen geld hebt om je kinderen te laten sporten?

GroenLinks wil met de campagne 'Lekker Leven' bereiken, dat beweging en gezonde voeding mogelijk wordt voor alle Amsterdamse kinderen, dus ook voor gezinnen die niet zoveel geld te besteden hebben. GroenLinks gaat sport- en speelvoorzieningen in de buurt verbeteren en heeft gezorgd voor meer financiële steun voor gezinnen met weinig inkomen.

Dankzij deelname van GroenLinks aan het huidige bestuur van de stad, komen nu veel meer mensen in aanmerking voor een extra financiële steun in de rug. Hieronder valt het jeugdsportfonds en de stadspas. Deze pas biedt korting op sportieve, culturele en recreatieve voorzieningen (www.stadspas.nl). Meer kinderen kunnen daardoor lekker competitie voetballen of lid worden van een zwemvereniging.

Wist je dat kinderen tussen 12 en 18 jaar elke maandag en woensdag tussen 16.00 en 18.00 uur gratis kunnen sporten bij Sport West? Meer informatie over voetballen, basketbal, streetdance, kickboksen of trampolinespringen: www.sport-west.nl

dag)activiteiten.nl

UITGELICHT

SAMEN KOKEN EN ETEN

Gezellig kokkerellen bij kookgroep het Pluspunt

Dagbesteding & Arbeid, onderdeel van GGZ Buitenamstel, biedt mensen met een psychische beperking begeleiding bij maatschappelijke activiteiten zoals scholing, werk, sociale contacten en vrijetijdsbesteding. Voor degenen die graag samen koken en eten bestaan er twee kookprojecten. Een kookgroep komt wekelijks bijeen in buurtcentrum het Pluspunt en een andere in buurtcentrum de Pijp.

Iedere maandag van 16.00 tot 19.00 uur bereidt de kookgroep van GGZ Buitenamstel in buurtcentrum Het Pluspunt aan de Albardakade 7 een lekker en gezond

2-gangen diner. Mensen met een psychische beperking bepalen zelf het menu, doen samen boodschappen, koken, eten en wassen samen af. De tafel wordt altijd feestelijk gedekt in de ontmoetingsruimte van het buurtcentrum. Experimenteren met nieuwe exotische recepten is kenmerkend voor de groep. De buurt biedt voldoende gevarieerde winkels om de meest uiteenlopende ingrediënten in huis te halen en dus verrassende gerechten klaar te maken.

De Pijp

Bij buurtcentrum de Pijp aan de 2e Van der Helststraat 66 kunnen mensen met een psychische beperking elke vrijdag van 11.00 tot 13.00 uur samen met anderen een maaltijd klaarmaken. Daar staat gezond, vers en toch goedkoop eten centraal. In deze kookgroep van GGZ Buitenamstel ontstaat door samenwerking een complete maaltijd. Een paar deelnemers doen de boodschappen, een ander beheert het budget, weer anderen koken, dekken de tafel of wassen af. Er zijn ook regelmatig gasten aan tafel. Op die manier lukt het elke week weer om in een plezierige en ontspannen sfeer voor 3 euro per persoon samen te koken en te eten.

Voor meer informatie over de kookprojecten kun je bellen met (020) - 788 56 56, mailen met

dagbesteding@ggzba.nl of kijken op www.buitenkans.info. Kom vooral gezellig een keer meekoken en -eten!

NIEUWS

KRINGLOOPBEDRIJF DE LOKATIE BESTAAT 12 ½ JAAR

Dit jaar viert Kringloopbedrijf De Lokatie haar 12 ½ jarig bestaan. De Lokatie creëert werkplekken voor mensen met psychiatrische problemen en bevordert daarnaast het hergebruik van goederen. Het bedrijf werd opgericht door enkele samenwerkende instellingen in de geestelijke gezondheidszorg in overleg met een aantal stadsdelen. Vanwege het jubileum stelt De Lokatie een brochure samen. Daarin komen diverse deelnemers, klanten en relaties aan het woord, zodat een goed beeld ontstaat van de werkzaamheden van het kringloopbedrijf, de samenwerking met reinigingsdiensten en de milieudoelstellingen. De eerste exemplaren van de brochure worden uitgedeeld tijdens de Amsterdamse Participatiemarkt op donderdag 20 november 2008 in de Sporthallen Zuid.

Voor meer informatie kun je contact opnemen met Menno Hoekstra (020) 463 11 15, info@delokatie.org.

De Omslag

Met honderden actuele projecten en activiteiten is de online databank WWW.DAGACTIVITEITEN.NL dé sociale kaart van Amsterdam op het gebied van dagbesteding, scholing en werk voor mensen met een beperking. Door één druk op de knop gaat er een wereld vol werkzaamheden, activiteiten en re-integratietrajecten open voor Amsterdammers uit kwetsbare doelgroepen die vaak al lange tijd zonder werk zitten.

Maandelijks publiceert dagactiviteiten.nl in dit magazine een aantal berichten met nieuws en informatie over bijzondere of actuele projecten die de moeite van het weten waard zijn.

Dagactiviteiten.nl is een initiatief van stichting De Omslag, een ideeë project- en netwerkorganisatie ter bevordering van de maatschappelijke participatie van kwetsbare doelgroepen in samenwerking met een groot aantal Amsterdamse organisaties. www.deomslag.nl

www.dagactiviteiten.nl

www.dagactiviteiten.nl

www.dagaa

Vrouwen, maar vooral Mannen gezocht voor swingend Cubaans koor!

Bekerwinnaar Nieuwmarktfestival 2008! www.galan.biz

Zangles woensdagavond 20.00 - 21.30
Potgieterstraat 34 Amsterdam T 06 5028 4893

Feestje? Boek Coro Cantoro op: 06 - 3403 9117

MINI MUGS

Particulieren, bedrijven en organisaties kunnen voor 10 euro een mini-advertentie in MUG plaatsen. Inbegrepen: doorplaatsing van de advertentie op MUGweb.nl, gedurende één maand.

Spelregels: de advertentie past in een van onze rubrieken. Advertenties voor bijvoorbeeld tweedehands goederen worden niet geaccepteerd.

Geadvertentied kan worden in de volgende rubrieken: diensten, vast werk, tijdelijk werk, vrijwilligers, cursussen, cultuur, kennis-making, ruilen.

Stuur je advertentie naar administratie@mugweb.nl of per post naar postbus 6259, 1005 EG Amsterdam, en maak 10 euro over op rekening 5855336 t.n.v. Stichting BBU, Amsterdam.

Let op: miniMUG's zijn niet langer dan 150 lettertekens, inclusief spaties. Alleen betaalde advertenties worden geplaatst. De betaling moet binnen zijn op de laatste dag van de maand.

Informeer voor grotere miniMUGs en/of het plaatsen van foto's en bedrijfslogo's naar onze speciale miniMUG-tarieven

Diensten aangeboden

Geen tijd of geen zin? BEL PUK
06 4393 8727

Project Uitzendbureau Kleine Klussen
Voor particulieren en non-profitorganisaties
O.a. Tuinonderhoud, Witten/Schilderen,
Verhuizingen,
Folderen, Mailings
Vanaf € 8,- p.u. Minimaal 2 uur
Geen reiskosten in Amsterdam

Vrijwilligers gevraagd

Homeservice Amsterdam
Dagelijkse klussen in en om het huis voor
mensen met een psychiatrische beperking.
Zoekt vrijwilligers (020) 626 09 69
info@homeserviceamsterdam.nl

MUG Layout en DTP is beschikbaar voor uw design-opdrachten van ontwerp tot uitvoering
Originaliteit, betrokkenheid en zeer concurrerende tarieven.
Mail.layout@mugweb.nl
of bel Gert Meijerink op 020 - 607 7610

Cursussen

Computercursussen:
Windows,
Internet,
Word, Excel,
Photoshop, Digitale fotografie en Webdesign
vanaf € 23,- per cursus.
www.scipacc.nl of 020 6360675

Cursuskorting 30% Stadspas 40% bij inlevering advertentie.
Basiskennis boekhouden (BKB) € 269,=
Praktijdiploma Boekhouden (PDB) (vervolgcursus) v.a. €269,=
Goedkoopste opleider van Nederland.
WWW.BOEKHOUDCOLLEGE.NL
06 - 4672 0227 of 020 785 1473

Voor rijles in Amsterdam e.o.
SAN verkeersopleidingen / Verkeersschool
Nelen, Wibautstraat 133,
1079DN Amsterdam
020 663 3773
020 692 2223 Fax 020 668 5752
www.sanverkeersopleidingen.nl
www.nelen.nl
www.nvi-verkeersscholen.nl

OPROEPJES

Het CWI, UWV en de gemeentes organiseren ook dit jaar weer een Landelijke Banenmarkt.

Kom naar de Landelijke Banenmarkt en ontmoet uw toekomstige werkgever. Hier kunt u terecht voor informatie over werken in het buitenland, het volgen van een opleiding of gewoon voor het vinden van een baan.

Op deze Landelijke Banenmarkt is er extra aandacht voor het ervaringscertificaat (EVC) en leerwerktrajecten. Voor werkgevers is er informatie over regelingen die het aantrekkelijker maken om nieuw personeel aan te nemen. Als u niet weet wat u wilt, kunt u kosteloos een competentietest doen om beter inzicht te krijgen in uw competenties.

Voor Amsterdamse werkzoekenden vindt de Banenmarkt plaats in het Olympisch Stadion, op donderdag 9 oktober 2008 van 14:00 tot 20:00 uur.

De toegang is gratis.

'De verhalen die we leven'

De Amsterdamse instelling voor geestelijke gezondheidszorg Mentrum en de Universiteit Twente zijn op zoek naar 55-plussers die deel willen nemen aan een bijzondere cursus. Het gaat om het terugblikken op het eigen leven, onder deskundige begeleiding, in groepjes van zes. De deelnemers worden uitgenodigd om met anderen terug te kijken op hun levensloop.

Wat zijn de belangrijke zaken in mijn leven? Welke ervaringen waren werkelijk waardevol? Het stellen van dergelijke vragen helpt de deelnemers om tot een samenhangend levensverhaal te komen. Dat is belangrijk, want mensen met een samenhangend levensverhaal voelen zich meestal beter. De cursus nodigt uit om vanuit verschillende perspectieven terug te kijken op de eigen ervaringen.

Voor deelname kunt u zich aanmelden bij Mentrum afdeling Preventie: 020 - 408 77 75. U wordt dan uitgenodigd voor een kennismakingsgesprek.

UITKERING BEËINDIGD?

WIJ STAAN U GRAAG BIJ

BEL GRATIS 0800-BIJSTAND
(0800 - 245 78 26)

Mobiele bellers bellen 088-bijstand* (088 - 245 78 26*) *lokaal tarief